

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 64, ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2011, ΕΥΡΩ 0,01
Ηρώδης 1 και Πικερσίων, 114 29 Αθήνα

Ομιλίες

- * Η Υψηλή Πολιτική της Τουρκίας στα πλαίσια της ανάπτυξής της, ως Περιφερειακή Δύναμη εντός του ευρύτερου στρατηγικού χώρου της Ελληνικής Δημοκρατίας
- * Βλασσοκύτταρα- Κλωνοποίηση- Προβληματισμοί

Άρθρα

- * Τουρκία-Ελλάδα, Παρούσα εικόνα- Προοπτικές
- * Η Απαξίωση ενός Θεσμού, "Θητεία"
- * Εκλογές στην Τουρκία
- * Η Νέα Δομή του ΝΑΤΟ και ο Απολογισμός για την Ελλάδα
- * Quo Vadis Dignitate? (Πού πας αξιωματικέ;)
- * Ισλαμική Τρομοκρατία. Ο θάνατος του bin Laden και πόσο επηρεάζει τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και το μέλλον της Αλ Καΐντα.
- * Ο Ηγετικός ρόλος της Τουρκίας στην Μέση Ανατολή. Συμμαχία με Ισραήλ-Ρόλος στο Παλαιστινιακό-Πόλεμος με Συρία(;)
- * Η Πικρή Αλήθεια για την Λιβύη. Τι κρύβεται πίσω από την διάλυση της χώρας.
- * Γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί στη Μεσόγειο
- * Το μακρύ ταξίδι των Παλαιστινίων φθάνει στο τέλος του. Αναγνώριση του Παλαιστινιακού κράτους εντός του 2011.
- * Αναγκαία η εύρυθμος λειτουργία των Πανεπιστημίων μας.

Επιστολές

- * Προς κόν Πρωθυπουργόν Επιστολή επτά τέως αρχηγών ΓΕΝ

Επισκοπήσεις

- * Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Βιβλιοπαρουσιάσεις

- Α. "Τουρκική απειλή κατά του Ελληνισμού της Κύπρου"
- β. "Ίδρυση του Κυπριακού Ναυτικού"

Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

Οι Έλληνες εσχάτως, κάτω από τα όμματα της διεθνούς κοινής γνώμης, βιώνουν μία πρωτόγνωρη κατάσταση στα πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά επίπεδα, ασύμβατη προς κράτος εθνικής ισχύος αλλά ακόμη και προς τα ισχύσαντα σ' αυτό στη διάρκεια της μακράς, μεταπολιτευτικής, δημοκρατικής περιόδου. Μιας περιόδου η οποία θα καταχωρηθεί στην ιστορία ως η περίοδος της αποκατάστασης της δημοκρατίας αλλά και της παραφθοράς, της κατάργησης της βασιλείας, της εισόδου της χώρας στην ΕΕ και της αποδοχής του κοινού νομίσματος του ευρώ στην επιζήμια ισοτιμία της δραχμής, του νομίσματος της εθνικής κυριαρχίας.

Μιας περιόδου στιγματισμένης από την ανάδειξη του κόμματος στον κυρίαρχο παράγοντα του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος, τη θεσμοποίηση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και του συνδικάτου στα αντίβαρα της Βουλής, οικειοποιημένων τη δήθεν έκφραση της λαϊκής βούλησης, την ταύτιση των τριών εξουσιών, την αποσύνθεση της δημόσιας διοίκησης δια του κομματικού παρεμβατισμού, τη διαφθορά, τα σκάνδαλα και την καταλήστευση του κράτους, τον ασυγκράτητο δανεισμό κράτους και πολιτών, την αλλοίωση της εθνικής ταυτότητας και συνοχής με την αποδοχή της αθρόας λαθρομετανάστευσης, την άμβλυνση της εθνικής συνειδήσεως δια και(κε)νοδόξων θεωριών, την αναδιάταξη των κοινωνικών τάξεων και κυρίως από την απεμπόληση αρχών, αξιών και ιδανικών του ελληνικού έθνους.

Ητο συνεπώς φυσικόν επόμενο μετά την κατάσταση της πλαστής ευημερίας, της εικονικής πραγματικότητας με τις πρώτες αντίξοες συνθήκες, να επέλθει διάσταση βούλησης των θέσεων πολιτικών ηγεσιών και πολιτών, αλληλοκατηγορουμένων δια την ευθύνη της επισώρευσης των δεινών στη χώρα και απόσυρση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Η χώρα περιήλθε σε ανυποληψία στα εθνικό και διεθνές πεδία με επιπτώσεις στις προθέσεις υποστηρίξης-αλληλεγγύης εκ μέρους φίλων και εταίρων. Έτσι οι πολιτικοί και το πολιτικό σύστημα της χώρας ετρίσκονται στο στόχαστρο της λαϊκής οργής και τυγχάνουν καθολικής απαξίωσης. Οι πολίτες αναζητούν ένα σύστημα με αδιαφθόρους πολιτικούς οι οποίοι θα εγγυώνται εργασία, δικαιοσύνη, ισονομία, εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία, την ανάδειξη μιας πατρίδας αντάξιας της ιστορίας και των αγώνων, ισχυρής και σεβαστής από φίλους και εχθρούς.

Οι πολιτικοί έχουν χρέος να απαλείψουν τα αίτια της σημερινής δυσχερούς κατάστασης, να κόψουν τον ιμάντα ρηταγόγγυσης του πολίτη, να τον εμπνεύσουν αυτοπεποίθηση, ελπίδα, υπερηφάνεια, ασφάλεια και προοπτική.

Οι "αγανακτισμένοι" πολίτες, ανήσυχoi ενεργοί πολίτες, διαμαρτύρονται συγκεντρούμενοι επί εβδομάδες τώρα στις κεντρικές πλατείες των μεγάλων πόλεων της χώρας, απαιτούντες την απομάκρυνση των πολιτικών, των θεωρουμένων ως πρωταιτίων του "διαρκούς εγκλήματος" της ελεγχόμενης πλέον χρεωκοπίας της χώρας, την σύσταση άμεσης δημοκρατίας, την στάση του δανεισμού και τη χάραξη μιας ανεξάρτητης εθνικής οικονομικής πολιτικής. Πρόδηλον είναι ότι η ήρεμη διαμαρτυρία δεν αποκλείεται να μετεξελιχθεί σε πάλη και

κοινωνική αναταραχή με απρόβλεπτες συνθήκες, εάν εγκαίρως δεν ικανοποιηθεί.

Η οικονομική κατάσταση της χώρας συνεχώς επιδεινούται. Οι από έτους εφαρμοζόμενες "μνημονιακές" συνταγές αποδεικνύονται ατελέσφορες, αδύναμες να επουλώσουν τις χαίνουσες πληγές, των προβλημάτων της χώρας και σε σημαντικό βαθμό αναπαράγουσες τα αίτια του προβλήματος.

Το "μνημόνιο" έφερε και το "μεσοπρόθεσμο", τις "δόσεις" και οσονούπω και το "μακροπρόθεσμο", χωρίς να αποκλείει την εμπέδωση της πτώχευσης. Η αναχίτηση της απειλής απαιτεί άμεση αντιπίθεση προς αποκατάσταση των απολεσθέντων. Φαίνεται όμως πως το "βλέποντας και κάνοντας", η ατολία και η αναβλητικότητα είναι τα κύρια χαρακτηριστικά των συγχρόνων ηγετών.

Τα δανεικά επιστρέφουν στους δανειστές πριν καν εκμεταλλευτούν και συμβάλλουν στην παραγωγή εγχωρίου πλούτου. Οι δανειστές αποσκοπούν στη βεβαία απόδοση και ασφαλή επιστροφή των δανεικών, δι' ο και επεμβαίνουν άμεσα στα εσωτερικά της χώρας, της αφημένης άδοξα στη δίνη των δανειστών, των αγορών, των μεταπρατών, του διεθνούς αδηφάγου χρηματοπιστωτικού συστήματος, αλλά βεβαίως και της εγχώριας ανικανότητας.

Οι πολιτικοί ταγοί, υπό τη διεθνή και εθνική πίεση, προς αναζήτηση λύσης εξόδου της χώρας από τη μαστίζουσα οικονομική και ηθική κρίση, δια συνεννόηση προς κατάστροψη ενός κοινού σχεδίου και μιας υπερκομματικής κυβέρνησης εκ προσωπικοτήτων, εδήλωσαν ανήμποροι και εφάνησαν κατώτεροι των περιστάσεων, παρά την αναγνώριση της ανάγκης σωτηρίας της πατρίδος. Έτσι αντί της αναμενομένης εθνικής συναίνεσης προέκυψε κομματική αναδίπλωση και κυβέρνηση κομματικών ισορροπιών εξ ανακύκλωσης ανελωσίμων ληξίπρόθεσμων υλικών. Σχήμα κυβερνητικό, συσπειρωτικό, προετοιμασίας εκλογικής νίκης. Ο εθνικός πατριωτισμός έχει μεταλλαχθεί σε κομματικό.

Η εθνική συναίνεση είναι η αναγκαία και η ικανή συνθήκη επίλυσης του προβλήματος. Η κυβέρνηση "εθνικής σωτηρίας", έστω και με αναστολή άρθρων του Συντάγματος, είναι μονόδρομος. Η άμεση προσφυγή στις κάλπες απαραίτητη και μοναδική προϋπόθεση. Στόχος η ανάπτυξη, η επάρκεια και η αυτάρκεια ανθρωπίνου και υλικού δυναμικού. Επιτέλους ως επικρατήσουν η λογική και το εθνικό συμφέρον.

Αγαπητοί φίλοι και εταίροι, σας ευχόμεθα καλό καλοκαίρι και επιζόμεν καλήν αντάμωση το Σεπτέμβριο, βασιζόμενοι στην πίστη όλων σας δια την αναγκαιότητα και σκοπιμότητα υπάρξεως της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και την εθελοντική από εσάς οικονομική ενίσχυσή της. Ίδωμεν.

Αντιστράτηγος ε.α. Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
27 Ιουνίου 2011

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζούκας
Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκλήρης, Ε.Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ.Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Γραφεία Ηπείρου 1 και Πατησίων
τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail:.....elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

ΤΟΥΡΚΙΑ - ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΙΚΟΝΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Το 1999, στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ελσίνκι, κάτω από την πίεση των ΗΠΑ και των φιλοατλαντιστών εντός της ΕΕ, αποφασίστηκε να δοθεί η ιδιότητα του υποψηφίου μέλους αυτής στην Τουρκία.

Η απόφαση δημιούργησε ανάμεικτα αισθήματα σε πολλούς Ευρωπαίους και ιδιαίτερα στους Έλληνες, πλην όμως η Ελληνική Κυβέρνηση, τότε, χρησιμοποίησε την απόφαση αυτή ως όχημα ώστε μέσω αυτού να επιλυθούν τα προβλήματα που δημιουργεί η Τουρκία σε βάρος της Ελλάδος, να λυθεί το Κυπριακό και να ενταχθεί η Κύπρος στην ΕΕ.

Μέχρι σήμερα η μόνη θετική εξέλιξη είναι η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ (η οποία, ειρήσθω εν παρόδω, το 2012 αναλαμβάνει την Προεδρία της Ενώσεως), ενώ σε όλα τα υπόλοιπα υφίστανται στασιμότητες ή αρνητικές εξελίξεις.

Παράλληλα η Τουρκία, χωρίς να έχει ικανοποιήσει τις προϋποθέσεις για την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων στην ΕΕ, με την ανοχή της Ελλάδος που δεν αντέδρασε, τον Δεκέμβριο του 2004, μπήκε στη διαδικασία εντάξεως η οποία όμως κινείται πολύ αργά, αφενός διότι πολλά από τα κεφάλαια που προβλέπονται να εξετασθούν και να ικανοποιηθούν δεν έχουν ανοίξει στις διαπραγματεύσεις, άλλα αντιμετωπίζουν κενά καθόσον η Τουρκία δεν τα πληροί, αλλά το κυρίαρχο πρόβλημα είναι το ότι ο σκληρός πυρήνας των χωρών της Ενώσεως έχουν εκφραστεί και αναπτύσσουν πολιτική κατά της πλήρους εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ, προκρίνοντας την ειδική σχέση με αυτή.

Η Τουρκία των νέο-Οθωμανών, επιθυμεί ταυτόχρονα την ένταξή της στην ΕΕ με τους δικούς της όρους "ala carte", με δεδομένη τη σημερινή φιλοσοφία που την διακατέχει, δηλαδή της ισχυρής περιφερειακής δυνάμεως που έχει λόγω όχι μόνο στο εγγύς γεωστρατηγικό περιβάλλον της αλλά και παγκοσμίως, καθόσον το ευρωπαϊκό κεκτημένο, η κοινή πολιτική Αμύνης και Ασφάλειας, οι οικονομικές υποχρεώσεις και δεσμεύσεις των χωρών μελών της ΕΕ κ.λ.π., δημιουργούν εμπόδια στην επίτευξη των Στρατηγικών Στόχων, που η νέα Οθωμανική Στρατηγική έχει ενστερνισθεί, καθορίζει και υλοποιεί.

Και ενώ τα δεδομένα έχουν όπως προαναφέρθηκαν, η πατρίδα μας ή το ορθότερο η παρούσα Ελληνική Κυβέρνηση, συνεχίζει τις συζητήσεις με την Τουρκία, κάτω από τρομερά δύσκολες συνθήκες που έχει δημιουργήσει η οικονομική, και όχι μόνο, κρίση ή χρεοκοπία, κραδαίνοντας το δέλεαρ της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας, που στην ουσία είναι καμένο. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες προκρίθηκε η υποστήριξη της εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ έχουν αλλάξει δραματικά, και η Ελλάς δεν έχει την ισχύ που διέθετε την εποχή εκείνη καθώς και την έξωθεν καλή μαρτυρία. Το γιατί συνέβη αυτό δεν είναι ο σκοπός της παρεμβάσεώς μας και δεν πρόκειται να το αναλύσουμε για να μη μας προσαφθεί κάποιος χαρακτηρισμός, αλλά με τις αναφορές μας που θα ακολουθήσουν και θα έχουν σχέση με την Τουρκία θα καταστεί σαφές το που βρισκόμεθα σήμερα.

Το φθινόπωρο του 2002 το ΑΚΡ με Πρόεδρο τον σημερινό Πρωθυπουργό της Τουρκίας Ταγίπ Ερντογάν, κέρδισε τις εθνικές εκλογές της γείτονος και έγινε Κυβέρνηση. Από της αναλήψεως της Κυβερνήσεως από το ΑΚΡ και της Πρωθυπουργίας από τον Πρόεδρό του Ερντογάν, τον Φεβρουάριο του 2003, λόγω της εκλογής ως Βουλευτού στις επαναληπτικές εκλογές στην επαρχία Ιμπρίλ (στις γενικές εκλογές του φθινοπώρου του 2002 λόγω καταδίκης του για ισλαμική συμπεριφορά, του είχε απαγορευθεί η εκλογή του), η Τουρκία άλλαξε σελίδα παρά τα προβλήματα που αντιμετώπισε η Κυβέρνηση, που έκαναν πολλούς αναλυτές παγκόσμια, και ιδιαίτερα στην Ελλάδα, να πιθανολογούν και δυστυχώς ορισμένοι να προσδιορίζουν την ανατροπή του Ταγίπ Ερντογάν και της Κυβερνήσεώς του.

Ο Ταγίπ Ερντογάν αποδείχθηκε χαλκέντερος και όχι μόνο δεν ανετράπη, αλλά επέβαλε την δική του γραμμή σε όλους τους τομείς της Εθνικής ζωής της Τουρκίας {Εξωτερική, Αμυντική, Κοινωνική, Οικονομική (παραγωγικά, εξωστρέφεια, ανάπτυξη), Εκπαιδευτική Πολιτική και στον στενώς εννοούμενο πολιτικό χώρο με συνέπεια να θεωρείται ο αδιαμφισβήτητος νικητής των προσεχών εθνικών εκλογών της Τουρκίας και ο οποίος από της εκλογής της ΑΚΡ το 2002 κατόρθωσε :

*Να ελέγξει τους Κεμαλιστές αντιπάλους του μέσα στις Ένοπλες Δυνάμεις και να επιβάλει την πολιτική του.

*Να καταστήσει την Τουρκία, που το 2002 ήταν υπό τον έλεγχο του ΔΝΤ, 16η παγκόσμια οικονομική δύναμη, μέλος της G20, και να αναγνωρισθεί ως βιομηχανική χώρα (σε όλους τους τομείς της βιομηχανίας και ιδιαίτερα στον χώρο της υψηλής τεχνολογίας).

*Να αναγνωρίζεται σήμερα η Τουρκία ως η ισχυρότερη στρατιωτική δύναμη, όχι μόνο στην εγγύς περιοχή, αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

*Να προβεί σε ουσιαστικό εκσυγχρονισμό της Τουρκίας, συγκρίνοντας με την προ 2002 κατάσταση, σε όλους τους τομείς (Παιδεία, Υποδομές, Κοινωνική Ζωή, Διοίκηση, Δικαιοσύνη, Καταστατικό Χάρτη της χώρας).

*Να επηρεάζει στην Ευρασία, Μέση Ανατολή, Βόρειο Αφρική, Βαλκάνια, κράτη και μειονότητες, σε μια ευρύτερη προσπάθεια δορυφοροποιήσεως αυτών και μέσω αυτού στην "οιονεί" αναβίωση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Το ότι έχει γίνει μέχρι σήμερα στην Τουρκία, αποτελεί τεράστιο άθλο, αλλά αν μετά τις εκλογές του Ιουνίου 2011 επανεκλεγεί το ΑΚΡ και Ερντογάν με πλειοψηφία 45-48%, θα έχει τη δυνατότητα να προβεί στην αλλαγή του Συντάγματος και μετατροπή του πολιτεύματος σε Προεδρική Δημοκρατία, όπως λέγεται, και να υλοποιήσει το προεκλογικό του πρόγραμμα, τότε η Τουρκία θα απογειωθεί.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα του ΑΚΡ, στόχος μέχρι το 2023 είναι η Τουρκία να καταστεί η 5η παγκόσμια οικονομική δύναμη, σύγχρονη δημοκρατία με ισχυρή περιφερειακή ανάπτυξη, με σκοπό να ξεπεράσει την έννοια της περιφερειακής δυνάμεως και να γίνει γεωπολιτική παγ-

κόσμια δύναμη.

Στόχος στον τομέα της οικονομίας είναι με τη συνέχιση της εφαρμοζόμενης πολιτικής η Τουρκία να γίνει παγκόσμια οικονομική δύναμη, με κατά κεφαλήν εισόδημα μεγαλύτερο των 26.000 δολαρίων ετησίως και ανεργία μικρότερη του 6-7%.

Στο θέμα της βιομηχανίας, τομέας στον οποίο η Τουρκία έχει κάνει τεράστια άλματα, στόχος είναι η επίτευξη μεγαλύτερων δυνατοτήτων, που θα επιτρέπουν την παραγωγή και εξαγωγή αεροσκαφών (πολεμικών και πολιτικών, σταθερών πτερύγων και ελικοπτέρων), δορυφόρων, ηλεκτρονικών συστημάτων υψηλής τεχνολογίας για στρατιωτικές και εμπορικές χρήσεις, κάλυψη των εθνικών αμυντικών αναγκών σε ποσοστό μεγαλύτερο του 60% με παράλληλη εξαγωγή αυτών.

Η αύξηση των εξαγωγών της Τουρκίας ώστε να βελτιωθεί το επίπεδο του ισοζυγίου των εμπορικών συναλλαγών (στόχος αύξηση σε 500 δις δολάρια), βελτίωση της αγροτικής παραγωγής που να καλύπτει πλήρως τις εσωτερικές ανάγκες και παράλληλα με πλεονάσματα για εξαγωγή, είναι ένας επίσης σημαντικός στόχος.

Επίσης στο προαναφερόμενο πρόγραμμα περιλαμβάνονται οι στόχοι για την Παιδεία (250 Πανεπιστήμια σε όλη τη χώρα, αύξηση των φοιτητών κατά το 100%, υποχρεωτική εκπαίδευση 12 ετών), για τον τουρισμό ώστε η Τουρκία να καταστεί παγκόσμιος τουριστικός προορισμός με εισροή πάνω από 70 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως, η κατασκευή τριών πυρηνικών εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας μέχρι το 2023, νέες υποδομές όπως σύγχρονοι αυτοκινητόδρομοι (32.000 χλμ), σύγχρονο σιδηροδρομικό δίκτυο με τραίνα υψηλών ταχυτήτων, νέα γέφυρα στο Βόσπορο και υποθαλάσσια αρτηρία, νέα σύγχρονα αεροδρόμια και λιμάνια και τέλος η Φαραωνικής εμπνεύσεως ιδέα για την δημιουργία δεύτερου στενού στο Βόσπορο, βόρεια του Ευρωπαϊκού τμήματος της Κωνσταντινουπόλεως.

Όλα τα παραπάνω έχουν ορίζοντα το 2023, ημερομηνία που η Τουρκία θα εορτάζει τα 100 έτη της σύγχρονης δημοκρατίας (29 Οκτωβρίου 1923) και κατά την οποία ο Ταγίπ Ερντογάν φιλοδοξεί η Τουρκία να έχει καταστεί πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ενώ το θέμα της μεταφοράς της πρωτεύουσας της Τουρκίας στην Κωνσταντινούπολη, όπως επιθυμεί ο Τούρκος ηγέτης είναι ανοικτό.

Εάν όλα τα περιλαμβανόμενα στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΑΚΡ ή του Ταγίπ Ερντογάν, υλοποιηθούν μόνο κατά ένα αξιο συζητήσεως και μνείας ποσοστό, η Τουρκία θα είναι ισχυρή παγκόσμια δύναμη και ο Ταγίπ Ερντογάν, ο δεύτερος μεγαλύτερος ηγέτης της σύγχρονης Τουρκίας μετά τον Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ.

Η σημερινή Τουρκική ηγεσία, Πολιτική με τους Ταγίπ Ερντογάν, Αμπντουλάχ Γκιουλ και Αχμέτ Νταβούτογλου, Στρατιωτική με τους εμφορούμενους από Κεμαλικά αισθήματα αξιωματικούς και θρησκευτική υπό έναν σύγχρονο "Αγιατολάχ" όπως ευφυώς έχει αποκληθεί ο Φετουλάχ Γκιουλέν, πνευματικός πατέρας του Τούρκου Πρωθυπουργού, παρά τις πολιτικές τους αντιθέσεις, μικρές ή μεγάλες, έχουν μία κοινή φιλοδοξία και ένα Εθνικό Αντικειμενικό Σκοπό, να δουν την Τουρκία Μεγάλη και Ισχυρά Παγκόσμια Δύναμη.

Με όχημα τις πολιτικές θέσεις του αρχιτέκτονος της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας Αχμέτ Νταβού-

τογλου, που πρώτιστα χρησιμοποιεί την Οθωμανική Ιστορία και τις σχέσεις που αυτή δημιούργησε στα Βαλκάνια, Μέση Ανατολή, Βόρειο Αφρική και Καύκασο, με τις εκεί υπάρχουσες μουσουλμανικές μειονότητες ή τουρκογενείς πληθυσμούς, προσπαθεί να δημιουργήσει προγεφυρώματα και μέσω αυτών να ελέγξει εξελίξεις και να δορυφοροποιήσει πολλές χώρες.

Είναι βέβαιο ότι αν η πολιτική αυτή συνεχισθεί και επιτύχει, έχουμε και πάλι επιστροφή του αυτού εφιάλτη για την πατρίδα μας και τους Έλληνες, εφιάλτη από τον οποίο είχαμε απαλλαγεί με πολλές θυσίες και αίμα. Και είναι άξιο να τονισθεί και πάλι ότι η πολιτική των νέο-Οθωμανών είναι πλέον επικίνδυνη από την επιθετική των Κεμαλιστών, καθόσον στηρίζεται στην δόλια ή ύπουλη διείσδυση και ακολούθως στην δορυφοροποίηση, ώστε να επιτευχθεί η πολιτική των "Μηδενικών Προβλημάτων".

Δυστυχώς στη δική μας πραγματικότητα τα πράγματα έχουν κινηθεί αντίστροφα και με φθίνουσα γεωμετρική πρόοδο από το 2002 όπου η θέση μας ήταν πλεονεκτική έναντι της Τουρκίας ενώ σήμερα υφίσταται τεράστιο έλλειμμα ηγεσίας η οποία διαχρονικά και χωρίς εξαιρέσεις με τις λανθασμένες, δόλιες και μικροπολιτικές/ψηφοθηρικές ενέργειές της, οδήγησε την πατρίδα σε χρεοκοπία οικονομική, πολιτιστική, πατριωτική και κοινωνική, σε βαθμό που σήμερα να είμεθα το ανέκδοτο παγκόσμια.

Κάτω από τις συνθήκες αυτές συνεχίζουμε να διεξάγουμε ένα επικίνδυνο διάλογο με την Τουρκία σε ένα αδιαφανές πλαίσιο, συντηρώντας την θέση της ευρωπαϊκής προοπτικής της ενώ η ίδια δεν συγκινήθηκε από την προσφορά μας και δεν μετακινήθηκε ούτε σπιθαμή από τις επιδιώξεις της, και αυτό καθ'ην στιγμὴν γνωρίζουμε ότι με την πολιτική αυτή (δηλαδή υποστηρίξεως της εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ), θέτουμε τα θεμέλια για τη δημιουργία σοβαρών προβλημάτων εντός της ΕΕ ή τη διάλυσή της.

Αν στην παραπάνω γενική εκτίμηση συμπεριλάβει κανείς και τις διαρροές από το "Wikileaks" της 14 Μαΐου 2011 σύμφωνα με τις οποίες έγινε αποδεκτό από ελληνικής πλευράς ο περιορισμός των αντιδράσεων στις παραβιάσεις και παραβάσεις των τουρκικών μαχητικών αεροσκαφών (η αναχαίτιση έγινε αναγνώριση με διαχωρισμό μεταξύ των αφών τα 3 ν.μ.), οι υπερπτήσεις να αποκαλούνται παρενοχλήσεις (τηλεγράφημα της Αμερικανικής Πρεσβείας προς το State Department του Ιουλίου 2009), ή τις διαρροές του Τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών (12-14 Μαΐου 2011), σύμφωνα με τις οποίες στις διμερείς διερευνητικές επαφές δεν συζητείται μόνο η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος αλλά και η επέκταση χωρικών υδάτων κλιμακούμενου εύρους, κάθε εχέφρων Έλληνας θα αισθανθεί πόνο. (Ιδιαίτερα η διαρροή του Τουρκικού ΥΠ.ΕΕ δικαιώνει απόλυτα τις θέσεις του έγκριτου δημοσιογράφου κ. Σταύρου Λυγερού, όπως παρουσιάσθηκαν σε δύο συνεχείς Ημερίδες της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ και οι οποίες έχουν δημοσιευθεί στα υπ'αρ. 62 και 63 τεύχη του περιοδικού "ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ" της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Περαιτέρω τι να πει κανείς όταν ο ΥΠ.ΕΞ αναφέρεται ως μόδα για την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) και όταν ο ΥΠ.ΕΘΑ αναλαμβάνει να απαντά για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής μπερδεύοντας περαιτέρω το αυτό θέμα σε ότι αφορά την ακολουθούμενη πολιτική.

Χρειάζεται, κατά την άποψή μας, αλλαγή πορείας άμεσα με συστράτευση όλων των δυνάμεων αυτής της

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Η ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΕΝΟΣ ΘΕΣΜΟΥ “ΘΗΤΕΙΑ”

Του Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Στο 50ο τεύχος του περιοδικού "ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ" της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ε.-Σ.ΜΕ) του διμήνου Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 2009, με άρθρο μας υπό τον τίτλο "Θητεία :Τις πταίει;" είχαμε αναφερθεί εκτενώς στο θέμα και είχαμε προειδοποιήσει ότι :

*Το 12μηνο που είχε καθορισθεί από το 2002 είναι το ελάχιστο δυνατό όριο, ώστε να αποδίδεται εκπαιδευμένη εφεδρεία, σε ένα σχετικά αποδεκτό επίπεδο (όχι πλήρως).

*Η 12μηνη θητεία και για τους τρεις Κλάδους των Ενόπλων Δυνάμεων (ΕΔ) ήτοι Στρατός, Ναυτικό και Αεροπορία, είναι άδικη για τους κληρωτούς που κατανέμονται στον Στρατό (όχι για όλους, αλλά μόνον για εκείνους που δεν έχουν "μπάρμπα στην Κορώνη"), καθόσον δεν λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός δυσκολίας των Επιχειρησιακών Μονάδων του Στρατού Ξηράς, σε σχέση με τους άλλους Κλάδους, όπου χωρίς ουσιαστική επιλογή, αλλά με παρεμβάσεις πολιτικές καθώς και ψηφοθηρικές μετατάξεις (ηθικά επιλήψιμες) τοποθετούνται οι καλομαθημένοι νέοι στους δύο ευγενείς Κλάδους (ΠΝ και ΠΑ) απ'όπου απολύονται με μηδαμινή εκπαίδευση μαχητού, ούτε καν προσκόπου.

Συνέχεια από την σελίδα 4

χώρας, ώστε με σοβαρότητα, εργασία έντονη, χωρίς πολιτικές ιδεοληψίες, με απόρριψη του ψευδούς και μακριά από επικοινωνιακά πολιτικά παίγνια να αναταχθεί η κατάσταση και να κερδηθεί ο χαμένος χρόνος. Διαφορετικά το μέλλον και οι προοπτικές μας θα είναι ζοφερές και μόνο ως "Νενέκοι" θα αισθανόμεθα άνετα.

Υ.Γ.Στο προαναφερθέν θέμα της νέας διώρυγας στο Βόσπορο, μήκους 45 χλμ, πλάτους 150 μ. και βάθους 25 μ. που θα παρακάμπτει το σημερινό φυσικό στενό Ναυσιπλοΐας, με στόχο την αποσυμφόρηση του Βοσπόρου, εκ πρώτης απόψεως και προσεγγίσεως δεν προκύπτει να ακυρώνει τη Συνθήκη του Μοντρέ και προσωπικά πιστεύω ότι η Τουρκία δεν δύναται να κλείσει το Στενό του Βοσπόρου για περιβαντολογικούς λόγους, ώστε να προκύπτει ανατροπή της Συνθήκης, με πλήρη έλεγχο των διερχομένων από και προς τον Εύξεινο Πόντο πλοίων και με κέρδη οικονομικά από την είσπραξη τελών διελεύσεως. Φαίνεται ότι με το νέο Στενό θα επιτρέπεται η διέλευση μεγάλων εκτοπίσματος πλοίων και ιδιαίτερα αυτών της μεταφοράς καυσίμων (Tanker), γεγονός που θα δημιουργήσει αμφιβολίες ή και την ολοκληρωτική ακύρωση αναπτύξεως αγωγών μεταφοράς καυσίμων (π.χ. Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη). Ταυτόχρονα όμως η Τουρκία με το νέο Εθνικό Στενό ή Διώρυγα, αναβαθμίζεται πολιτικά καθόσον θα δύναται να ελέγχει τις διελεύσεις πλοίων μέσω της νέας Διώρυγας (οικονομικά και πολιτικά) και να εφαρμόζει με ασυτηρότητα τις διελεύσεις σκαφών από το φυσικό Στενό του Βοσπόρου. Έτσι και με δεδομένο τον ανταγωνισμό των ΗΠΑ (και ΝΑΤΟ) προς την Ρωσία, η Τουρκία θα αναβαθμισθεί περισσότερο.

*Η αποκατάσταση του δικαίου απαιτεί να αυξηθεί ο χρόνος θητείας του προσωπικού του ΠΝ και της ΠΑ κατά τρεις μήνες, ώστε να μειωθεί αφενός ο αριθμός της απομειώσεως των κληρωτών σε βάρος του Στρατού. Παράλληλα με την παροχή πραγματικής στρατιωτικής εκπαίδευσως των κληρωτών στους Κλάδους αυτούς ή εφ'όσον δεν υπάρχει πολιτικό θάρρος και βούληση για λήψη και εφαρμογή τέτοιας αποφάσεως (που απεδείχθη ότι δεν υφίσταται), να καταργηθεί η θητεία στο ΠΝ και ΠΑ και οι ανάγκες να καλυφθούν με Επαγγελματίες Οπλίτες.

Δυστυχώς πάλι παραμονές εκλογών, η τότε πολιτική ηγεσία, μετά από εισήγηση στο ΚΥΣΕΑ του τότε Υπουργού Εθνικής Αμύνης κ. Ε. Μείμαράκη, αποφάσισε τη μείωση της θητείας στο Στρατό Ξηράς κατά τρεις μήνες, επιφέροντας καίριο κτύπημα στις προοπτικές και σχεδιασμούς του Στρατού, ολοκληρώνοντας ένα καταστρεπτικό έργο που υλοποίησε σε βάρος των Ενόπλων Δυνάμεων και στην Αμυντική Ισχύ της χώρας. Το δυσάρεστο είναι ότι την αυτή πολιτική εφήρμοσε και η διάδοχος πολιτική κατάσταση, καθόσον ο μετέπειτα Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Ε.Βενιζέλος επέκτεινε την παραπάνω μείωση θητείας κατά τρεις μήνες στο ΠΝ και ΠΑ, λέγοντας ότι από του 2011 ο αριθμός των κληρωτών που θα διατίθενται στους Κλάδους αυτούς θα μειωθεί ριζικά και σταδιακά θα καταργηθεί (βέβαια αυτό δεν έγινε).

Το κακό που έχει δημιουργηθεί συμπληρώνεται με την ονομασία πολλών Μονάδων του Στρατού που ευρίσκονται στα μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα - Θεσσαλονίκη), για λόγους "Υπηρεσιακούς", ως Επιχειρησιακών ή το ορθότερο για τους επαΐοντες "Β' Κύκλου Εκπαιδεύσεως", ώστε να τοποθετούνται σ'αυτές κληρωτοί οπλίτες από τα Κέντρα Εκπαιδεύσεως, και ιδιαίτερα αυτοί που έχουν "μπάρμπα στην Κορώνη", είναι πορφυρογέννητοι κατά τους "σπουδαίους γονείς τους" που πασχίζουν να μην ταλαιπωρηθούν από κακουχίες και χάσουν της τριφυλλότητα της ζωής την οποία διάγουν. Τα δύσκολα βέβαια της θητείας αφήνονται στους φιλότιμους και σ'αυτούς που δεν έχουν "βύσμα" ενώ το πολιτικό σύστημα εκμεταλλεύεται την κατάσταση με ψηφοθηρικές εκδουλεύσεις.

Συνέπεια αυτής της πολιτικής είναι οι "νεοπαγείς Μονάδες του Β' Κύκλου (!) Εκπαιδεύσεως" των μεγάλων αστικών κέντρων πρωτεύουσας και συμπρωτεύουσας να παρουσιάζουν επάνδρωση 150%, ενώ οι πραγματικές Επιχειρησιακές Μονάδες (Εβρου - Νήσων και Εφεδρειών) κατά το μεγαλύτερο μέρος αυτών να έχουν αραχνούφαντη επάνδρωση, που με δυσκολία επαρκεί για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών τους.

Κάτω από τις συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί ήτοι: λειψανδρία, πολυτελής δομή και οργάνωση των ΕΔ και ιδιαίτερα του Στρατού Ξηράς (η σημερινή δομή του είναι για οροφή ειρήνης 120.000 ανδρών και όχι 90.000 που έχει καθορισθεί ενώ ταυτόχρονα το έλλειμμα μεταξύ πραγματικής δυνάμεων και οροφής είναι αρκετές χιλιάδες), μικρός χρόνος θητείας, μείωση δραματική του λειτουργικού προϋπολογισμού των Κλάδων με σοβαρή επί-

πτωση στην εκπαίδευση και ασκήσεις (βολές - καύσιμα κ.λ.π.), η παρεχόμενη εκπαίδευση είναι στοιχειώδης, το κληρωτό προσωπικό χρησιμοποιείται για την ικανοποίηση των λειτουργικών αναγκών των Μονάδων και έτσι να αποδίδεται ανεκπαιδευτή εφεδρεία. Τα παραπάνω δεδομένα έχουν οδηγήσει στον περιορισμό της αποδόσεως κυρίων ειδικοτήτων στους κληρωτούς.

Η Ελλάδα είναι μία μικρή χώρα, που είναι αδύνατον να διαθέτει δομή, ήτοι αριθμό ενεργών και επιστρατευομένων Μονάδων, ανάλογο της κυρίας απειλής η οποία κύρια απειλή αντιμετωπίζεται μόνο με πλήρη κινητοποίηση του δυναμικού των ΕΔ (ενεργού και εφεδρείας). Αλλά για ποια εφεδρεία μιλάμε σήμερα, διότι είναι βέβαιο ότι εκπαιδευμένη από το 2003 και μετά δεν υπάρχει.

Με ποια λογική οι Πολιτικές και Στρατιωτικές Ηγεσίες ανέχονται την κατάσταση αυτή; Μήπως η Ελλάδα έχει αποδεχθεί τις Τουρκικές απαιτήσεις, οπότε προς τι η ύπαρξη ισχυρών ΕΔ, ή υπάρχει βεβαιότητα ότι με επίκληση ξένων "προστατών" θα αντιμετωπισθεί η Τουρκική βουλμία και επιθετικότητα ή τέλος πιστεύει ότι με επικοινωνιακές - θεατρικές κινήσεις θα αποφεύγει επί μακρόν τις πιθανές δυσμενείς καταστάσεις.

Ορθές και ωραίες οι θεωρίες, αναλύσεις πληροφοριών περί της απειλής, αλλά σε πρακτικό επίπεδο τι γίνεται; Δυστυχώς τίποτε καθόσον πέραν του θέματος της θητείας :

*Η Ελλάδα έχει κηρύξει μονομερή αφοπλισμό από το 2005.

*Έχει δραματικά μειώσει (μέχρι μηδενισμού σε ορισμένες περιπτώσεις) τις πιστώσεις για ανταλλακτικά και την συντήρηση του υλικού, Επιχειρησιακού και μη, από το 2006 με σοβαρότατες επιπτώσεις στη διαθεσιμότητά του.

*Έχει μειώσει τα λειτουργικά έξοδα με σοβαρές επιπτώσεις στην εκπαίδευση και ιδιαίτερα την επιχειρησιακή εκπαίδευση των Μονάδων.

Το τι σημαίνουν όλα τα παραπάνω ακόμη και ένα προνήπιο δύναται να κατανοήσει, πολλώ δε μάλλον ένας Συνταγματολόγος και Πολιτικός, ή Πτέραρχος ή Στρατηγός ή Ναύαρχος και εύλογα αναρωτιέται κανείς "εάν το κατανοούν γιατί δεν κάνουν κάτι".

Όπως είχαμε τονίσει και στο προηγούμενο άρθρο μας, η θητεία ιστορικά (Αρχαία Αθήνα, Σπάρτη, Μακεδονία) και μέχρι πρόσφατα, υπήρξε ένας καταξιωμένος θεσμός που συνέβαλε στην εθνική αποκατάσταση από της δημιουργίας του ελληνικού κράτους, δημιούργησε ισχυρές ΕΔ που από τους Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι και την μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο περίοδο τίμησαν παγκόσμια το όνομα της πατρίδος μας και προέσπασαν με αποτελεσματικότητα τα εθνικά συμφέροντα.

Αυτός ο ίδιος ο καταξιωμένος θεσμός προσέφερε τεράστιο κοινωνικό έργο στο έθνος, καθόσον συνέβαλε στην καταπολέμηση του αναλφαβητισμού, παρείξε γνώσεις και εμπειρίες στους στρατευμένους νέους, ωφέλιμες για την πολιτική τους ζωή (μάγειροι, οδηγοί, τεχνίτες κ.λ.π) προσάρμοσε την φιλοσοφία τους στρατεύσιμου προσωπικού στο σεβασμό των νόμων, στην αυτοπειθαρχία, ενδυνάμωσε την φιλοπατρία τους καθιστώντας τους πολύτιμα μέλη της κοινωνικής ζωής και της κοινωνίας μετά το πέρα της στρατιωτικής υποχρεώσεως προς την πατρίδα. Μιλάμε για αξιοσημείωτη προσφορά.

Η υποχρέωση παροχής της στρατιωτικής υπηρεσίας προς την πατρίδα προβλέπεται από το Σύνταγμα

της Ελλάδος, άρθρο 4 παράγραφος 6 και σε συνδυασμό με την ερμηνευτική διάταξη της προαναφερθείσης παραγράφου, δεν δημιουργείται καμία αμφιβολία ότι το Σύνταγμα επιτάσσει την καθολική στράτευση όλων των Ελλήνων (ακόμη και γυναικών), όπως ο σχετικός νόμος καθορίζει (και ο οποίος προβλέπει 24μηνη θητεία ανδρών μόνον επιτρέποντας στον εκάστοτε Υπουργό, με πρότασή του, να διαμορφώνει το χρόνο της). Το τραγικό είναι ότι ορισμένοι Νομικοί, για την ακρίβεια Συνταγματολόγοι, για να ικανοποιήσουν την εκάστοτε πολιτική ηγεσία και τις πολιτικές της (παράλληλα με την ιδεοληψία τους) ερμηνεύουν τη σχετική συνταγματική πρόβλεψη με τρόπο που να καταργεί την υποχρεωτική θητεία και να υποστηρίζουν την μισθοφορική (π.χ. όπως τόνισε και είπε ο Καθηγητής που εκλήθη να εκφωνήσει λόγο την ημέρα του εορτασμού της ημέρας των ΕΔ την 21η Νοεμβρίου 2002 στην Παλαιά Βουλή, προφανώς για να καλύψει την εγκληματική ενέργεια του κ. Παπαντωνίου, ΥΠ.ΕΘΑ τότε, που χωρίς να υφίστανται προϋποθέσεις μείωσε εν μία νυκτί την θητεία στους 12 μήνες με συνέπεια να ξεγυμνωθούν οι Μονάδες και να τεθεί σε κίνδυνο η εθνική ασφάλεια).

Το θέμα της καθολικής στρατεύσεως των γυναικών, σύμφωνα με το Σύνταγμα, απαιτεί ιδιαίτερη προσέγγιση και ανάλυση που στην παρούσα συγκυρία θα το αποφύγουμε, καθόσον στην πατρίδα μας δεν έχουμε ξεκαθαρίσει το τι θα κάνουμε με τους άντρες που πρέπει να στρατευθούν. Τούτο διότι η χρεοκοπία του πολιτικού συστήματος, χρεοκοπία αρχών και ιδεών, το έχει οδηγήσει σε νηφοθηρία, ακόμη και σε θέματα που άπτονται της Εθνικής Ασφάλειας, όπως φάνηκε από τις προεκλογικές "πλειοδοσίες για την μειοδοσία επί του χρόνου της θητείας", πάντα παραμονές εκλογών για πολιτικό κέρδος. Βέβαια τα αποτελέσματα των εκλογών του 2004 και 2009 έδειξαν ότι αυτή η πολιτική δεν τους ωφέλησε, καθόσον απώλεσαν τις εκλογές, πλην όμως η ζημία έμεινε.

Για την κάλυψη των κενών της θητείας που δημιούργησε η μείωση αυτή, εφευρέθηκε ο θεσμός των Επαγγελματιών Οπλιτών επτάχρονης θητείας, ο οποίος εφαρμόστηκε χωρίς να μελετηθεί καλά και σταδιακά, ώστε να υπάρξει η απαιτούμενη ομαλή προσαρμογή, με πάμπολλες στρεβλώσεις, καθόσον άπαντες εξομοιώθηκαν με μόνιμους υπαξιωματικούς (στελέχη τους αποκαλούν), ενώ ήσαν οπλίτες που προσελήφθησαν επί αντιμισθία για να εκτελέσουν τα αμισθί καθήκοντα των κληρωτών. Και ενώ λόγω της μείωσης Σχηματισμών - Μονάδων και προσωπικού από την μείωση της θητείας θα ανέμενε και μείωση σημαντική του λειτουργικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, υπήρξε αύξηση αυτού κατά 400 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, λόγω των μισθολογικών υποχρεώσεων των ΕΠΟΠ.

Η παρουσία των ΕΠΟΠ επίσης οδήγησε στην χρησιμοποίηση των κληρωτών οπλιτών σε δευτερεύοντα καθήκοντα, κυρίως λειτουργικά, με συνέπεια την περιορισμένη εκπαίδευση και τελικά μαζί με τους άλλους παράγοντες την απόδοση ανεκπαιδευτής εφεδρείας.

Δεν έφθαναν όλα αυτά, αλλά το 2005 ανεκαλύφθη ο θεσμός των Εφέδρων Υψηλής Ετοιμότητας (ΕΦ ΥΕΣ), που κάποιος "ευφυής" πρότεινε να υλοποιηθεί και στην Ελλάδα, αντιγράφοντας το "Territorial Army" του Ηνωμένου Βασιλείου, λες και σ'εμάς δεν υπάρχουν τα Τάγματα Εθνοφυλακής (ΤΕ) που απαρτίζονται από μόνιμους Εθνοφύλακες ή δεν προβλέπονται εφεδρικοί

αξιωματικοί και οπλίτες που έπρεπε κατά τακτά χρονικά διαστήματα να καλούνται για την συμπλήρωση ενεργών Μονάδων ή την ενεργοποίηση των εφεδρικών, για εκπαίδευση συμπληρωματική, έλεγχο του υλικού και για ψυχολογικούς λόγους. Και τούτο όταν είναι γνωστό ότι μεγάλος αριθμός εφέδρων Οπλιτών -

Αξιωματικών δεν κλήθηκε ουδέποτε για συμπληρωματική εκπαίδευση, ενώ παράλληλα δεν έχει δοθεί η απαραίτητη σημασία στην κινητοποίηση, εκπαίδευση των ΤΕ των κρίσιμων τομέων της χώρας.

Η εθνική χρεοκοπία που έχει πλήξει την πατρίδα μας, είχε βαρύτερες επιπτώσεις στις Ένοπλες Δυνάμεις, Μία από τις επιπτώσεις (πλέον των άλλων), ήταν η αδυναμία να προσληφθούν νέοι ΕΠΟΠ από του 2010, με συνέπεια να μην είναι δυνατή η συμπλήρωση των καθορισμένων οροφών ειρήνης των Κλάδων (η σημερινή δύναμη των Κλάδων είναι κατά πολύ μικρότερη αριθμητικών των οροφών) με ότι αυτό συνεπάγεται για την επάνδρωση και επιχειρησιακή ετοιμότητα των ΕΔ. (Είναι χαρακτηριστικό της άθλιας πολιτικής που υλοποιείται για ψηφοθηρικούς λόγους, η μονιμοποίηση, μαζική των ΕΠΟΠ οι οποίοι από το παράθυρο θα γίνουν αξιωματικοί, λες και αυτό ήταν το ζητούμενο, όπως ο περίφημος νόμος του Συνταγματολόγου, ο 3833/24-9-2010 καθορίζει), Μάλιστα σ' αυτόν τον νόμο με το άρθρο 81 προβλέπεται νέα κατηγορία επαγγελματιών Οπλιτών, τους Ειδικούς Εφέδρους Οπλίτες (ΕΕΦΟΠ), οι οποίοι αποτελούν μετεξέλιξη των Οπλιτών Βραχείας Ανακατατάξεως (ΟΒΑ), πλην όμως δεν έχουν καθορισθεί εισέτι προϋποθέσεις εφαρμογής του, ούτε έχει υλοποιηθεί κάτι οκτώ μήνες μετά την ψήφιση του νόμου, ούτε έχει καταταγεί αριθμός αυτών. Ουσιαστικά μιλάμε για μετατροπή των ΕΔ σε προβληματική ΔΕΚΟ.

Έτσι σήμερα οι Ένοπλες Δυνάμεις διαθέτουν μοναδική ανομοιογένεια σε παγκόσμιο επίπεδο, καθόσον αποτελούνται από Αξιωματικούς από Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΣΕΙ), Αξιωματικούς από Ανώτερες Σχολές Μονίμων Υπαξιωματικών (ΑΣΜΥ), Μονίμους Υπαξιωματικούς από ΑΣΜΥ, ΕΜΘ, ΕΠΟΠ, Κληρωτούς Οπλίτες, ΕΦΟΠ, Εφέδρους Αξιωματικούς και Εφέδρους Οπλίτες, ήτοι εννέα (9) κατηγορίες προσωπικού. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί σοβαρότατα προβλήματα, οικονομικά, διοικητικά και λειτουργικά και κυρίως στην δημιουργία κοινού πνεύματος.

Η κατάσταση αυτή πρέπει να απαλειφθεί και να διορθωθεί άμεσα. Θεωρώ βασική υποχρέωση την εφαρμογή της επιταγής του Συντάγματος σ' ότι αφορά την θητεία και με βάση αυτό να καθορισθούν τα λοιπά θέματα και ανάγκες καθόσον ο εθνικός και διαχρονικός θεσμός της θητείας είναι απολύτως απαραίτητος για την Ελλάδα, τόσο για την ορθή στελέχωση των ενεργών Μονάδων, όσο και για την ενεργοποίηση επιστρατευομένων Επιχειρησιακών Μονάδων σε σύντομο χρόνο σε περίπτωση κινητοποιήσεως (από εκπαιδευμένη εφεδρεία όμως).

Για να πραγματοποιηθούν τα παραπάνω και με δεδομένο το πρόβλημα υπογεννητικότητας που ταλανίζει τη χώρα μας θα πρέπει :

*Η δομή των Κλάδων των ΕΔ πρέπει να είναι αντίστοιχη της καθορισθείσης οροφής ειρήνης, κυρίως σ' ότι αφορά τις Ενεργές Μονάδες. (Το θέμα αφορά το Στρατό Ξηράς κυρίως, που διαθέτει πολυτελή δομή και οργάνωση, αντίστοιχο της Ψυχοπολεμικής περιόδου και όταν η οροφή ειρήνης ήταν 145.000).

*Η θητεία στον Στρατό Ξηράς να καθορισθεί στους 15 μήνες (χρόνος που είναι απαραίτητος για την πλήρη εκπαίδευση ενός κληρωτού), ενώ στο Πολεμικό Ναυτικό και Πολεμική Αεροπορία στους 18 (λόγω των ηπιότερων συνθηκών ζωής που επικρατούν στους Κλάδους αυτούς). Μετά τον 12ο μήνα υπηρετήσεως, άπαντες οι Κληρωτοί να λαμβάνουν μηνιαία αποζημίωση μέχρι 200 ευρώ.

*Με δεδομένο ότι πολλές από τις αναβολές στρατεύσεως για φοίτηση σε ΑΕΙ ή ΤΕΙ, εσωτερικού-εξωτερικού και για λόγους υγείας, οδηγούν σε ανυποταξία εξωτερικού και εσωτερικού (ο αριθμός των ανυποτάκτων είναι σήμερα αρκετές χιλιάδες), το θέμα του συστήματος αναβολών θα πρέπει να εξορθολογισθεί, παράλληλα με αυστηροποίηση του συστήματος κυρώσεων για την ανυποταξία. Ιδιαίτερα σ' ότι αφορά τις αναβολές στρατεύσεως λόγω σπουδών, θα πρέπει να εξυπηρετούν τις πραγματικές ανάγκες εκπαίδευσής των Ελλήνων, να αφορούν ΑΕΙ και ΤΕΙ Ελλάδος, να είναι χρονικά προσδιορισμένες για κάθε κληρωτό, ίσο προς το χρόνο σπουδών της Σχολής του συν ένα έτος, και, εφόσον υφίσταται μεταπτυχιακό στην Ελλάδα, για το χρόνο του μεταπτυχιακού. Σπουδές στο εξωτερικό δεν πρέπει να τυγχάνουν αναβολής και πρέπει να προηγείται η εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων των κληρωτών.

*Η κατανομή των κληρωτών στους Κλάδους, ο καθορισμός ειδικότητας, η διάθεση αυτών σε Μονάδες Εκστρατείας, η μετάθεσή τους σε Μονάδες εσωτερικού το 10ο μήνα από κατατάξέως τους, να γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια, χωρίς ψηφοθηρικές επεμβάσεις και πελατειακής μορφής πολιτικές εξυπηρετήσεις.

*Η πρόσληψη Εθελοντών ή ΕΠΟΠ, ή ΕΦΟΠ (ας διαλέξουν οι αρμόδιοι ένα, οιονδήποτε, από τους τρεις και να καταργήσουν τους άλλους), να γίνεται για να εξασφαλισθεί ο χειρισμός - συντήρηση - υπηρετήση των συγχρόνων οπλικών συστημάτων Στρατού - Ναυτικού - Αεροπορίας και επάνδρωση των Ειδικών Δυνάμεων, με αυστηρές προϋποθέσεις και χρόνο υπηρετήσεως μέχρι πέντε έτη, για ένα συνολικό αριθμό και για τους τρεις Κλάδους, μικρότερο, ίσο των 15.000. Μονιμοποίηση αυτών ως "Υπαξιωματικών", να μη γίνεται.

Τα παραπάνω είναι ορθολογικά, δίκαια και υλοποιήσιμα αρκεί να υπάρξει βούληση. Εφόσον θέλουμε ισχυρές ΕΔ και όχι ένα οργανισμό εξυπηρετήσεως πολιτικο-κομματικών υποχρεώσεων, όπως κινδυνεύουν να γίνουν αυτές, με τις μικροπολιτικές αθλιότητες από του 2000 μέχρι και σήμερα, πρέπει να δούμε το θέμα σοβαρά.

Τα όσα προτείνονται παραπάνω είναι μία προσέγγιση και βέβαια μπορεί να υπάρχουν και άλλες πλέον ορθές προτάσεις. Πρέπει όμως να ληφθεί μία απόφαση, να καθορισθεί ένα δίκαιο και αδιάβλητο σύστημα, όχι όπως το σημερινό που δημιουργεί απέχθεια και αηδία, λόγω των αδικιών που δημιουργεί.

Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων επιθυμεί η χώρα να διαθέτει ισχυρές ΕΔ και ισχυρή αποτρεπτική ισχύ και είναι ανεκτικός στις υποχρεώσεις στρατεύσεως, αρκεί αυτή να στηρίζεται σε δίκαιο και αδιάβλητο σύστημα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Τα της θητείας σε διάφορες χώρες παγκοσμίως, αναφέρθηκαν στο υπ' αρ. 50 τεύχος του περιοδικού "ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ" άρθρο μας, με τίτλο "Θητεία. Τις

πταίει;" και δεν επαναλαμβάνονται στο παρόν διότι δεν υπάρχουν ουσιαστικές αλλαγές, πλην Τουρκίας.

Σ'ότι αφορά την Τουρκία και ιδιαίτερα τα της θητείας και της στελεχώσεως των ΕΔ ισχύουν τα παρακάτω

*Οι Μόνιμοι Αξιωματικοί και οι Μόνιμοι Υπαξιωματικοί, οι προερχόμενοι από Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΣΕΙ) και Ανώτερες Σχολές Μόνιμων Υπαξιωματικών (ΑΣΜΥ), έχουν υποχρέωση παραμονής κατ'ελάχιστο 15 έτη στις Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΔ). (Υπόψη ότι οι Μόνιμοι Υπαξιωματικοί, δεν γίνονται Αξιωματικοί, όπως συμβαίνει σε όλες τις σύγχρονες ΕΔ).

*Η θητεία των Κληρωτών Οπλιτών σε όλους τους Κλάδους είναι 15 μήνες, ενώ των Εφέδρων Αξιωματικών 12 μήνες. Η μειωμένη θητεία για προστάτες οικογενειών, πρωτότοκους πολυτέκνων οικογενειών κ.λ.π. είναι 6 μήνες.

*Οι ΕΠΟΠ προσλαμβάνονται για 2 έτη (μία σύμβαση) η οποία δύναται να παραταθεί από 1 έως 5 έτη με βάση διαγωνισμό, έλεγχο από επιτροπή και για κάλυψη συγκεκριμένων θέσεων. Οι εθελοντές αυτοί δεν γίνονται Μόνιμοι Υπαξιωματικοί και πολύ περισσότερο Αξιωματικοί.

Σύμφωνα με δημοσίευμα των εφημερίδων Zaman και Bugun του περασμένου Οκτωβρίου 2010, οι Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις (ΤΕΔ) έχουν δύναμη 736.000 η οποία αναλύεται ως εξής :

*Αξιωματικοί 46.000 (μαζί με τους εφέδρους). Οι Ανώτατοι Αξιωματικοί (Ταξίαρχοι, Αρχιπλοίαρχοι και άνω) είναι 220 στον Στρατό Ξηράς, Ναυτικό και Αεροπορία 110 και στην Στρατοχωροφυλακή 30.

*100.000 είναι Μόνιμοι Υπαξιωματικοί.

*70.000 Επαγγελματίες Οπλίτες.

*470.000 Κληρωτοί Οπλίτες, από τους οποίους υπηρετούν, στον Στρατό Ξηράς 240.000, Ναυτικό και Αεροπορία από 30.000 (σύνολο 60.000) και οι 170.000 στην Στρατοχωροφυλακή.

*50.000 Πολιτικοί Υπάλληλοι.

Υπάρχουν πληροφορίες για μείωση της θητείας κατά 3 μήνες, δηλαδή στους 12, γεγονός που θα μειώσει τους Κληρωτούς κατά 100.000. Αυτό όμως δεν θα έχει επίπτωση στους τρεις Κλάδους των ΤΕΔ, καθόσον συνδυάζεται με παύση της διαθέσεως Κληρωτών στην Στρατοχωροφυλακή, η οποία αφενός θα υπαχθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών από το Υπουργείο Αμύνης που ανήκει σήμερα και η επάνδρωσή της θα γίνεται με

ΔΩΡΕΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ δεν έχει καθιερώσει υποχρεωτική συνδρομή, δέχεται όμως δωρεές μελών και φίλων δια την αντιμετώπιση των λειτουργικών της αναγκών. Προς τούτο, έχει καθιερωθεί, η παρούσα στήλη, στην οποία θα αναγράφονται τα ονοματεπώνυμα και τα χρηματικά ποσά των δωρητών, τους οποίους **θερμώς ευχαριστούμε :**

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟΝ€	ΠΟΣΟΝ €
1.	ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΜΕΣΣΑΠΙΩΝ		100
2.	ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ		50
3.	ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ		100
4.	ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ		20
5.	ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ		50
6.	ΓΚΟΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ		20
7.	ΓΟΥΣΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΕΣΤΗΣ		30
8.	ΓΩΓΟΥΒΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ		100
9.	ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ		100
10.	ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ		150
11.	ΖΟΡΜΠΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ		100
12.	ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ		50
13.	ΙΑΤΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ		25
14.	ΚΑΖΟΥΚΑΣ ΗΛΙΑΣ		100
15.	ΚΑΛΠΑΞΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ		30
16.	ΚΑΠΡΑΒΕΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ		100
17.	ΛΑΓΓΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ		100
18.	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ		15
19.	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ		100
20.	ΜΑΚΡΥΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΩΝ		50
21.	ΜΑΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ		20
22.	ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ		100
23.	ΜΗΝΑΓΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ		30
24.	ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ		100
25.	ΜΠΕΛΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ		50
26.	ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ		50
27.	ΕΥΔΕΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ		50
28.	ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ		100
29.	ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ		50
30.	ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ		30
31.	ΠΑΤΙΑΛΑΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ		30
32.	ΠΗΠΕΡΟΥΔΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ		50
33.	ΠΟΛΙΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ		30
34.	ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧΧΙΛΕΑΣ		100
35.	ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ		50
36.	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ		30

*Παρακαλούνται οι οικονομικώς συνδράμοντες, όπως ενημερώνουν την ΕΛΕΣΜΕ με τα στοιχεία: ονοματεπώνυμο και ποσό καταθέσεως, ώστε να περιλαμβάνονται στον οικείον πίνακα.

**Η ΥΨΗΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ
ΩΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Υπό κ. Κων/νου Κυπρίου

Προέδρου Group Lamar Defence and Trade

Ομιλία από παλαιότερο σεμινάριο της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Στην σύντομη αυτήν παρουσίαση, σύντομη όσο αφορά τον χρόνο που διατίθεται, ώστε να διατυπωθεί το θέμα, θα προσπαθήσουμε να αναφερθούμε σε αυτές τις κινήσεις που έχει προβεί η Τουρκία προκειμένου να καταστήσει εαυτό κυρίαρχη δύναμη στη περιοχή, η σωστότερα στις περιοχές που αφορούν άμεσα τα Ελληνικά συμφέροντα. Αρχής γενομένης θα πρέπει να αναφερθούν ποιοι είναι πλέον οι παράγοντες που προβάλλουν την Τουρκία ως περιφερειακή δύναμη στην ευρύτερη περιοχή. Η συγκεκριμένη αναβάθμιση της Τουρκικής θέσης στα Διεθνή πεπραγμένα, με την ταυτόχρονη αναβάθμιση της διπλωματικής, της πολιτικής και της στρατιωτικής ισχύς της, υπάγονται σε έναν γενικότερο μακροπρόθεσμο σχεδιασμό που αφορά την διεξαγωγή Υψηλής Πολιτικής καθώς και στρατηγικής, περιλαμβανόμενων διπλωματικών και πολιτικών κινήσεων, σε συνάρτηση, αλλά και υποστηριζόμενα από ένα γιγαντιαίο εξοπλιστικό πρόγραμμα, που έχει ως σκοπό να προσφέρει την αντίστοιχη δυναμική στους συγκεκριμένους σχεδιασμούς. Η δε αναβάθμιση των τριών πτυχών της Τουρκικής Μακροπρόθεσμης Υψηλής Στρατηγικής, δηλαδή πολιτικής, διπλωματίας και στρατιωτικής ισχύος, οδηγεί στην γενικότερη αναβάθμιση του περιφερειακού της ρόλου, και της διεθνής της θέσης, προσδίδοντας νέες δυναμικές στην διεξαγωγή της Τουρκικής περιφερειακής πολιτικής, με σοβαρά διπλωματικά κέρδη, όπως και θέτει την περιφερειακή αναιρετική πολιτική της υπό νέα διάσταση. Οι συγκεκριμένες κινήσεις των τελευταίων ετών που χαρακτηρίζουν την καθιέρωση της Τουρκικής δημοκρατίας ως περιφερειακή δύναμη είναι οι ακόλουθες.

1. Η συνεχής αναβάθμιση των ενόπλων δυνάμεων της την τελευταία 30ετία.

2. Η γενικότερη πολιτική της σε θέματα που αφορούν

α) Την προώθηση της διεθνούς και της περιφερειακής συνεργασίας.

β) Την ανάληψη πρωταγωνιστικού ρόλου σε θέματα διεθνούς ενδιαφέροντος, όπως η Έρευνα και η Διάσωση.

γ) Η προβολή και η διασφάλιση των Τουρκικών συμφερόντων ακόμα και κατά παραβίαση των συμφερόντων άλλων κρατών, πχ. Βέτο όσο αφορά την επέκταση στα 12 νμ, προσπάθειες αναίρεσης του FYR Αθηνών όπως και της Κυπριακής ΑΟΖ.

δ) Την προβολή της Τουρκίας, καθώς και την καθιέρωση της ως ισότιμου συνομιλητή με τους εξωθεσμικούς και παγκόσμιους δρώντες, όπως και ως πρωταγωνιστή στην ευρύτερη περιοχή.

Οι κινήσεις που αφορούν την αναβάθμιση της ένοπλης ισχύος της Τουρκίας ώστε να αποκτήσει τις δυναμικές περιφερειακής υπερδύναμης είναι γνωστές. Ποιο συγκεκριμένα αφορούν:

α) Την αναβάθμιση της Εναέριας ισχύος της ποσοτικά και ποιοτικά σε όλους τους τομείς, με έμφαση την ανάπτυξη δυνατοτήτων διεξαγωγής επιχειρήσεων σε όλο το φάσμα των αποστολών και τους πολλαπλασιαστές ισχύος.

β) Την Αναβάθμιση της Χερσαίας ισχύος της ποσοτικά και ποιοτικά με την εισαγωγή νέων σύγχρονων οπλικών συστημάτων, όπως και Τουρκικής σχεδίασης και παραγωγής

οπλικών συστημάτων.

γ) Την συγκρότηση ισχυρών ναυτικών δυνάμεων με δυνατότητες δράση σε όλο το φάσμα των ναυτικών, αεροναυτικών και αμφίβιων επιχειρήσεων, πέραν των Τουρκικών χωρικών υδάτων.

δ) Την ενίσχυση των δυνάμεων ακτοφυλακής, ώστε να προασπίζονται τα Τουρκικά συμφέροντα με 'ειρηνικούς τρόπους'.

ε) Την ανάπτυξη βαλλιστικών συστημάτων.

ζ) Την πρόσκτηση πολλαπλασιαστών ισχύος.

η) Την πρόσκτηση στρατηγικών μέσων.

θ) Την ανάπτυξη συγχρόνου C4I και ιδιαίτερα δικτύων και μέσων με αυξημένες δυνατότητες πρόσκτησης, αναγνώρισης και επιτήρησης στόχων σε μεγάλες αποστάσεις.

Όσο αφορά την διεθνή και την περιφερειακή συνεργασία, έμφαση έχει δοθεί στην διεξαγωγή διεθνών ασκήσεων με την συμμετοχή ισχυρών δυνάμεων και περιφερειακών δρώντων, όπως η Anatolian Eagle και η Hegemon. Στα ίδια πλαίσια η Τουρκική διπλωματία και πολιτική επιδιώκει και καθιερώνει εαυτό ως πρωταγωνιστή και ισότιμο εταίρο, καθώς και συνομιλητή στην ευρύτερη περιοχή με εξωγενής παράγοντες αλλά και άλλους περιφερειακούς δρώντες και Διεθνείς οργανισμούς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η κίνηση της να καθιερώσει και να οριοθετήσει κατόπιν συμφωνίας με τα λοιπά κράτη του Ευξείνου Πόντου Τουρκικής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης, ενώ αντίθετος μπλοκάρει κάθε προσπάθεια εξεύρεσης κοινής λύσης στην Ανατολική Μεσόγειο, καθώς και ποιο συγκεκριμένα την Ελλάδα και την Κύπρο, από το να ασκήσουν τα νόμιμα δικαιώματα τους σύμφωνα με τις διατάξεις και τα προβλεπόμενα της Συνθήκης του Montego Bay του δικαίου των θαλασσών. Η σημασία των ΑΟΖ όσον αφορά την αξιοποίηση τους στα πλαίσια διεξαγωγής εθνικής διεθνούς πολιτικής, λαμβάνει πλέον ξεκάθαρη αναγνώριση από την Τουρκική πολιτική και διπλωματία. Μάλιστα όπως θα αναφερθεί και παρακάτω, η αξιοποίηση των ΑΟΖ εντάσσεται στην πολιτική αναφερόμενη από τους χαρακτηρισμούς του Υπουργού Εξωτερικών της Τουρκίας Νταβούντογλου ως 'μιας διπλωματικής φύσης επιθετικής θαλάσσιας στρατηγικής'. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η επιδίωξη της Τουρκικής κυβέρνησης της αναβάθμισης του αγωγού φυσικού αερίου Blue Stream στα πλαίσια αντάλλαγματος ώστε να επιτραπεί η διέλευση του Ρωσικού αγωγού φυσικού αερίου South Stream, από τον βυθό της Τουρκικής ΑΟΖ. Τα άνωθεν αναφερόμενα αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα των κινήσεων στις οποίες έχουν προβεί οι Τουρκικές κυβερνήσεις τις τελευταίες δεκαετίες, προκειμένου να αναβαθμισθεί ο ρόλος της χώρας τους σε καθεστώς περιφερειακής δύναμης.

Στα ίδια πλαίσια η Τουρκική κυβέρνηση έχει αναλάβει και διεξάγει από την δεκαετία του 1990 κοινές ασκήσεις στην Ανατολική Μεσόγειο που αφορούν την έρευνα και την διάσωση, με την συμμετοχή επιπλέον κρατών ώστε να προβληθεί παράλληλα και ο ρόλος της σε αυτόν τον τομέα, όπως και να αναγνωρισθούν οι δυνατότητες

των ενόπλων δυνάμεων τους. Παράλληλα επιδιώκει με διάφορους τρόπους να αναιρέσει και να αποτρέψει την άσκηση νομίμων δικαιωμάτων άλλων κρατών που οι Τουρκικές κυβερνήσεις θεωρούν ότι θιγούν τα συμφέροντα της. Ποιο συγκεκριμένη αναφορά θα λάβει μέρος στις ενότητες που ακολουθούν.

Αμεσότερα όσο αφορά την σχετική θεματική, η εισαγωγή της θα λάβει μέρος υποδεικνύοντας και κατηγοριοποιώντας τους τομείς που η Τουρκική πολιτική εισέρχεται στον χώρο αυτόν, που χαρακτηρίζεται ως στρατηγικού ενδιαφέροντος για την Ελλάδα. Ποιες είναι δηλαδή οι συγκεκριμένες περιοχές που θα ασχοληθούμε. Οι περιοχές είναι λοιπόν οι ακόλουθες:

α) Ο γενικότερος Ελλαδικός χώρος που περιλαμβάνει το Αιγαίο και την ηπειρωτική Ελλάδα πλησίον των Τουρκικών χερσαίων περιοχών, ο οποίος πέρα από την υποχρέωση διαφύλαξης της εθνικής ακεραιότητας του, η άσκηση ελέγχου επί αυτού, κατηγοριοποιείται και ως στρατηγικός. Να σημειώσουμε ότι οι πανάκριβες παραγωγές θωρηκτών στην Γερμανία και στην Γαλλία έπειτα της λήξης των Βαλκανικών Πολέμων και πριν της έναρξης του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, έλαβε μέρος ακριβός επειδή θεωρήθηκε απαραίτητη η διασφάλιση των θαλασσιών οδών προς τα νησιά, που κατά την περίοδο εκείνη κατοικούσε περίπου το 50% των στρατεύσιμων αρρένων. Παρά τις πληθυσμιακές μετακινήσεις, μεγάλος αριθμός στρατεύσιμων εξακολουθεί να κατοικεί στα νησιά.

Δεύτερος παράγοντας είναι η ζωτικότητα του χώρου, η γεωπολιτική σημασία δηλαδή του συγκεκριμένου χώρου στην παγκόσμια σκακιέρα και κατ' επέκταση της σημασία που η κατοχή του δίνει στην Ελληνική Διεθνή πολιτική θέση και σχέσεις. Ενδεικτικά, η αξία του χώρου ως δρόμου εμπορίου και κομβικού σημείου σύνδεσης μεταξύ Μαύρης Θάλασσας και Καυκάσου με την Μεσόγειο και την υπόλοιπη υδρόγειο. Πρέπει να αναφερθεί εδώ και η μεγάλη σημασία του Αιγαίου ως σημείου εισόδου στον Γεωπολιτικό χώρο που θεωρείται ότι ξεκινάει από το Αιγαίο και καταλήγει στην Κεντρική Ασία.

β) Η Κύπρος. Η συναισθηματική σημασία της Κύπρου ως αναπόσπαστο τμήμα του Ελληνισμού είναι δεδομένη. Η συγκεκριμένη όμως διάσταση πολλές φορές παραμερίζει την γεωστρατηγική αξία του νησιού για την Ελλάδα και ιδιαίτερα όσον αφορά τον ρόλο της ως ναυτική δύναμη της Ανατολικής Μεσογείου. Η Κύπρος είναι πραγματικά ένα επιπλέον σημείο Ελέγχου της Ανατολικής Μεσογείου, επάνω ακριβός στον κύριο θαλάσσιο δρόμο της Μεσογείου μεταξύ Σουέζ και Γιβραλτάρ. Περαιτέρω η σημασία του νησιού έχει αναγνωρισθεί από τον ίδιο τον Νταβούτογλου στο βιβλίο του 'Στρατηγικό Βάθος' όπου θεωρεί την Κύπρο υψίστης σημασίας καθώς ' επηρεάζει ευθέως τις στρατηγικές συνδέσεις Ασίας -

Αφρικής, Ευρώπης Αφρικής και Ευρώπης - Ασίας'. Ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών αναφέρει ότι 'η Κύπρος κατέχει μια θέση που δύναται να επηρεάζει ευθέως τις στρατηγικές συνδέσεις Ασίας-Αφρικής, Ευρώπης-Αφρικής και Ευρώπης - Ασίας..' και συνεχίζει παρακάτω ... 'ότι η Κύπρος με την ανατολική μύτη της στέκεται σαν βέλος στραμμένο στη Μέση Ανατολή, ενώ με τη δυτική ράχη της αποτελεί τον θεμέλιο των στρατηγικών ισορροπιών που υπάρχουν στην ανατολική Μεσόγειο, στα Βαλκάνια και στη βόρεια Αφρική'.

γ) Ο θαλάσσιος χώρος ενδιάμεσα της Κύπρου και του τριγώνου Καστελόριζου, Ρόδου και Κρήτης, δεδο-

μένου της αυξανόμενης σημασίας του θαλασσιού πλούτου, ζωικού και μη, όπως τα πετρελαϊκά κοιτάσματα. Ο συγκεκριμένος χώρος είναι το τμήμα που θα εφάπτεται με την αντίστοιχη Τουρκική ΑΟΖ, εφόσον επέλθει κάποτε κάποιου είδους συμφωνίας. Αν και το Ελληνικό κράτος και η Κυπριακή δημοκρατία δεν έχουν προχωρήσει ακόμα στην θεσμοθέτηση ΑΟΖ στην Ανατολική Μεσόγειο, η σημασία τους είναι δεδομένη για τα Ελληνικά οικονομικά συμφέροντα. Καταρχάς υπάρχει το θέμα των πετρελαϊκών κοιτασμάτων, ιδιαίτερα υπό το πρίσμα των αυξανόμενων αναγκών, της μείωσης των αποθεμάτων, αλλά και των πετρελαϊκών ανατιμήσεων, όπως συνέβη πέρσι όπου οι τιμές εκτινάχτηκαν άνω των 120 ευρώ το βαρέλι. Περαιτέρω υπό το πρίσμα των διεθνών κρίσεων και ο ζωικός θαλάσσιος πλούτος έχει αποκτήσει ιδιαίτερη σημασία. Να σημειωθεί εδώ ότι το 2005 ο Ελληνικός αλιευτικός στόλος ήταν ο μεγαλύτερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση αντιπροσωπεύοντας το 20.4% του συνολικού εκποτίσματος των Αλιευτικών στόλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με 18.275 αλιευτικά, δηλαδή ο 6ος σε αριθμό εντός των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η δε δραστηριοποίηση τους το 2000, δηλαδή η συνολική αλιεία έφθασε τους 99.280 τόνους, ενώ οι εξαγωγές των σχετικών προϊόντων τα 191.4 εκατομμύρια Ευρώ. Οι στατιστικές είναι λίαν αποκαλυπτικές όσον αφορά λοιπόν τις ζωικές πρώτες ύλες. Ενδεικτικά, το 99% της Παγκόσμιας αλιείας λαμβάνει μέρος εντός των 200 ναυτικών μιλίων που ορίζουν τις ΑΟΖ, ενώ με την οριοθέτηση τους αποτρέπεται η αλιεία ξένης σημαίας αλιευτικών στόλων, των οποίων η δράση επηρεάζει τα αποθέματα αλιείας ακόμα και εντός των εθνικών ναυτικών υδάτων.

δ) Τα Βαλκάνια. Η Βαλκανικής χερσονήσου είναι λίαν σημαντική πρωτίστως λόγω της δραστηριοποίησης των Ελληνικών επιχειρήσεων στην περιοχή και κατά δεύτερον λόγω των χερσαίων δρόμων επικοινωνίας με την κεντρική και Βόρεια Ευρώπη.

ε) Η Αδριατική και το Ιόνιο αποτελεί ζωτικό χώρο για το Ελληνικό κράτος, για τους ίδιους οικονομικούς λόγους που αναφέρθηκαν και άνωθεν και αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες εντός των ΑΟΖ. Δεύτερον αποτελούν χώρο θαλάσσιας επικοινωνίας με την Ιταλία και την υδρόγειο, όπως και σημαντικό χώρο οικονομικής δραστηριότητας και εμπορίου που αφορά τις ναυτιλιακές δραστηριότητες.

Εντός των άνωθεν αναφερόμενων περιοχών που οριοθετούν την εγγύτερη περιοχή στρατηγικού ενδιαφέροντος της Ελληνικής Δημοκρατίας, το Τουρκικό κράτος έχει προβεί σε μία γενικότερη σχεδιασμένη, συστηματική και συγκροτημένη Υψηλή Πολιτική και Στρατηγική όπως αναφέρθηκε αρχικά εντός του κειμένου, κατά την χρονική περίοδο των τελευταίων τριάντα χρόνων. Η Υψηλή Πολιτική αυτή, στοχεύει στο να επιφέρει κάποια τετελεσμένα γεγονότα και να αναδείξει τον ρόλο της Τουρκίας, που εντός του συγκεκριμένου σχεδιασμού περιλαμβάνει την διεξαγωγή διπλωματικών και πολιτικών κινήσεων, με την ανάλογη υλική υποστήριξη από στρατιωτική ισχύ, βάση ενός μακροχρόνιου εξοπλιστικού προγράμματος. Η παρουσίαση λοιπόν σε αυτό το σημείο θα χωριστεί σε δύο τμήματα. Το πρώτο αφορά την σχετική πολιτική που ακολουθεί η Ελλάδα στις συγκεκριμένες περιοχές. Το δεύτερο αφορά τα υλικά μέσα, η κατά τους στρατιωτικούς τις strategic assets, που υποστηρίζουν έμπρακτα την πολιτική της Τουρκίας ως περιφερειακή δύναμη στις συγκεκριμένες περιοχές.

Καταρχάς, η επιλογή Νταβούτογλου ως Υπουργό Εξωτερικών χαράζει μία νέα γραμμή σε ότι αφορά την Τουρκική Πολιτική, υποδεικνύοντας την μεταφορά του κέντρου βάρους της Τουρκικής στρατιωτικής ισχύος από μία χερσαία δύναμη, σε μία θαλάσσια δύναμη. Οι προτροπές του προς την ανάπτυξη της Τουρκικής πολιτικής επί των θαλασσιών οδών εγγενής της Ελλάδος και της Κύπρου, και ιδιαίτερα περί της ανάπτυξης 'μιας διπλωματικής φύσης επιθετικής θαλάσσιας στρατηγικής' όπως αναφέρθηκε και στην αρχή του κειμένου, δεν θα πρέπει να θεωρούνται παρά η κατάληξη της Τουρκικής Αμυντικής Πολιτικής των τελευταίων δεκαετιών.

Πολιτικές και διπλωματικές κινήσεις στην ευρύτερη περιοχή του Ελληνικού ενδιαφέροντος.

Μία από τις σημαντικότερες αν όχι η σημαντικότερη από τις πολιτικές που προωθεί η Τουρκική κυβέρνηση αφορά το να καταστήσει την χώρα ενεργειακό κόμβο. Το να αποκτήσει η Τουρκία δυνατότητες ελέγχου μέρους του παγκόσμιου ενεργειακού εμπορίου και κατ'επέκταση, εμμέσως του ενεργειακού πλούτου, ήταν ένα όραμα δεκαετιών για τις εκάστοτε Τουρκικές κυβερνήσεις. Την εποχή του Οζάλ όταν το γιγαντιαίο πρόγραμμα κατασκευής φραγμάτων στον Ευφράτη και τον Τίγρη ξεκίνησε, μία από τις διαστάσεις του ήταν να ελέγξει τον ρου των ποταμών, ως μέσο πίεσης και διεξαγωγής πολιτικής έναντι της Συρίας και του Ιράκ, καθώς και ως αντιστάθμισμα των πολιτικών αντικρισμάτων που πρόσδιδε στην διπλωματία η ύπαρξη των πετρελαϊκών κοιτασμάτων τους. Μάλιστα η λαϊκή ρήση τότε ήταν 'έχουν πετρέλαιο, έχουμε νερό'. Στην συγκεκριμένη πολιτική περιλαμβάνεται και η κατασκευή και η λειτουργία του αγωγού Μπακού -

Τσειχάν, καθώς και η κατασκευή των αγωγών Bleu Stream και Nabucco. Όσο αφορά το τελευταίο, η Ρωσία στην γενικότερη προσπάθεια της να ελέγξει τις εισαγωγές φυσικού αερίου της Ε.Ε., έχει προτείνει στην Τουρκία την συμμετοχή της στην κατασκευή του South Stream, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι η λειτουργία του Nabucco δεν θα είναι ανταγωνιστική προς τον πρώτο. Καθώς οι τερματικοί σταθμοί πολλών από του αγωγούς μεταφοράς ενέργειας, θα βρίσκονται σε λιμάνια, όπως ο αγωγός Κιρκούτ -

Τσειχάν, δεν θα πρέπει να θεωρείται τυχαίο το γεγονός, των δηλώσεων Νταβούντογλου, αλλά και της έμφασης που δίνεται πλέον στην ανάπτυξη ισχυρών αεροναυτικών δυνάμεων, με απώτερο σκοπό να καταστεί η Τουρκία ισχυρή θαλάσσια δύναμη στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Στην προκειμένη περίπτωση, η μαξιμαλιστική πολιτική που ασκεί το Τουρκικό κράτος έναντι της Κύπρου, θα πρέπει να εξεταστεί ξεφεύγοντας από τον απλό έλεγχο του βορείου τμήματος του νησιού. Η Υψηλή Πολιτική που ακολουθείται αποσκοπεί στο να διασφαλίσει το απρόσβλητο από οποιουδήποτε είδος προσβολής η κοινού ελέγχου της ευρύτερη περιοχή του κόλπου της Αλεξανδρέττας, των λιμένων της περιοχής και των τερματικών ενεργειακών σταθμών.

Επιπλέον αποσκοπεί στο να προσδώσει μέρος της γεωστρατηγικής αξίας της Κύπρου, όπως αυτή αναφέρεται από τον Νταβούτογλου, στην γενικότερη κίνηση της Τουρκίας κατά την μετεξέλιξη της σε θαλάσσια περιφερειακή δύναμη με δυνατότητα άσκησης ελέγχου επί των θαλασσιών οδών της Ανατολικής Μεσογείου. Η επίτευξη του συγκεκριμένου στόχου, θα σημάνει την κάθετη αναβάθμιση του ρόλου της Τουρκίας ως ρυθμιστή ασφαλείας σε περιφερειακό επίπεδο, ενισχύοντας την διεθνή πολι-

τική και διπλωματική θέση της. Ιδιαίτερα εφόσον η Τουρκία προχωρήσει σε κινήσεις παροχής ασφαλείας και έρευνας και διάσωσης στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Η πολιτική λοιπόν που έχει χαρακτηριστεί από την Τουρκική Κυβέρνηση εδώ και δεκαετίες δεν μπορεί από το να χαρακτηριστεί ως κάθετη και απόλυτη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η περίπτωση αποδοχής από τον Εντεργόν το 2004 μιας υποχωρητικής λύσης στο Κυπριακό, που όπως αναφέρθηκε αντιμετωπίστηκε από τους Τούρκους στρατηγούς με αντίδραση σχεδόν πραξικοπηματικού τρόπου, προκειμένου να διατηρηθούν ευμεγέθεις στρατιωτικές δυνάμεις καθώς και το δικαίωμα Τουρκικής επέμβασης στην Κύπρο, υπό την βάση ότι θίγονται τα Τουρκικά συμφέροντα. Την προάσπιση των συγκεκριμένων συμφερόντων καθώς και της διατήρησης Τουρκικών στρατευμάτων και του δικαιώματος επέμβασης, όπως και κάποιων από των κατοχυρώσεων που επιτεύχθηκαν εξ αιτίας του Αττίλα επιδιώκει και η επιμονή σε λύση ομοσπονδίας ή συνομοσπονδίας με βάση την χάραξη των εσωτερικών συνόρων σε εθνοθηρσκευτικές γραμμές. Ίσως τελικός απώτερος σκοπός είναι να μην βρεθεί ποτέ κοινή αποδεκτή λύση ώστε να συγκροτηθούν ξεχωριστές ανεξάρτητες κρατικές οντότητες, ή να ενσωματωθούν τα κατεχόμενα στην Τουρκία, που θα ήταν η ιδανική λύση για τις Τουρκικές επιδιώξεις στην Ανατολική Μεσόγειο. Χαρακτηριστική δήλωση που υποδεικνύει την ανησυχία της Τουρκικής στρατιωτικής ηγεσίας περί των τερματικών σταθμών και των σχεδίων στην Ανατολική Μεσόγειο, ήταν η δήλωση των Στρατηγών το 2004 που αφορούσε την αποτροπή με οποιοδήποτε τίμημα του ενδεχόμενου αξιοποίησης της Κύπρου, ως βάση επιθετικών επιχειρήσεων εναντίων της Τουρκίας, εντάσσοντας και ως απειλή την οποιαδήποτε μορφή καθιέρωσης οποιουδήποτε άλλου νομικού καθεστώτος στην περιοχή.

Η δε πολιτική του ΑΚΡ, από το 2002 που περιλαμβάνει πέρα από την άσκηση περιφερειακής πολιτικής και την κάλυψη των επαγγελματικών και γενικότερα των αναγκών ενός ταχέως αναπτυσσόμενου πληθυσμού, όπως και των οικονομικών ανισοτήτων, οδηγεί βαθμιδωτά στην προοπτική αξιοποίησης των ζωικών και πρώτων υλών της θαλάσσιας περιοχής της Ανατολικής Μεσογείου. Η δε δυναμική της εισαγωγής κονδυλίων από την τελωνιακή σύνδεση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και της προοπτικής ένταξης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διατηρεί την προοπτική να δράσει αντίθετα εφόσον η ημερομηνία ένταξης καθυστερεί ή τα κονδύλια μειώνονται εξαιτίας της διεθνούς κρίσης. Η σημασία της εκμετάλλευσης των θαλασσιών πλουτοπαραγωγικών πηγών είναι επίκαιρη για την Τουρκία όσο και για την Ελλάδα και την Κύπρο. Οι δε αναιρετικές κινήσεις της Άγκυρας όσον αφορά την Κύπριακή ΑΟΖ και την οριοθέτηση ΑΟΖ στην Ανατολική Μεσόγειο, διατηρούν δυναμικές πλέον πέρα των εδαφικών διεκδικήσεων, που αφορούν την κατοχή και αξιοποίηση του μέγιστου δυνατόν τμήματος του θαλάσσιου χώρου της Ανατολικής Μεσογείου. Η συγκεκριμένη διάσταση θα πρέπει να θεωρηθεί πλέον επίκαιρη και για την θαλάσσια περιοχή του Αιγαίου. Σε περίπτωση οριοθέτησης των 12 ναυτικών μιλίων ως Ελληνικών χωρικών υδάτων ή θεσμοθέτησης της ΑΟΖ εντός του Αιγαίου, ελάχιστα τμήματα του θαλασσιού χώρου παραμένουν ελεύθερα προς Τουρκική οικονομική εκμετάλλευση. Η δε θεσμοθέτηση ή μάλλον επιβολή και καθιέρωση του Casus Belii ακόμα και στην περίπτωση επέκτασης των χωρικών υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια στο Ιόνιο Πέλαγος, αποσκοπεί ακριβώς στο να εκφοβίσει την Ελληνική πολιτική σε

βαθμό ώστε να την αποτρέψει από το να ασκήσει τα νόμιμα δικαιώματά της, που θα απαγόρευε πλέον την αξιοποίηση θαλάσσιων πλουτοπαραγωγικών πηγών από τις σχετικές Τουρκικές βιομηχανίες

Στα πλαίσια άσκησης παρόμοιας πολιτικής, κινήσεις ανατροπής του υφιστάμενου Status Quo όσον αφορά την Έρευνα και την Διάσωση, έχουν λάβει μέρος τα τελευταία χρόνια. Ποιο συγκεκριμένα στη Ελλάδα λειτουργεί Εθνικό Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης υπό την ονομασία (ΕΚΣΕΔ) στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, βάση της σύμβασης SOLAS του 1960 (Ν.4258/1962), την σύμβαση SAR του 1979 (Ν. 1844/1989), και της Σύμβασης του Σικάγου και που έχει υιοθετηθεί ως νόμος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Χαρακτηριστικό της πολιτικής που ακολουθεί η Τουρκική κυβέρνηση είναι οι προσπάθειες κατοχύρωσης συγκεκριμένων περιοχών του Αιγαίου ως υπαγόμενες υπό την δικαιοδοσία της Τουρκικής Έρευνας και Διάσωσης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Τουρκική NOTAM A 3036/09 της 1ης Οκτωβρίου του 2009 η οποία εξεδόθη από τις Τουρκικές αρχές υπό τον χαρακτηρισμό "Διευκρινιστική" ως προς την αντίστοιχη Ελληνική A1814/09 που αφορούσε την ανακοίνωση διεξαγωγής ασκήσεως SAR την 24η με 25η Νοεμβρίου του 2009. Οι Τούρκοι ισχυρισμοί αναφέρουν ότι η συγκεκριμένη περιοχή που υπάγεται στην ΥΠΑ χαρακτηρίζεται από τους Τούρκους ως δική τους Ζώνη Ευθύνης έρευνας και διάσωσης, κατόπιν σχετικής δήλωσης στον IMO, όπου και περιλαμβάνεται υπό παρόμοιο καθεστώς στον IMO GLOBAL PLAN. Σύμφωνα με την σχετική ανακοίνωση, κάθε σχετική δραστηριότητα υποχρεούται να συντονίζεται από τις αρμόδιες Τουρκικές αρχές.

Αυτά κατά παράβαση των σχετικών συμφωνιών Κωνσταντινούπολης (1950), Παρισίων (1952), Γενεύης (1958), που ταυτίζουν την ζώνη ευθύνης SaR με τα όρια του FIR, ομόφωνα αποδεκτά και από τον ICAO. Βεβαίως ως μην ξεχνάμε ότι παγία πολιτική της Τουρκίας είναι και η αμφισβήτηση του FIR, όπου το μισό Αιγαίο θα έπρεπε να είχε τεθεί υπό τον έλεγχο της Να σημειωθεί εδώ ότι τα τελευταία χρόνια έχει παρουσιαστεί και μια γενικότερη ενεργοποίηση της Τουρκικής πολιτικής στα Βαλκάνια. Πρώτων να αναφερθούν οι πρόσφατες δηλώσεις στήριξης της Κυβέρνησης της FYROM. Δεύτερον η δυνατότητα χρήσης βάσεων στην Αλβανία όπως θα αναφερθεί εκατέρωθεν. Αν και οι δυο άνωθεν αναφερόμενες προσπάθειες προσέγγισης, φαίνονται αρνητικές προς την Ελλάδα, οι δυναμικές της σύγκρουσης μεταξύ Αλβανικού και Σλαβικού στοιχείου, μπορεί εν τέλει να καταστήσουν δυσχερή την ταυτόχρονη συνεργασία και με τα δύο αυτά Έθνη. Αξιοσημειώτη είναι όμως η Τουρκική κίνηση προσέγγισης της Σερβίας, με την σύναψη συμφωνιών ανοιχτού εμπορίου, δηλαδή εμπορίου χωρίς τελωνιακούς δεσμούς και τέλη σε συγκεκριμένες κατηγορίες, με ευνοϊκότερους όρους για την Σερβία, καθώς και την παροχή οικονομικής βοήθειας προς την Σερβία ύψους 25 εκατ ευρώ. Οι κινήσεις αυτές όπως έχει αναφερθεί ίσως σημαίνουν μία γενικότερη επαναδραστηριοποίηση της Τουρκίας στα Βαλκάνια, μέσω μιας προσπάθεια σύσφιξης των σχέσεων ακόμα και με τον θεωρούμενο παραδοσιακό σύμμαχο της Ελλάδος στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων την Σερβία, μέσω μιας γενικότερης Τουρκικής Πολιτικής στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων που θα κινείτο ιδιαίτερα ανταγωνιστικά προς την Ελλάδα. Σε αυτήν την περίπτωση οι προεκτάσεις θα είναι πολλές, όπως η πιθανότητα επαναδραστηριο-

ποίησης παλαιότερων σχεδίων που αφορούσαν την χάραξη έργων ανταγωνιστικών προς αντίστοιχα Ελληνικά όπως η Παρά Εγνατία. Οι δυναμικές και οι προεκτάσεις της Τουρκικής πολιτικής όπως διαμορφώνονται το τελευταίο έτος, δεν επιτρέπουν ακόμα την ασφαλή διεξαγωγή συμπερασμάτων επί των Τουρκικών προθέσεων, διατηρούν όμως την πιθανότητα να δούμε την πλήρη επάνοδο της Τουρκίας στα Βαλκάνια όπως την είχε οραματιστεί περίπου ο Οζάλ στις αρχές του 1990.

Τουρκική Αμυντική Πολιτική στην εγγύτερη περιοχή του στρατηγικού ενδιαφέροντος της Ελλάδος.

Στα πλαίσια λοιπόν των σχεδιασμών της Τουρκικής ηγεσίας, αρχής γενομένης της δεκαετίας του 1980 έχουν γίνει συγκεκριμένες κινήσεις που αφορούν την θέσπιση μίας συγκεκριμένης Αμυντική Πολιτικής που αποβλέπει στο να καταστήσει την Τουρκία, περιφερειακή δύναμη όπως και να προσδώσει την αντίστοιχη δυναμική στην Τουρκική πολιτική και διπλωματία, δηλαδή την βάση ισχύος της. Οι κινήσεις αυτές αφορούν από την κάθετη και ριζική ενίσχυση των ενόπλων δυνάμεων μέχρι και την άρση γεωγραφικών αδυναμιών του Τουρκικού Αμυντικού χώρου που θέτει περιορισμούς στην δράση των ανωτέρων.

Ποιο συγκεκριμένα, καταρχάς αφορούν την δημιουργία ενός δικτύου βάσεων που ως απώτερο σκοπό προσβλέπει στην διευκόλυνση του ελέγχου του χώρου πλησίον της Τουρκικής ενδοχώρας. Όσον αφορά τις αεροπορικές δυνάμεις, μεγάλος αριθμός από βάσεις έχουν δημιουργηθεί πλησίον των Τουρκικών ακτών που επιτρέπουν την διεξαγωγή με ευχέρεια επιχειρήσεων σε όλο το εύρος των περιοχών που αναφέρθηκαν στα πλαίσια της συγκεκριμένης παρουσίασης.

Αν και το θέμα των περιορισμών των επιχειρήσεων λόγω εμβέλειας έχει λυθεί με την πρόσκτηση αεροσκαφών εναερίου ανεφοδιασμού, η ύπαρξη αεροδρομίων πλησίον των ακτών της Τουρκίας, επιτρέπει πρωτίστως και το πιο σημαντικό, την άμεση προσγείωση αεροσκαφών που έχουν υποστεί ζημιές, δεύτερον την ξεκούραση των πληρωμάτων και τον ανεφοδιασμό τους με πυρομαχικά. Σε οποιαδήποτε περίπτωση όμως, οι προχωρημένες αεροπορικές βάσεις, σε συνδυασμό με τα αεροσκάφη εναερίου ανεφοδιασμού, διευκολύνουν την διεξαγωγή περιπολιών, πολεμικών επιχειρήσεων, αποστολών έρευνας και διάσωσης και επιχειρήσεων αναγνώρισης και επιτήρησης σε όλο το εύρος της περιοχής του Ελληνικού στρατηγικού ενδιαφέροντος. Οι δυνατότητες ελέγχου της συγκεκριμένης περιοχής αυξάνονται με την αναμενόμενη εισαγωγή των Τουρκικών ΑΣΕΠΕ, που επιτρέπουν την επιτήρηση του συγκεκριμένου εναερίου χώρου σε μεγάλες αποστάσεις. Ενός δικτύου που συμπληρώνεται από μεγάλο αριθμό επίγειων κινητών και σταθερών εγκαταστάσεων ραντάρ.

Όσον αφορά τις ναυτικές δυνάμεις, στο εν λόγω όπλο, τα τελευταία χρόνια έχουν σημειωθεί δραματικές αλλαγές λόγω της κάθετης αύξηση των δυνατοτήτων τους. Καταρχάς ή δημιουργία της ναυτικής βάσης πλησίον της Αλικαρνασσού, έχει απελευθερώσει το Τουρκικό Πολεμικό Ναυτικό, από τον Ελληνικό έλεγχο στα σημεία εξόδου των παλαιότερων ναυτικών εγκαταστάσεων του. Ποιο συγκεκριμένα τα αναφερόμενα ως Τουρκικά Chock Points, δηλαδή τα στενά των Δαρδανελίων και της Σμύρνης, τα οποία μπορούσαν να ελεγχθούν με ευκολία από τα σύγχρονα οπτικά συστήματα όπως τις επάκτιες συστοιχίες του Πολεμικού Ναυτικού Exocet, όπως και το δαιδαλώδες ημισιωτικό περιβάλλον του Αιγαίου, που θα έπρεπε να

διέλθει το Τουρκικό Πολεμικό Ναυτικό, προκειμένου να εξέλθει στην Ανατολική Μεσόγειο. Η συγκεκριμένη βάση διέγραψε τους συγκεκριμένους περιορισμούς. Κατά παρόμοιο τρόπο ενδεικτικές των κινήσεων αυτών που πρόκειται να καταστήσουν την Τουρκία περιφερειακή θαλάσσια δύναμη είναι και η δημιουργία ναυτικών εγκαταστάσεων στην Κύπρο, όπως οι πρόσφατες εργασίες στο μικρό λιμάνι του θύλακα των Κοκκίνων. Οι κινήσεις αυτές δεν μπορεί παρά να επιβεβαιώνουν τις προοπτικές μόνιμης στρατιωτικής εγκατάστασης στα κατεχόμενα, καθώς και τον νέο ρόλο που η Άγκυρα επιδιώκει να παίζει στην Ανατολική Μεσόγειο. Ιδιαίτερης μνείας χρήζει και η αποκατάσταση και εκσυγχρονισμού της υπόγειας βάσης υποβρυχίων του Αλβανικού Πολεμικού Ναυτικού στον Αυλώνα την δεκαετία του 1990, που συνοδεύτηκε από την παροχή της δυνατότητας χρήσης της από το Τουρκικό ΠΝ.

Με την αξιοποίηση της συγκεκριμένης βάσης και δεδομένου λοιπόν της αριθμητικής αύξησης και του εκσυγχρονισμού του Τουρκικού Υποβρυχίου στόλου, που υπολογίζεται ότι θα φθάσει τα επόμενα χρόνια τα 20 υποβρύχια, το Τουρκικό πολεμικό αποκτά την δυνατότητα να προσβάλει πλέον έναν παλαιότερο ασφαλή χώρο για την Ελλάδα, το Ιόνιο Πέλαγος, αποκλείοντας τις θαλάσσιες μεταφορές και πλήττοντας την ναυτιλία και την αλιεία στην συγκεκριμένη περιοχή. Περαιτέρω η ανάπτυξη μιας τόσο ευμεγέθους δύναμης υποβρυχίων, υποδεικνύει την τακτική του Γερμανικού Πολεμικού Ναυτικού και δη των υποβρυχίων του, κατά την διάρκεια του Α΄ και Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Δεδομένου και του αριθμού του Ελληνικού στόλου, οι ανάγκες διασφάλισης του συγκεκριμένου χώρου, θα απαιτούσε την διάθεση τεράστιου αριθμού μονάδων για την προστασία του, ή απλώς την διακοπή των θαλάσσιων συγκοινωνιών στον συγκεκριμένο χώρο.

Αξιοσημείωτο είναι και το δίκτυο εναέριας και επίγειας επιτήρησης, το αναφερόμενο ως Ολοκληρωμένο Σύστημα Ναυτικής Παρακολούθησης (IMSS) που οι Τουρκικές ένοπλες δυνάμεις συγκροτούν στα παράλια της Μικράς Ασίας, και που θα επιτρέψει τον εντοπισμό και τον έλεγχο της ευρύτερης θαλάσσιας περιοχής πλησίον των Τουρκικών παράλιων, διαμέσου ενός κέντρου ελέγχου και επιτήρησης και παρακολούθησης υπό την ονομασία 'Μακρύς Ορίζοντας'. Το συγκεκριμένο δίκτυο προβλέπεται να περιλαμβάνει επίγεια ραντάρ έρευνας επιφανείας, ολοκληρωμένο σύστημα μέτρων υποστήριξης R-ESM και ολοκληρωμένο σύστημα επικοινωνιών και συγχώνευσης δεδομένων για τη δημιουργία μιας ενιαίας τακτικής εικόνας επιχειρήσεων. Το δίκτυο πρόκειται να συμπληρώνεται και από αισθητήρες φερόμενα από εναέρια μέσα, προσφέροντας δυνατότητες αναγνώρισης μακράς εμβέλειας.

Το δίκτυο αυτό σε πρώτη φάση θα αναβαθμίσει κάθετα τις δυνατότητες αποστολών έρευνας και διάσωσης ενώ σε δεύτερη φάση θα προσφέρει δυνατότητες ελέγχου και έρευνας θεάτρου μάχης, προσδίδοντας αυξημένες δυνατότητες επιχειρησιακού ελέγχου του Αιγαίου. Οι Τουρκικές μονάδες επιφανείας επίσης αναβαθμίζονται υιοθετώντας και δυνατότητες αναχαίτισης περιοχής με την εισαγωγή μεγάλου αριθμού μεταχειρισμένων φρεγατών από τις ΗΠΑ. Η σημαντικότερη όμως κίνηση είναι η απόκτηση πλοίου διοίκησης αποβάσεων που θα προσφέρει μοναδικές δυνατότητες πλέον στην διεξαγωγή επιθετικών αμφίβιων επιχειρήσεων σε σημεία που πρωτίτερα ήταν απρόσβλητα από τις τουρκικές χερσαίες δυνάμεις. Η δε σημασία της συγκεκριμένης μονάδας

αυξάνεται με την παράλληλη αγορά 20 μαχητικών V/Stoln JSF, που θα του προσδώσουν και την παράλληλη δυνατότητα αξιοποίησης του ως αεροπλανοφόρου, εφόσον δεν προσκτηθεί σχετική μονάδα επιφανείας για τον συγκεκριμένο ρόλο. Σε οποιαδήποτε περίπτωση στα σχέδια του Τουρκικού Γενικού Επιτελείου πριν από την κρίση ήταν η πρόσκτηση και αεροπλανοφόρου και πλοίου διοίκησης αποβάσεων. Στην δε προκειμένη περίπτωση πρόσκτηση μονάδας επιφανείας με δυνατότητες υποστήριξης δράσης μαχητικών αεροσκαφών, θα προσδώσει την δυνατότητα αεροπορικής κάλυψης του Τουρκικού στόλου, καθώς και την δυνατότητα διεξαγωγής επιχειρήσεων σε περιοχές που αδυνατούσε μέχρι πρωτίστως η Τουρκική Πολεμική Αεροπορία.

Παρόμοια είναι και η αναβάθμιση των Τουρκικών χερσαίων δυνάμεων τα τελευταία έτη. Ο εναέριος στόλος αποτελούμενος από ελικόπτερα συνεχίζει να αυξάνεται, ενώ πλέον έχει δρομολογηθεί και ένα πρόγραμμα ενίσχυσης με επιθετικά ελικόπτερα προσδίδοντας σημαντική εναέρια δύναμη πυρός. Τρία προγράμματα πρόσκτησης A/A συστημάτων μεγάλου, μεσαίου και μικρού βεληνεκούς έχουν εκπονηθεί καλύπτοντας την μέχρι πρωτίστως αδυναμία στον συγκεκριμένο τομέα. Αλλά προγράμματα αφορούν την πρόσκτηση νέων αρμάτων μάχης και TOMA ενισχύοντας τις δυνατότητες και σε αυτόν τον τομέα. Σημαντικός παράγοντας παραμένει η συγκρότηση του μεγάλου στόλου μεταφορικών αεροσκαφών της Τουρκικής Πολεμικής Αεροπορίας, που επιτρέπει την μεταφορά των εμπειροπόλεμων ειδικών δυνάμεων που βρίσκονται στα ανατολικά σύνορα της χώρας σε μικρό χρονικό διάστημα στα δυτικά και αντιστρόφως.

Επίλογος

Εν κατακλείδι, η Τουρκική πολιτική έχει επενδύσει εδώ και δεκαετίες συστηματικά στην επίτευξη του στόχου αναγωγής της ως περιφερειακής δύναμης στην ευρύτερη περιοχή. Η πολιτική της λοιπόν εντός του συγκεκριμένου χώρου που αφορά την Ελλάδα ήταν και θα παραμείνει επιθετική. Το συγκεκριμένο γεγονός δεν πρέπει να θωρηθεί τυχαίο. Είναι απόρροια της Γεωστρατηγικής θέσης της Ελλάδος, όπως και του συγκεκριμένου χώρου όπως αυτός παρουσιάστηκε στα πλαίσια της συγκεκριμένης ανάλυσης. Το κύριο ερώτημα παραμένει το τι πρέπει να πράξει η Ελλάδα προκειμένου να διαφυλάξει τον συγκεκριμένο χώρο στρατηγικού ενδιαφέροντος της. Η Τουρκική πολιτική δεν είναι φαινόμενο λοιπόν των τελευταίων ετών, αλλά αδιάκοπη συνέχεια της πολιτικής του Οζάλ, που προσδοκούσε στο να καταστήσει την Τουρκία περιφερειακή δύναμη, στα πλαίσια της αναγνώρισης της συγκεκριμένης εξέλιξης ανά την υφήλιο, λόγω της μείωσης της στρατιωτικής ισχύος των ΗΠΑ έπειτα της λήξεως του Ψυχρού Πολέμου.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Με το βλέμμα στραμμένο στο 2023

Του Υποστρατήγου ε.α. Γεωργίου Κασιδόκωστα

Το προεκλογικό τοπίο

Πριν την 12η Ιουνίου το διακύβευμα των εκλογών ήταν ο αριθμός των εδρών που θα συγκέντρωνε το AKP να είναι τέτοιο ώστε να υπερβαίνει τις 330 έδρες, με στόχο να παρέχεται η δυνατότητα επιβολής από τον νικητή των απαιτούμενων συνταγματικών αλλαγών οι οποίες θα επισφραγίσουν την πολιτική κυριαρχία του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν και την οριστική (;) εξουδετέρωση των κεμαλιστών.

Όλες οι δημοσκοπήσεις έδειχναν την εντυπωσιακή νίκη του Ερντογάν και του AKP δείχνοντας ποσοστά που υπερεβαίνουν το 50%.

Η προεκλογική εκστρατεία ήταν διαφορετική από τις προηγούμενες καθώς η ιδεολογική αντιπαράθεση κεμαλιστών - ισλαμιστών ήταν σε δεύτερη μοίρα καθώς έδωσε τη θέση της στην αντιπαράθεση πολιτικών για τα πρακτικά ζητήματα, όπως η οικονομία, η μείωση της φτώχειας, και τα δικαιώματα των μειονοτήτων, ενώ σφραγίστηκε από καταγγελίες για σκάνδαλα ροζ και γκρι, αλλά και από τις εξαγγελίες του Ερντογάν για τα μεγάλα έργα που ο ίδιος περιέγραψε ως "τρελά έργα".

Χαρακτηρίστηκε από τις επιθέσεις (βόμβες, πέτρες κλπ) εναντίον του Ερντογάν δίνοντας την ευκαιρία στους αντιπάλους να ισχυρισθούν ότι το AKP έπαιξε το ρόλο του θύματος πολύ καλά, ισχυριζόμενος ότι το παραδοσιακό τουρκικό κατεστημένο είναι εναντίον τους.

Το Ρεπουμπλικανικό CHP το τελευταίο έτος με την αλλαγή στην ηγεσία του, Κιλιντσίρογλου αντί Μπαϊκάλ, την επανασυστασία του με την επανένταξη ομάδων και την ουσιαστική απορρόφηση του DSP, με επικέντρωση στην ψήφο της νεολαίας, και ενώ φλέρταρε με τις κουρδικές ψήφους με στόχο το κόμμα αυξήσει την εκλογική επιρροή του σε ευρύτερες μάζες. Ο Κιλιντσίρογλου εγκατέλειψε την παλιότερη ρητορική του CHP, που κατηγορούσε το AKP ότι ήθελε να μετατρέψει την Τουρκία σε ισλαμικό κράτος τύπου Ιράν και επικεντρώθηκε σε ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στις ανισότητες, υπογραμμίζοντας όμως παράλληλα τον κίνδυνο για την δημοκρατία στην περίπτωση που ο Ερντογάν γίνει απόλυτος κυρίαρχος του πολιτεύματος. Το CHP είχε χτίσει την προεκλογική εκστρατεία του στις δεσμεύσεις για δημοκρατική μεταρρύθμιση, υποστηρίζοντας παράλληλα ότι το ο Ερντογάν έχει μετατρέψει την Τουρκία σε "αστυνομικό κράτος" και επέκρινε τις συλλήψεις για την ΕΡΓΚΕΝΕΚΟΝ.

Το MHP που παρέμεινε ένα μιλιταριστικό, εθνικιστικό, αντι-κουρδικό κόμμα, αντιστάθηκε στις αλλαγές και κλυδωνίστηκε από τα ροζ σκάνδαλα. Η κινδυνολογία για το διαχωρισμό της νοτιοανατολικής Τουρκίας ήταν το κέντρο της επιχειρηματολογίας του.

Το Κουρδικό Bar?? ve Demokrasi Partisi (BDP), επεδίωξε να διατηρήσει και να αυξήσει την εκλογική επιρροή του. Φήμες υπήρξαν για μια συμφωνία μεταξύ BDP και AKP, που ποτέ δεν δημοσιοποιήθηκε. Παρά την ανοικτή εχθρότητα που υπήρξε μεταξύ των δύο μερών καθώς

το AKP είναι το μόνο τουρκικό κόμμα που διατηρεί ισχυρή βάση στις κουρδικές περιοχές της Τουρκίας. Χρησιμοποιήθηκε η κουρδική γλώσσα στις ομιλίες.

Το γενικότερο πολιτικό κλίμα είχε επιβαρυνθεί από τις συλλήψεις στρατιωτικών ως μελών της ΕΡΓΚΕΝΕΚΟΝ, δύο εβδομάδες πριν τις εκλογές.

Υπόδικοι και προφυλακισμένοι, κεμαλιστές κατηγορούμενοι ως μέλη της ergenekon και Κούρδοι του BDP

ήσαν υποψήφιοι στις εκλογές με το CHP και το MHP.

Για πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκαν διαφανείς κάλπες για την αποφυγή νοθείας και αλλοίωσης της ψήφου.

Εκλογές, αποτελέσματα

Οι εκλογές αν και σηματοδεύθηκαν από επεισόδια σε διάφορες περιοχές και βομβιστική επίθεση έξω από εκλογικό κέντρο, επιβεβαίωσαν την αναμενόμενη νίκη του Ερντογάν, που όμως δεν του έδωσε την επιδιωκόμενη παντοδυναμία των 330 και πλέον εδρών από τις 550 στην Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση. Η συμμετοχή ανήλθε στο 87%.

Από τα 15 κόμματα μόνο τα Adalet ve Kalkinma Partisi (AKP), Cumhuriyet Halk Partisi (CHP), Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) ξεπέρασαν το όριο του εκλογικού μέτρου 10% που μαζί με τους 36 ανεξάρτητους Κούρδους βουλευτές του BDP εισήλθαν στην Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση.

Το αποτέλεσμα των εκλογών έδωσε στο AKP 326 έδρες στο σύνολο των 550 εδρών, αλλά περίπου 40 λιγότερες από την απαιτούμενη πλειοψηφία των δύο τρίτων για την τροποποίηση του Συντάγματος και 5 λιγότερες σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν.

Το εκλογικό αποτέλεσμα καθόρισε και την δήλωση του Ερντογάν: "Ο λαός μας έδωσε ένα μήνυμα για την θέσπιση του νέου Συντάγματος μέσω της συναίνεσης και των διαπραγματεύσεων". Συμβιβαστικός, έστειλε μηνύματα, υποσχόμενος ότι η νέα κυβέρνηση θα σεβαστεί και θα προστατεύσει τους διαφορετικούς τρόπους ζωής και τις πεποιθήσεις.

"Εμείς θα συζητήσουμε το νέο Σύνταγμα με τα κόμματα της αντιπολίτευσης... Κανείς δεν πρέπει να έχει καμία αμφιβολία. Ο λαός μας θα ζήσει με ειρήνη και δικαιοσύνη".

Μεταξύ των εκλεγέντων βουλευτών του CHP είναι τρεις κατηγορούμενοι για συμμετοχή στην ergenekon, στους 35 "ανεξάρτητους" Κούρδους που εκλέχτηκαν συμπεριλαμβάνονται 6 προφυλακισμένοι και η Λεϊλά Ζάνα πρώην βουλευτής που εξέτισε 10 χρόνια στη φυλακή με την κατηγορία της συνεργασίας με το PKK, ενώ εκλέχθηκε για πρώτη φορά ως βουλευτής του AKP ο μέχρι τώρα εξωκοινοβουλευτικός ο υπουργός Εξωτερικών Αχμέτ Νταβούτογλου στο Ικόνιο.

Τα πρώτα συμπεράσματα από το αποτέλεσμα

Το AKP επιβεβαίωσε την κυριαρχία του στις αγροτικές και αστικές περιοχές, το CHP διατήρησε την επιρροή του στις δυτικές περιοχές, ενώ για τρίτη φορά μετά τις αυτοδιοικητικές εκλογές και κυρίως μετά το δημοψήφισμα του Σεπτεμβρίου 2010 παγιώθηκε απόλυτα η κυριαρχία του BDP στις κουρδικές περιοχές, συγκεντρώνοντας στη νοτιοανατολική Τουρκία ποσοστά μέχρι και άνω του 60 %, ενώ προσέκλυσε ψήφους και σε μεγάλα αστικά κέντρα, κύρια στην Κωνσταντινούπολη. Η κυβέρνηση του AKP είναι ισχυρή με τον Ερντογάν πανίσχυρο, οι κεμαλιστές διατηρούν τα ερείσματα τους στα δυτικά και οι Κούρδοι παγίωσαν την πολιτική οριοθέτηση στις περιοχές τους.

Οι κερδισμένοι και οι χαμένοι των εκλογών.

Ο μεγάλος κερδισμένος των εκλογών αναμφίβολα είναι το AKP και ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν προσωπικά αφού κέρδισε μια συντριπτική νίκη στις γενικές εκλογές

για τρίτη συνεχόμενη φορά, καθώς έλαβε ένα τεράστιο αριθμό ψήφων, μεγαλύτερο από τις συνολικές ψήφους των τριών άλλων κομμάτων της Εθνοσυνέλευσης. Ένας στους δύο ψηφοφόρους που πήγαν στις κάλπες στην Τουρκία ψήφισε υπέρ του ΑΚΡ και του πρωθυπουργού Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. Είναι το πρώτο κόμμα τα τελευταία 50 χρόνια για να έχει κερδίσει τρεις συνεχόμενες εκλογές. Αυτή είναι μια εκπληκτική επιτυχία που πρέπει να μελετηθεί από τους πολιτικούς επιστήμονες.

Ο αριθμός των εδρών του ΑΚΡ μειώθηκε, παρά το γεγονός ότι ο αριθμός των ψήφων που έλαβε αυξήθηκε λόγω του εκλογικού πλαισίου του Ανώτατου Εκλογικού Συμβουλίου (YSK), με το οποίο επανασχεδιάστηκε ο αριθμός των εδρών που παρέχονται στις περιφέρειες.

Κερδισμένο βγήκε και το CHP, που αύξησε τα ποσοστά του και τις έδρες, αλλά δεν επέτυχε το όριο του 30% που ο νέος ηγέτης του είχε καθορίσει ως ένα μέτρο της επιτυχίας. Ένας παράγοντας που επέδρασε ίσως αρνητικά ήταν ο διορισμός υποψηφίων υπόπτων για την υπόθεση της ΕΡΓΚΕΝΕΚΟΝ, εξέλεξε δύο.

Το ΜΗΡ εγκλωβισμένο στην άρνηση της αναγκαιότητας αλλαγής πολιτικής συμπεριφοράς έμεινε με την πίκρα της απώλειας 1,2% περίπου, αλλά και την χαρά της εισόδου στην Εθνοσυνέλευση, παρά τις δυσοίωνες δημοσκοπικές προβλέψεις. Η σκληρή γραμμή του ΜΗΡ όσον αφορά στις συνταγματικές αλλαγές και η αδιάλλακτη στάση, για την επίλυση του κουρδικού προβλήματος δεν έφεραν ψήφους στο κόμμα. Τα σκάνδαλα στην ηγεσία ΜΗΡ τις παραμονές των εκλογών έφεραν κόστος στο κόμμα, με αποτέλεσμα μια τεράστια φυγή των γυναικών ψηφοφόρων.

Οι μεγάλοι κερδισμένοι είναι το οι Κούρδοι με συνολικά 36 εκλεγέντες και κέρδος 16 έδρες από τις προηγούμενες εκλογές. Χαρακτηριστικά ο Huseyn Celik, δήλωσε "Το δεύτερο κόμμα νικητής των εκλογών είναι το κουρδικό Bar?? ve Demokrasî Partisi" και ο Serafettin Elci. "Αυτό είναι μια τεράστια επιτυχία για εμάς. Περιμένουμε να σηματοδοτήσει μια ισχυρή ελπίδα για την επίλυση του κουρδικού προβλήματος για το μέλλον της Τουρκίας."

Αν οι αυτοδιοικητικές εκλογές πριν δύο χρόνια με την εκλογή 90 δημάρχων οριοθέτησαν γεωγραφικά το (τουρκικό) Κουρδιστάν όπως δήλωσε η Λεϊλά Ζάνα, τώρα επιβάλλουν την αναγκαιότητα για επίλυση του κουρδικού με την εγκαθίδρυση πολιτειακού συστήματος που θα περιλαμβάνει την αυτόνομη περιοχή του Κουρδιστάν.

Τι στέρησε από το ΑΚΡ την δυνατότητα να καταλάβει τα 2/3 των εδρών;

Η είσοδος του ΜΗΡ στην εθνοσυνέλευση.

Οι τάσεις αυταρχισμού που επέδειξε ο Ερντογάν σε συνδυασμό με την υπόθεση ΕΡΓΚΕΝΕΚΟΝ, τις διώξεις στους δημοσιογράφους, την αντιπαράθεση με τον όμιλο DOGAN κ.λπ.

Ο φόβος μετατροπής της Τουρκίας σε ισλαμική δημοκρατία.

Η έπαρση και η αλαζονεία του Ερντογάν.

Η μαζική έκφραση των Κούρδων υπέρ των ανεξάρτητων Κούρδων υποψηφίων σε αντίθεση με το 2007.

Γιατί κέρδισε ο Ερντογάν;

Απέδειξε ότι θα μπορεί να καθοδηγήσει την αλλαγή - μετασχηματισμό της μετακεμαλικής Τουρκίας.

Οικοδόμησε σταθερά με αργά προσεκτικά βήματα την πολιτική του κυριαρχία στα σχεδόν εννέα χρόνια της διακυβέρνησής του, καθώς σταδιακά "κατέλαβε" τον έλεγχο του κρατικού μηχανισμού (ΥΠΕΣ-ΥΠΕΞ-MIT-Δικαιοσύνη κ.λπ.), στερώντας τους κεμαλιστές από βασι-

κά τους εργαλεία.

Αποδείχθηκε ανθεκτικός ως πολιτικός στην αντιπαράθεση με τους κεμαλιστές και ταυτόχρονα δεν έκανε τα λάθη που οδήγησαν τους προκατόχους του, Μεντερές - Οζάλ - Ερπακάν, στην έξοδο.

Έπεισε τους πολίτες για την αναγκαιότητα μετασχηματισμού του μοντέλου διακυβέρνησής της χώρας.

Από την αρχή ασχολήθηκε με τα καθημερινά προβλήματα του πολίτη και την άνοδο του βιοτικού του επιπέδου.

Έδωσε όραμα στους Τούρκους με μια διορατική προσέγγιση που διαφέρει από εκείνες των ηγετών των άλλων κομμάτων, που εμφανίζονται εγκλωβισμένοι στενά στις παρωχημένες πολιτικές τους.

Στον Ερντογάν οι πολίτες είδαν τον άνθρωπο που θα κάνει τα όνειρα τους πραγματικότητα.

Προσωποποίησε την ανάγκη της κοινωνίας για μετασχηματισμό των δομών του κράτους προς όφελος του πολίτη.

Έχει υιοθετήσει την γλώσσα του απλού πολίτη αν και συχνά λαϊκίζει.

Έδωσε έμφαση στην ανάπτυξη.

Υποσχέθηκε ένα κράτος δικαίου και εγγυήθηκε την ισότητα και την κοινωνική ειρήνη.

Πέτυχε την έξοδο από την οικονομική κρίση και δημιούργησε την οικονομική ανάκαμψη.

Απευθύνθηκε στο θρησκευτικό συναίσθημα των απλών πολιτών και δημιούργησε ταυτόχρονα μια νεοοθωμανική πολιτικο-οικονομική ελίτ που τον στηρίζει.

Παρουσίασε την Τουρκία ως μοντέλο δυτικοποιημένης ισλαμικής δημοκρατίας.

Άσκησε πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική και εμφανίστηκε ταυτόχρονα ως ο δυνατός προστάτης των απανταχού μουσουλμάνων αλλά και σύμμαχος της Δύσης.

Μετά τις εκλογές τι;

Τι σημαίνουν τα αποτελέσματα των εκλογών για την τουρκική πολιτική;

Πώς θα συμβάλλουν τα εκλογικά αποτελέσματα στη διαμόρφωση της μελλοντικής πολιτικής των πολιτικών κομμάτων;

Ποιες είναι οι επιπτώσεις των εκλογών για νέο Σύνταγμα και το κουρδικό ζήτημα;

Ποια θα είναι η επίδραση για την τουρκική εξωτερική πολιτική; "Η Τουρκία έχει δώσει στην πολιτική του ΑΚΡ ψήφο εμπιστοσύνης με πολύ σαφή και αποφασιστικό τρόπο που δεν αφήνει κανένα περιθώριο για οποιαδήποτε συζήτηση. Ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν είναι ο πραγματικός κύριος της τουρκικής πολιτικής ..." Yusuf Ziya αρθρογράφος της Yeni Safak.

Το νέο Σύνταγμα απαιτεί συναίνεση και τον διάλογο με τα άλλα κόμματα και την κοινωνία γενικότερα", δήλωσε ο Cengiz Aktar, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Bahcesehir Κωνσταντινούπολης, στο Reuters.

Οι εκλογές της 12ης Ιουνίου ήταν ένα δημοψήφισμα για δύο βασικά θέματα.

Το ένα ήταν οικονομικές επιδόσεις του ΑΚΡ ιδίως τα τέσσερα τελευταία χρόνια.

Δεύτερον, για τις σαρωτικές συνταγματικές αλλαγές που ο πρωθυπουργός Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν ζήτησε από το λαό για να μπορεί να κάνει, ή τουλάχιστον να επιβάλλει στην εθνοσυνέλευση την αναγκαιότητα αυτών των μεταρρυθμίσεων.

Στην προεκλογική ατζέντα του Ερντογάν αλλά και στην μετεκλογική τα θέματα που κυριάρχησαν είναι: Το νέο Σύνταγμα και οι μεταρρυθμίσεις για τον κοινωνικό και πολιτικό μετασχηματισμό της Τουρκίας. Ο Ερντογάν, ο οποίος έχει υποσχεθεί να αντικαταστήσει το Σύνταγμα

του 1982 των στρατιωτικών.

Η οικονομική ανάπτυξη και η ανάδειξη της Τουρκίας μέχρι το 2023 στις 10 κορυφαίες οικονομίες. Έτσι με βάση τις επιδιώξεις οι στόχοι οριοθετούνται σε εσωτερικό και εξωτερικό:

Υποταγή των στρατιωτικών στην πολιτική ηγεσία χωρίς παρεμβατικές δυνατότητες.

Εκλογή του προέδρου της Δημοκρατίας από το λαό και εγκαθίδρυση προεδρικού συστήματος.

Τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει είναι:

Δεν διαθέτει την απαιτούμενη πλειοψηφία των 2/3 ώστε να θεσπίσει ένα Σύνταγμα με έμφαση στην εθνική και θρησκευτική ταυτότητα, καθώς και στον απόλυτο έλεγχο του βαθέως κράτους χωρίς να έχει την συναίνεση και άλλων κομμάτων ή 40 μεμονωμένων βουλευτών. Συνεργασία με το κουρδικό BDP προϋποθέτει διαπραγμάτευση και παραχωρήσεις στους Κούρδους, με τον κουρδικό εθνικισμό να βρίσκεται σε άνοδο. Σε μια συνεργασία με το CHP θα πρέπει να υποχωρήσει σε θέματα όπως η εργενεκον και ο ρόλος των στρατιωτικών που για τον Ερντογάν είναι πλέον ο πυρήνας των μεταρρυθμίσεων.

Η στροφή προς ένα προεδρικό σύστημα θα μπορούσε να τροφοδοτήσει τους φόβους των κοσμικών ότι δεν θα υπάρξει επαρκής έλεγχος και ισορροπία για την εξουσία του προέδρου. Οποιαδήποτε προσπάθεια του Ερντογάν να κινηθεί προς την κατεύθυνση ενός προεδρικού τύπου είναι εξαιρετικά πιθανό να αυξήσει την πολιτική πόλωση στην Τουρκία. Άλλωστε ο "στρατός" παραμένει ένας αστάθμητος παράγοντας που διατηρεί ερείσματα εντός και εκτός Τουρκίας.

Κύριο καθήκον της νέας Βουλής, θα είναι η αντιμετώπιση του κουρδικού ζητήματος και το δύσκολο έργο της περιγραφής της "κουρδικής ταυτότητας" στο νέο Σύνταγμα. Δεν είναι πλέον δυνατόν να γίνουν υποθέσεις για το μέλλον του δημοκρατικού μετασχηματισμού στην Τουρκία χωρίς να ληφθεί υπόψη η "κουρδική πραγματικότητα". Οι Κούρδοι, οι οποίοι αποτελούν περίπου το 20 % του πληθυσμού των 74 εκατομμυρίων, έχουν καταστήσει σαφές τις απαιτήσεις για αυτονομία και το δικαίωμα στην εκπαίδευση στην κουρδική γλώσσα. Θέλουν, επίσης, το εκλογικό μέτρο του 10 % να μειωθεί.

Αναλυτές έχουν προειδοποιήσει τη νέα κυβέρνηση ότι θα αντιμετωπίσει οικονομικές προκλήσεις, όπως το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών, η δημοσιονομική πολιτική που πρέπει να αποφύγει την υπερθέρμανση και η υψηλή ανεργία των νέων σε μια χώρα με μέσο όρο ηλικίας 28 έτη. "Θα θέλαμε να δούμε μεγαλύτερη δημοσιονομική πειθαρχία..." δήλωσε ο Benoit Anne της Societe Generale.

Ο Ερντογάν θα αντιμετωπίσει την δυσπιστία λόγω της πολιτικής ακροβασίας ανάμεσα στο Ισλάμ και την Δύση, ανάμεσα στο Ιράν και τις ΗΠΑ. Και οι δύο αντιμετωπίζουν το ίδιο δίλημμα όσον αφορά στην αντιμετώπιση της αυξανόμενης πίεσης για αλλαγή στην περιοχή. Και στις δύο περιπτώσεις, υπάρχει μια υποβόσκουσα σύγκρουση για τα στρατηγικά τους συμφέροντα στην αντιμετώπιση της Μέσης Ανατολής. Η Τουρκία είναι χαλαρή με τον Καντάφι, οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν δίλημμα με την Σαουδική Αραβία και υπάρχει το αγκάθι στις σχέσεις με το Ισραήλ. Η ισραηλινή ΧΑΑΡΕΤΖ έγραψε

στις 13 Ιουνίου για την Τουρκία "Μια δημοκρατία μουσουλμάνων και υποψήφια για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Τουρκία έχει καταστεί μια οικονομική δύναμη και επιρροή στη διεθνή σκηνή από το ΑΚΡ του Ερντογάν Κόμμα που για πρώτη φορά ανέβηκε στην εξουσία το 2002".

Η αναταραχή στη γειτονική Συρία, και οι χιλιάδες πρόσφυγες είναι ένα ακόμη αγκάθι.

Ερωτηματικό παραμένει η στάση που θα κρατήσει στο θέμα των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ. Μέχρι σήμερα η προοπτική της ένταξης στην ΕΕ λειτούργησε εξισοροπητικά για το τουρκικό πολιτικό σύστημα. Για τους ισλαμιστές αποτελούσε εγγύηση ότι οι στρατιωτικοί δεν θα επενέβαιναν στην πολιτική ζωή, όπως έκαναν συχνά στο παρελθόν, ενώ για τους στρατιωτικούς, και τους κοσμικούς αποτελούσε εγγύηση ότι οι ισλαμιστές δεν μπορούσαν να επιβάλουν τις αξίες τους ούτε να περιορίσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες. Με την ισχυροποίηση του ΑΚΡ και του Ερντογάν, αυτή η ισορροπία έχει πλέον ανατραπεί. Όσο εξασθενούν οι δεσμοί με την Ευρώπη και η προοπτική της ένταξης, τόσο αυξάνουν τα περιθώρια κινήσεων των ισλαμιστών. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που θεωρούν πως οι ισλαμιστές ισχυροποιούμενοι μπορεί να απομακρύνουν την Τουρκία από την δέσμευση της ευρωπαϊκής προοπτικής και την Δύση αυξάνοντας την ένταση.

Σε ότι αφορά τις ελληνοτουρκικές σχέσεις είναι χαρακτηριστικό ότι δεν συζητήθηκαν στην προεκλογική ατζέντα, αλλά εντάσσονται στη ρήση Νταβούτογλου "μηδενικά προβλήματα με τους γείτονες με μέγιστο όφελος για την Τουρκία".

Ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν έχει πλέον την δυνατότητα να καθορίσει τις πολιτικές εξελίξεις και το κυριότερο: μετατρέπει την Τουρκία σε μια τοπική υπερδύναμη, συνδυάζοντας ένα ισλαμο-δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης που στην πλειοψηφία του ο τουρκικός λαός αποδέχεται. Σε ότι αφορά στην αντιπολίτευση τα κόμματα CHP - MHP αν και έχουν παρεμφερείς ιδεολογικές ρίζες εν τούτοις έχουν σημαντικές διαφορές προς ορισμένα κρίσιμα ζητήματα και εσχάτως προστέθηκε και η διαφορετική οπτική σε ότι αφορά το "κουρδικό".

ΑΚΡ και αντιπολίτευση είναι οι δυο πόλοι ενός αγώνα για την οικονομική και πολιτιστική υπεροχή των ελίτ με διαφορετικές ρίζες γεωγραφικές και ταξικές στην τουρκική κοινωνία. Το ΑΚΡ φέρνει στο προσκήνιο την πιο παραδοσιακή ατμόσφαιρα της Ανατολίας από τις πόλεις και τα χωριά, σε αντίθεση με την ελίτ που εκπροσωπεί το CHP που είναι συγκεντρωμένη στα κύρια αστικά κέντρα της δυτικής Τουρκίας: Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη και Άγκυρα.

Η αντίφαση το ΑΚΡ που αποτελεί μετεξέλιξη απαγορευμένων ισλαμικών κινημάτων, Ερντογάν, υποστηρίζει ότι το νέο Σύνταγμα θα βασίζεται σε δημοκρατικές και πλουραλιστικές αρχές που θα φέρουν την Τουρκία πιο κοντά στα ευρωπαϊκά πρότυπα. Ας μην διαφεύγει ότι ο Ερντογάν το βράδυ της Κυριακής 12 Ιουνίου στον λόγο που εκφώνησε αναφέρθηκε στον Μεντερές και το Δημοκρατικό Κόμμα.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι η Τουρκία μετά τις εκλογές της 12ης Ιουνίου εισήλθε σε νέο δρόμο.

**Η ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΝΑΙ
ΕΤΟΙΜΗ.
ΣΤΟΧΟΣ
ΤΟ 2023**

Η ΝΕΑ ΔΟΜΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Του Υποστρατήγου ε.α Κωνσταντίνου Λουκόπουλου*

Η ανάγκη υλοποίησης δομικών αλλαγών στη Δομή Διοικήσεως του ΝΑΤΟ (NATO Command Structure), προκειμένου αυτή να γίνει πιο αποτελεσματική, πιο λιτή, με δυνατότητα αναπτύξεως στο θέατρο επιχειρήσεων αλλά και οικονομικά υποστηρίξιμη, είχε αναγνωρισθεί εδώ και 2 χρόνια. Μακρές και επίμονες συζητήσεις πραγματοποιήθηκαν σε επίσημο και ανεπίσημο επίπεδο και μέχρι τέλους του προηγούμενου έτους είχαν διαμορφωθεί, από την ανώτερη ομάδα εκπροσώπων των εθνών (SOG), τρία "Μοντέλα - Πλαίσια" όπως είχαν επωνομασθεί οι σχετικές προτάσεις.

Στη Διάσκεψη Κορυφής της Λισαβόνας την 20 Νοε 2010 (Lisbon Summit) υιοθετήθηκε το "Μοντέλο 3" σύμφωνα με το οποίο μειώνεται το προσωπικό και τα επιτελεία κατά 35%. Αυτό σημαίνει ότι εξοικονομούνται 5000 άτομα περίπου και η Δομή μεταπίπτει από μια οροφή (Peace Establishment - PE) 13100 σε 8800 θέσεις. Στο Γενικό Γραμματέα κ. Anders Fogh Rasmussen ανατέθηκε να επεξεργαστεί και να φέρει για απόφαση στην Υπουργική Διάσκεψη (Ministerial) της 8-9 Ιουνίου τις τελικές προτάσεις που θα συμπεριλαμβάνουν υπαγωγές και γεωγραφικές τοποθετήσεις των Στρατηγείων. Έτσι σήμερα, με την ολοκλήρωση των εργασιών της Υπουργικής Διάσκεψης έχουμε πλέον Νέα Δομή Διοικήσεως, τα βασικά στοιχεία της οποίας παρατίθενται στη συνέχεια της παρούσης αναλύσεως.

Η Συμμαχική Διοίκηση Επιχειρήσεων (Allied Command Operations - ACO) παραμένει στο στρατηγικό επίπεδο με Επιτελείο της το SHAPE και θα έχει πλέον υπό αυτήν :

▶ Το Διακλαδικό Στρατηγείο Δυνάμεων στην Νάπολη της Ιταλίας (Joint Force HQ Naples).

▶ Το Διακλαδικό Στρατηγείο Δυνάμεων στο Μπρούνσουμ της Ολλανδίας (Joint Force HQ Brunsum).

Καταργείται δηλαδή το Διακλαδικό Στρατηγείο της Λισαβόνας και έχουμε αλλαγή ρόλου και μετονομασία των υφισταμένων Συμμαχικών Στρατηγείων στην Νάπολη Ιταλίας και στο Βρούνσουμ Ολλανδίας (δεν υπάρχει πλέον ή λέξη Command!) που θα προετοιμάζουν τις χερσαίες δυνάμεις για συμμετοχή τους σε διακλαδικές επιχειρήσεις.

Ενώ στην μέχρι τώρα Δομή είχαμε 2 Χερσαία (CC Land), 2 Αεροπορικά (CC Air) και 2 Ναυτικά (Maritime) κατανεμημένα αν ένα στην νότια και βόρεια περιφέρεια της Ευρώπης, στην νέα διατηρείται μόνο ένα από κάθε είδος, υπαγόμενο πλέον κατ' ευθείαν στην ACO (SHAPE) και γεωγραφική κατανομή όπως παρακάτω:

▶ Το Χερσαίο Στρατηγείο στην Σμύρνη (Izmir) Τουρκία.

▶ Αεροπορικό Στρατηγείο στο Ραμστάιν (Ramstein) Γερμανία.

▶ Ναυτικό Στρατηγείο στο Νορθγούντ (Northwood) Ηνωμένο Βασίλειο.

Κρίνεται σκόπιμο εδώ να αναφερθεί σε ότι αφορά στα μέχρι τώρα Χερσαία Στρατηγεία ότι καταργούνται αυτά της Μαδρίτης και της Χαϊδελβέργης και δημιουργείται ένα νέο στη Σμύρνη, που στην ουσία θα αντικαταστήσει το υφιστάμενο Αεροπορικό που καταργείται. Στο Ραμστάιν παραμένει το ήδη υφιστάμενο Αεροπορικό, ενώ καταργείται το Ναυτικό στη Νάπολη και παραμένει το ήδη υφιστάμενο στο

Νόρθγουντ.

Τέλος σε ότι αφορά στα CAOC από τα 4 που υφίσταντο μέχρι σήμερα θα παραμείνουν μόνο 2 στο Uedem στην Γερμανία και στο Poggio Renatico Ιταλία. Έχουμε λοιπόν κατάργηση των CAOC της Λάρισας και Καρπυ στη Δανία.

Το βασικό ερώτημα που τίθεται για την Ελλάδα είναι μέσα από μία πραγματιστική και πολύπλευρη προσέγγιση αν κερδίζει ή χάνει; Όταν έχουμε δεδομένο ότι θα υπάρξει οπωσδήποτε αναθεώρηση της δομής και με κυρίαρχο στοιχείο την δραστική μείωση των στρατηγείων ποίος μπορεί να ήταν για εμάς ο στρατηγικός στόχος και σε τι ποσοστό επιτεύχθηκε.

Κατ' αρχήν στην παρούσα ανάλυση δεν δεχόμαστε ότι η χώρα μας ήταν απούσα τόσο σε πολιτικό όσο και σε υπηρεσιακό επίπεδο, ενώ τολμάμε να επισημάνουμε ότι οι απόψεις για την περί "μέχρι εσχάτων" διεκδίκηση του CAOC και μη παροχή συναίνεσης (Consensus) από τον Έλληνα Υπουργό (που εμμέσως σημαίνει βέτο) αν μη τι άλλο κρίνονται παιδαριώδεις και ανεδαφικές, ιδιαίτερα όταν εκφράζονται από πρόσωπα που υποτίθεται ότι θεωρητικά γνωρίζουν τη διαδικασία λήψης αποφάσεων στο ΝΑΤΟ.

Επειδή συνήθως μεταφράζουμε τα κέρδη της Τουρκίας σε δικές μας απώλειες και αντιστρόφως λειτουργώντας αντανάκλαστικά, γεγονός που στις διεθνείς σχέσεις είναι καταστροφικό, πρέπει να επισημάνουμε ότι (πάντα κατά την εκτίμηση μας) με την νέα δομή η Τουρκία δεν θα έχει πλέον την δυνατότητα, που απέκτησε το 2003, όταν μεταστάθμευσε το CC Air από την Ιταλία (Νάπολη) στη Σμύρνη, να προβάλλει μέσα από τις Συμμαχικές διαδικασίες αμφισβητήσεις επί των κυριαρχικών δικαιωμάτων αλλά και των διοικητικών και συντονιστικών αρμοδιοτήτων της χώρας μας. Βέβαια η Τουρκία "συνεπής" στην αναθεωρητική της πολιτική, θα συνεχίσει να εγείρει θέματα όπως το καθεστώς της Λήμνου, την στρατικοποίηση των νησιών Αιγαίου κλπ. Είναι όμως διαφορετικό τα "προβλήματα" (κατ' ουσία οι μονομερείς απαιτήσεις της) να παραμένουν σε διμερές επίπεδο και άλλο να εγγράφονται οι αμφισβητήσεις της σε Νατοϊκό πλαίσιο, καθόσον αναγκάζεται η Συμμαχία να τηρεί τη γνωστή απαράδεκτη πολιτική των "ίσων αποστάσεων" που ευνοεί τις τουρκικές αξιώσεις. Τα περισσότερα προβλήματα στον αεροπορικό τομέα ομολογουμένως προέρχονταν από το Αεροπορικό Στρατηγείο της Σμύρνης.

Πλέον όμως των παραπάνω θα πρέπει να επισημανθεί ότι το Ναυτικό Στρατηγείο (CC Mar) θα είναι τελικώς στο Northwood. Η Τουρκία επιδίωξε να μετεγκατασταθεί το Ναυτικό Στρατηγείο από την Ιταλία στην χώρα τους. Αυτό έπρεπε οπωσδήποτε να αποφευχθεί και βλέπουμε ότι τελικά αποφεύχθηκε και είναι μία θετική εξέλιξη καθόσον οι νεοθωμανικές ναυτικές φιλοδοξίες της Τουρκίας δεν θα "στηριχθούν" σε Νατοϊκές δομές.

Τελικά οι γείτονες "πήραν" το Χερσαίο Στρατηγείο. Όμως αναγκαστικά τίθεται το ερώτημα τι θα κερδίσει η Τουρκία με την εγκατάσταση του Στρατηγείου αυτού; Πρέπει να προβληματιστούμε; Εκτιμούμε όχι ιδιαίτερα και αυτό διότι:

▶ Η χώρα αυτή ευρίσκεται γεωγραφικά εγγύτερα σε πιθανές περιοχές κρίσεων.

▶ Έχει διαθέσει, κατ' επανάληψη, Στρατηγείο και μεγάλο αριθμό χερσαίων στρατευμάτων στο Αφγανιστάν.

▶ Θα επωμιστεί το κόστος της υποστήριξης του φιλοξενούντος έθνους.

▶ Θα επωμιστεί το πολιτικό κόστος από ενδεχόμενη ανάπτυξη σε πιθανή κρίση στα μάτια του αραβικού κόσμου.

▶ Κυρίως όμως γιατί οι χερσαίες δραστηριότητες δεν παράγουν τα γνωστά προβλήματα του αεροπορικού ή ναυτικού τομέα για μας.

Συνεχίζοντας την ανάλυση σε αυτό το σημείο θα αναφερθούμε στην τυπική κατάργηση του CAOC της Λάρισας. Οι ειδήμονες γνωρίζουν ότι από το 2003, οπότε και καταργήθηκε το Διακλαδικό Στρατηγείο Joint Command South Center (Τύρναβος) με χερσαίο προσανατολισμό (land heavy) ουσιαστικά δεν διαθέτουμε νατοϊκή οντότητα στη Δομή Διοικήσεως. Ο λόγος είναι ότι το προβλεφθέν, από τη δομή του 2003, CAOC- 4 (πρώην CAOC-7) με βάση το έγγραφο της Στρατιωτικής Επιτροπής MC 324 ουδέποτε ενεργοποιήθηκε ως NATO Body, και ουδέποτε έτυχε χρηματοδότησης των λειτουργικών του εξόδων από τον κοινό στρατιωτικό προϋπολογισμό, σύμφωνα με τις προβλέψεις, αλλά παρέμεινε ως πολυεθνικό, στη βάση MOU, από την συγκρότηση του. Κατά την γνώμη μας η "απώλεια" του CAOC δεν επιδρά αρνητικά για τα συμφέροντα μας.

Μία ρεαλιστική αλλά και εξορθολογισμένη απάντηση στους διαφωνούντες με την προσέγγισή μας και επιμένοντες στην με κάθε τρόπο διατήρηση του CAOC επισημαίνει εμφατικά ότι οι Στρατηγικές ισορροπίες εντός NATO δεν θα άφηναν ποτέ την Ελλάδα να έχει CAOC χωρίς την ταυτόχρονη "αναζωογόνηση" του CAOC στο Eski Sexir. Αφού από το 2003 μέχρι σήμερα δεν καταφέραμε να ενεργοποιήσουμε πλήρως το CAOC, ποιος εχέφρων εμπειρογνώμων και μη πιστεύει ότι θα συμφωνούσε η Τουρκία στο να ενεργοποιηθεί αν δεν παρέμενε στη νέα δομή και το Eski Sexir; Θα συμφωνούσε δηλαδή η Τουρκία στο να μη καθορισθεί ως όριο των Track Production Areas των radars ο 25ος μεσημβρινός αλλά το όριο των FIR Αθηνών - Κων/πόλεως; Θα συμφωνούσε σε καθορισμό (Air policing areas) των δύο CAOCs με βάση το όριο του FIR ή τον 25ο μεσημβρινό;

Συμπληρωματικά οφείλουμε να αναφέρουμε ότι σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, η χώρα μας θα διατηρήσει το CAOC Λάρισας με τη σημερινή μορφή ώστε να εξακολουθήσει να προσφέρει προστιθέμενη αξία στη Συμμαχία (στο πλαίσιο της δομής δυνάμεων) για τους ακόλουθους λόγους:

▶ Για την εκμετάλλευση της προηγμένης τεχνολογίας εξοπλισμού του, ως ACCS CAOC, σε θέματα της ενοποιημένης αεράμυνας του NATINADS, καθώς δημιουργούνται ευνοϊκές προϋποθέσεις ανάθεσης από το CC Air Ramstein επιχειρησιακών και λειτουργικών αρμοδιοτήτων κατά περίπτωση.

▶ Για την ενίσχυση των δύο CAOCs (Uedem και Poggio Renatico), που τελικώς παραμένουν στη δομή διοικήσεως, όπως ήδη έγινε για τις ανάγκες της επιχείρησης "Unified Protector" με την ενίσχυση του CAOC του Poggio Renatico.

▶ Γιατί μπορεί να έχει ρόλο σε θέματα διοικήσεως και ελέγχου της αντιπυραυλικής άμυνας, δεδομένου ότι διαθέτουμε και σύστημα PATRIOT στο πλαίσιο του Νατοϊκού προγράμματος, καθώς και την υποστήριξη των πλοίων "Aegis" των ΗΠΑ που θα αναπτύσσονται στην Αν. Μεσόγειο (Αιγαίο) στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού σκέλους

του αμερικανικού προγράμματος αντιπυραυλικής άμυνας (European Phased Adapted Approach).

Στο προσεχές διάστημα, αντισταθμίζοντας την έστω τυπική κατάργηση του CAOC, θα πρέπει να διεκδικήσουμε την κατανομή συγκεκριμένων θέσεων ανωτάτων (flag posts) και στελεχών βαθμού Σμηνάρχου. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να διεκδικηθούν οι θέσεις του διοικητού ή υποδιοικητού του CAOC Poggio Renatico, ή/και του επικεφαλής των τρεχουσών επιχειρήσεων ή ασκήσεων. Στο CC Air Ramstein θέσεις στα τμήματα των τρεχουσών επιχειρήσεων ή ασκήσεων καθώς και κατάλληλες θέσεις για θέματα αντιπυραυλικής άμυνας στο SHAPE.

Επειδή αναφέρθηκε στον Τύπο ότι χώρες της νότιας περιοχής αναλαμβάνουν Στρατηγεία, διευκρινίζεται ότι στην Ισπανία (Torrejón) δεν δημιουργείται εξ αρχής Αεροπορικό Κέντρο Διοίκησης και Ελέγχου (DACCC) αλλά μετασταθμίζει το πρώην DARS που ήταν στην Ολλανδία (New Millingen). Απλώς να σκεφθούμε ότι θα μπορούσε να πάει στην Σμύρνη αν δεν έφευγε το Χερσαίο της Μαδρίτης. Το Διακλαδικό Κέντρο Επιχειρησιακής Ανάλυσης (JALLC) που βρίσκεται στην Πορτογαλία παραμένει καθώς ανήκει στην Στρατηγική Διοίκηση Μετασχηματισμού (ACT) που όμως δεν υφίσταται δομική αλλαγή αλλά απλή μείωση του προσωπικού.

Συνεκτιμώντας όλα τα παραπάνω με μία ρεαλιστική προσέγγιση, αλλά και εκ του αποτελέσματος, εκτιμάται ότι η Ελλάδα σωστά αποστασιοποιήθηκε από την άγονη πρακτική όλων των προηγούμενων δομών όπου, με βάση το μεγάλο αριθμό των προς διανομή Στρατηγείων και τη στατική διάρθρωση της Συμμαχίας, πρυτάνευε η λογική του ερωτήματος "τι Στρατηγείο θα πάρει κάθε χώρα". Η λογική αυτή, υπό το πρίσμα του νέου στρατηγικού δόγματος, της έμφασης στη δομή δυνάμεων (λόγω λιτής δομής διοικήσεως), της αναπτυξιμότητας εκστρατευτικών δυνατοτήτων και του συνεχώς διογκούμενου κόστους υποστήριξης φιλοξενούντος έθνους, έχει αποδυναμωθεί.

Συνεπώς, θεωρούμε ότι το κέρδος από την κατάργηση του Αεροπορικού Στρατηγείου της Σμύρνης και την εξάλειψη των γενεσιουργών αιτίων δημιουργίας τριβών σε διμερές επίπεδο και κυρίως σε ενδοσυμμαχικό πλαίσιο, συγκριτικά με το παρελθόν, εκτιμάται ως μεγαλύτερο. Επιπροσθέτως η γενική εκτίμηση είναι ότι ενώ δεν υφίσταμεθα απώλεια υπάρχει σημαντικό όφελος για την Συμμαχία ως συνόλου (αναγνωρίζεται τόσο από τους ανώτατους αξιωματούχους της όσο και από την Αμερικανική πλευρά) καθώς πλέον μεγιστοποιείται η λειτουργική και επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα της στο νότιο τομέα καθώς επίσης διασφαλίζεται η ανεμπόδιστη λειτουργία του ευρωπαϊκού σκέλους της αμερικανικής αντιπυραυλικής άμυνας.

*Ο Υποστράτηγος ε.α. Κωνσταντίνος Λουκόπουλος έχει υπηρετήσει συνολικά 6 έτη σε θέσεις του NATO (NATO SCHOOL στο Oberammergau στην Γερμανία ως Καθηγητής και Υπεύθυνος για την συνεργασία με χώρες PfP και Μεσογειακού Διαλόγου και στο Στρατηγείο του NATO στις Βρυξέλλες ως Συντονιστής Αμυντικής Σχεδίασης στην Διεύθυνση Πολιτικής και Σχεδίων στο Διεθνές Στρατιωτικό Επιτελείο)) ενώ έχει διατελέσει και εκπρόσωπος τύπου του Α/ΓΕΕΘΑ. Από τον Μάιο 2010 είναι Αναλυτής-Ερευνητής στο Ινστιτούτο Αναλύσεων Άμυνας και Ασφάλειας (I-SDA <http://www.isda.org/>) και επιπροσθέτως μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΕΣΜΕ).

ΒΛΑΣΤΟΚΥΤΤΑΡΑ - ΚΛΩΝΟΠΟΙΗΣΗ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Ομιλία του Καθηγητού της Γενετικής του Γ.Π.Α Μιχαήλ Λουκά
που έγινε στις 20 Νοεμβρίου 2010 μετά από πρόσκληση του Πολιτιστικού Συλλόγου "ΠΡΕΒΕΖΑ"

Ευχαριστώ θερμά τον Πολιτιστικό Σύλλογο "ΠΡΕΒΕΖΑ" για την τιμή που μου έκανε να με προσκαλέσει ως ομιλητή στη σημερινή εκδήλωση και ιδιαίτερα τον Πρόεδρό του κ. Κων/νο Λογοθέτη για το καλωσόρισμα και τα θερμά και καλά του λόγια. Τέλος, σας ευχαριστώ όλους που με τιμήσατε με την παρουσία σας.

Το θέμα της ομιλίας μου είναι "Βλαστοκύτταρα - Κλωνοποίηση - Προβληματισμοί", τρεις αναφορές που συνδέονται στενά μεταξύ τους και θα απασχολήσουν, πιστεύω έντονα, τις επόμενες δεκαετίες την παγκόσμια κοινότητα.

Βλαστοκύτταρα

Τα βλαστοκύτταρα ή βλαστικά κύτταρα είναι αδιαφοροποίητα αρχέγονα κύτταρα, τα οποία χαρακτηρίζονται από την ικανότητα αυτοπολλαπλασιασμού και τη δυνατότητα διαφοροποίησης σε κύτταρα διαφόρων ιστών και οργάνων ενός οργανισμού. Από τη διαίρεση ενός βλαστοκυττάρου (η διαίρεση είναι ο συνήθης τρόπος πολλαπλασιασμού των κυττάρων) μπορεί να προκύψουν δύο ώριμα κύτταρα, τα οποία θα διαφοροποιηθούν προς την κατεύθυνση των εξειδικευμένων κυττάρων του ιστού από τον οποίο προέρχεται το βλαστοκύτταρο ή ένα βλαστοκύτταρο (επειδή τα βλαστοκύτταρα αυτοανανεώνονται, εξασφαλίζοντας έτσι τη διατήρηση της παρακαταθήκης των βλαστοκυττάρων) και ένα ώριμο κύτταρο, το οποίο θα διαφοροποιηθεί, όπως προηγουμένως.

Εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα

Τα βλαστοκύτταρα βρίσκονται σε όλα τα στάδια της εμβρυϊκής ανάπτυξης. Πιο συγκεκριμένα, η σύντηξη του ωραρίου και του σπερματοζωαρίου δίνει γένεση σε ένα κύτταρο (το ζυγωτό) το οποίο έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει έναν ολοκληρωμένο οργανισμό. Γι' αυτόν το λόγο το ζυγωτό θεωρείται κύτταρο **ολοδύναμο**. Κατά τις πρώτες ώρες μετά τη γονιμοποίηση, το ζυγωτό με διαδοχικές διαιρέσεις δίνει γένεση σε περισσότερα (δύο, τέσσερα, οκτώ κ.λ.π.) ολοδύναμα κύτταρα. Αυτό σημαίνει ότι οποιοδήποτε από τα κύτταρα αυτά, εάν τοποθετηθεί στη μήτρα μιας γυναίκας, έχει τη δυνατότητα να εξελιχθεί σε κανονικό έμβρυο. (Ετσι δημιουργούνται και τα μονοζυγωτικά δίδυμα).

Είναι πραγματικά ασύλληπτο το γεγονός, πως από ένα ολοδύναμο κύτταρο προέρχονται τα ηπατικά κύτταρα, τα εγκεφαλικά κύτταρα, τα μυϊκά κύτταρα κ.λ.π., δηλαδή τα 100 τρισεκατ. Κύτταρα όλων των ιστών ενός ενήλικου.

Μετά από 3-4 ημέρες και μετά από μια σειρά κυτταρικών διαιρέσεων, τα ολοδύναμα κύτταρα αρχίζουν να εξειδικεύονται και δημιουργούν τη **βλαστοκύστη**, ένα σχηματισμό ο οποίος μοιάζει με μπάλα: Εξωτερικά σχηματίζεται μια στιβάδα κυττάρων, ενώ στο εσωτερικό υπάρχει μόνο μια ομάδα κυττάρων, τα εμβρυϊκά **βλαστο-**

κύτταρα. Τα κύτταρα που αποτελούν το περίβλημα της βλαστοκύστης θα δημιουργήσουν τον πλακούντα και τους άλλους βοηθητικούς ιστούς που είναι απαραίτητοι για την επιβίωση και ανάπτυξη του εμβρύου στη μήτρα της μητέρας του. Από τα **εμβρυϊκά** βλαστοκύτταρα, του εσωτερικού της βλαστοκύστης, προέρχονται όλοι οι τύποι των κυττάρων (περίπου 300 διαφορετικοί κυτταρικοί τύποι), από τους οποίους θα προκύψουν οι αντίστοιχοι ιστοί και τα όργανα του εμβρύου. Π.χ. κύτταρα καρδιακού μυός, νευρικά κύτταρα, κύτταρα του δέρματος, του ήπατος, του αμφιβληστροειδούς, κ.α. Γι αυτό τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα ονομάζονται πολυδύναμα. Η δυνατότητα διαφοροποίησης των εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων σε άλλους κυτταρικούς τύπους, διατηρείται μέχρι την 14η ημέρα από τη γονιμοποίηση. (Θα σημειώσω ότι τα **πολυδύναμα** κύτταρα δεν είναι ολοδύναμα, επειδή έχουν χάσει την ικανότητά τους να δίνουν γένεση σε έναν πλήρη οργανισμό. Έχουν χάσει, π.χ. την ικανότητα δημιουργίας πλακούντα).

Την Τρίτη εβδομάδα της εμβρυϊκής ανάπτυξης, ο εν εξελίξει οργανισμός αποτελείται από τρία διαφορετικά κυτταρικά δέρματα. Κάθε κυτταρικό δέρμα είναι "προγραμματισμένο" να δώσει ορισμένους ιστούς και όργανα. Ανάλογα με το δέρμα που βρίσκονται, τα βλαστοκύτταρα διαφοροποιούνται προς τους προκαθορισμένους τύπους κυττάρων.

Τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα εξαφανίζονται πολύ γρήγορα, αφήνοντας λίγα θυγατρικά βλαστοκύτταρα για τις ανάγκες του οργανισμού. Γενικά, η πολυδυναμία των βλαστοκυττάρων μειώνεται σταδιακά, καθώς συμπληρώνεται και ολοκληρώνεται η ανάπτυξη του οργανισμού. Τελικά στους ενήλικες τα βλαστοκύτταρα που έχουν απομείνει, γνωστά ως βλαστοκύτταρα ενήλικου, χρησιμεύουν για την ανανέωση των κατεστραμμένων κυττάρων των ιστών, διαφοροποιούμενα υπό φυσιολογικές συνθήκες μόνο σε κύτταρα των ιστών στους οποίους βρίσκονται.

Με βάση τα προηγούμενα, τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα προέρχονται από έμβρυα που βρίσκονται στο στάδιο της βλαστοκύστης, δηλαδή από έμβρυα ολίγων ημερών. Οι μέθοδοι απομόνωσης των ανθρώπινων εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων αναπτύχθηκαν πρώτα σε άλλους οργανισμούς. Τα πρώτα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα απομονώθηκαν το 1981 από βλαστοκύστη ποντικού, ενώ τα πρώτα ανθρώπινα

έμβρυα, που χρησιμοποιήθηκαν για την απομόνωση εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων, προέρχονται από κλινικές **υποβοηθούμενης αναπαραγωγής ή εξωσωματικής γονιμοποίησης**. Έχουν δηλαδή δημιουργηθεί από τη σύντηξη ωαρίου και σπερματοζωαρίου στο δοκιμαστικό σωλήνα. Ας σημειωθεί ότι αποτελεί συνήθη πρακτική των κλινικών υποβοηθούμενης αναπαραγωγής να δημιουργούν περισσότερα από ένα έμβρυα (τα οποία φυλάσσονται στην κατάψυξη), ώστε, σε περίπτωση ατυχούς εγκυμοσύνης, να υπάρχουν έμβρυα για μελλοντικές προσπάθειες. Στην προκειμένη περίπτωση, τα έμβρυα δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για αναπαραγωγικούς σκοπούς και έτσι αντί να πεταχθούν διατέθηκαν στην έρευνα.

Τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα κρύβουν πολλά μυστικά της ζωής. Μπορούν να μας δώσουν πληροφορίες για τις πολύπλοκες και καθοριστικές διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα στα πρώιμα στάδια της ανθρώπινης ανάπτυξης. Σε μοριακό επίπεδο αυτό σημαίνει ότι οι επιστήμονες ελπίζουν να μάθουν ποια γονίδια εκφράζονται σ' αυτό το αρχικό στάδιο, των οποίων η δράση είναι καθοριστική για την ομαλή λειτουργία της ανάπτυξης. Έτσι οι μελέτες των εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων αναμένονται, όχι μόνο να εμπλουτίσουν αλλά και να ανατρέψουν τις υφιστάμενες γνώσεις μας στον τομέα της εμβρυολογίας.

Η μελέτη των βλαστοκυττάρων θα συμβάλλει στην κατανόηση των μηχανισμών διαφοροποίησης των κυττάρων, αφού πολλές ασθένειες, όπως ο καρκίνος και πολλές γενετικές ανωμαλίες, οφείλονται σε προβλήματα που δημιουργούνται κατά τη διαδικασία της διαφοροποίησης.

Στον τομέα της φαρμακολογίας οι δοκιμές σε πολυδύναμα βλαστοκύτταρα παρέχουν έναν ασφαλή τρόπο για έλεγχο των νέων φαρμάκων σε πληθώρα κυτταρικών τύπων υποκαθιστώντας σε πολλές περιπτώσεις τις απευθείας δοκιμές σε πειραματόζωα ή τις κλινικές δοκιμές στον άνθρωπο.

Καίτοι ελάχιστα είναι προς το παρόν γνωστά για το μηχανισμό διαφοροποίησης των εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων στους διαφόρους κυτταρικούς τύπους, τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα έχουν χρησιμοποιηθεί με ενθαρρυντικά αποτελέσματα ή εμφανίζουν αισιόδοξες προοπτικές εφαρμογής : Για τη μερική αποκατάσταση τραυματισμών της σπονδυλικής στήλης στους πονικούς, για την αντιμετώπιση νευρο-εκφυλιστικών ασθενειών (με την αντικατάσταση κατεστραμμένων εγκεφαλικών κυττάρων), για την αντιμετώπιση τραυματισμών (με τη διέγερση διαφοροποίησης σε μυϊκά κύτταρα), για μελέτες του μηχανισμού των ασθενειών, για την αντιμετώπιση του διαβήτη (με εμφύτευση κυττάρων που παράγουν ινσουλίνη), για την αντιμετώπιση των ηπατίτιδων (με την εμφύτευση υγιών ηπατικών κυττάρων), για τη δημιουργία κυττάρων του αμφιβληστροειδούς και του κερατοειδούς, για την αντιμετώπιση εγκαυμάτων (με δημιουργία δέρματος) κ.α.

Ο σημαντικότερος όμως λόγος, για τον οποίο η επιστημονική κοινότητα χαιρέτησε την απομόνωση των ανθρωπίνων εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων ως γεγονός μείζονος σημασίας, είναι η δυνατότητα χρησιμοποίησής τους για την παραγωγή οργάνων και ιστών για μεταμοσχεύσεις. Η ιδέα είναι να εκμεταλλευθούμε την ικανότητά τους να διαφοροποιούνται σε οποιονδήποτε κυτταρικό τύπο για να μπορούμε να δημιουργήσουμε μεταμοσχεύσιμους ιστούς και όργανα.

Μοσχεύματα ιστών μπορούν να παραχθούν από ανθρώπινα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα υπό την επίδραση κυτοκινών ή άλλων ουσιών, για την αντικατάσταση γηρασμένων ιστών. Επίσης είναι δυνατή η αντικατάσταση ιστών, οι οποίοι δεν είναι φυσιολογικά ανανεώσιμοι, όπως τα κύτταρα του μυελού που παράγουν ντοπαμίνη (ένα νευροδιαβιβαστή) και τα οποία έχουν καταστραφεί από την ασθένεια του Parkinson, ή τα κύτταρα του καρδιακού μυός. Ας σημειωθεί ότι η καρδιά έχει περιορισμένη ικανότητα αυτοεπιδιόρθωσης και αναγέννησης. Έτσι η απώλεια λειτουργικού ιστού, μετά από έμφραγμα του μυοκαρδίου, είναι μόνιμη και οδηγεί συνήθως σε καρδιακή ανεπάρκεια. Η ανεπάρκεια αυτή αποτελεί το σοβαρότερο επακόλουθο σύνδρομο, με σημαντική θνησιμότητα και νοσηρότητα, παρά τη χρήση νεότερων μεθόδων αντιμετώπισής της. Τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα παρέχουν τη δυνατότητα αναγέννησης των καρδιοκυττάρων, με την αντικατάσταση των κατεστραμμένων μυϊκών ινών. Ελπίζεται ότι στα επόμενα χρόνια θα δημιουργηθεί λειτουργική καρδιά στο Εργαστήριο έτοιμη προς μεταμόσχευση.

Πίνακας 1 : Εφαρμογές εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων

- ▶ Μελέτη διαφοροποίησης κυττάρων (καρκίνος, γενετικές ανωμαλίες)
- ▶ Έλεγχος νέων φαρμάκων
- ▶ Τραυματισμοί σπονδυλικής στήλης
- ▶ Διαφοροποίηση σε μυϊκά κύτταρα (τραυματισμοί)
- ▶ Νευροεκφυλιστικές ασθένειες (αντικατάσταση εγκεφαλικών κυττάρων)
- ▶ Αντιμετώπιση διαβήτη (εμφύτευση κυττάρων που παράγουν ινσουλίνη)
- ▶ Αντιμετώπιση ηπατίτιδας (εμφύτευση υγιών κυττάρων)
- ▶ Δημιουργία δέρματος (εγκαύματα, τραύματα)
- ▶ Δημιουργία κυττάρων αμφιβληστροειδούς και κερατοειδούς
- ▶ Αναγέννηση καρδιοκυττάρων
- ▶ Αναγέννηση ιστών και οργάνων (Parkinson, Alzheimer, διαβήτης κ.α.)

Έχοντας, λοιπόν, υπ' όψιν ότι τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα μπορούν να προκαλέσουν αναγέννηση, όχι μόνο ιστών αλλά και ολόκληρων οργάνων, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα αντιμετώπισης ανίατων μέχρι σήμερα ασθενειών, όπως οι νευροεκφυλιστικές νόσοι, οι ασθένειες του Parkinson και του Alzheimer, η παράλυση, ο διαβήτης κ.λ.π., μπορούμε αβιάστα να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι τα βλαστοκύτταρα ίσως αποτελούν το μέλλον της ιατρικής επιστήμης. Πρόσφατα Αμερικανοί επιστήμονες ανακοίνωσαν την αναγέννηση κατεστραμμένων αρθρώσεων στα κουνέλια με τη χρησιμοποίηση εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων. Στον Πίνακα 1 δίνονται διάφορες εφαρμογές των εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων.

Όμως, καίτοι τα έμβρυα, που χρησιμοποιούνται για τη λήψη εμβρυϊκών βλαστοκυττάρων, δεν επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν για εμφύτευση στις κλινικές εξωσωματικής γονιμοποίησης, οι αντιδράσεις είναι πολλές με το επιχείρημα ότι θυσιάζονται ζωές εμβρύων στο βωμό της Επιστήμης. (Για τις αντιδράσεις αυτές και την αναπτυχθείσα εκατέρωθεν επιχειρηματολογία θα αναφερθώ αργότερα).

Γι' αυτό η έρευνα εστράφη και προς άλλες κατευθύνσεις. Ιταλοί επιστήμονες ανακοίνωσαν ότι πέτυχαν τη λεγόμενη ασεξουαλική ή αφυλετική αναπαραγωγή, δηλαδή ανάπτυξη των ωαρίων σε έμβρυα χωρίς αυτά να γονιμοποιηθούν από σπέρμα. Τα έμβρυα αυτά ζουν μόνο λίγες ημέρες, αλλά στο διάστημα αυτό λαμβάνονται τα πολύτιμα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα διαφοροποιήθηκαν, με τον κατάλληλο χειρισμό, σε νευρικά κύτταρα.

Ταυτόχρονα ενισχύθηκε οικονομικά η έρευνα για τα βλαστοκύτταρα ενηλίκου, η χρήση των οποίων είναι αποδεκτή απ' όλους.

Βλαστοκύτταρα ενηλίκου

Υπενθυμίζεται ότι οι ιστοί των ενηλίκων ζώων περιέχουν βλαστοκύτταρα ενηλίκου, τα οποία έχουν την ικανότητα να αυτογεννώνται και να διαφοροποιούνται προς τα πλήρως εξειδικευμένα κύτταρα του αντίστοιχα ιστού. Έτσι, από τη ν παρακαταθήκη των δερματικών βλαστοκυττάρων θα προκύψουν νέα κύτταρα σε αντικατάσταση αυτών που γηράσκουν, ενώ από την παρακαταθήκη των βλαστοκυττάρων του μυελού προκύπτουν μεταξύ των άλλων και τα αρχέγονα αιμοποιητικά κύτταρα, τα οποία εν συνεχεία δίνουν γένεση σε όλους τους κυτταρικούς τύπους του αίματος

(τα ερυθρά και τα λευκά αιμοσφαίρια και τα αιμοπετάλια). Ανέφερα, "μεταξύ των άλλων", επειδή στο μυελό των οστών βρίσκονται βλαστοκύτταρα του αιμοποιητικού, του ενδοθηλίου, μεσογχοματικά βλαστικά κύτταρα, καθώς και άλλοι μη χαρακτηριζόμενοι πληθυσμοί προγονικών κυττάρων.

Αρχικά πίστευαν ότι τα βλαστοκύτταρα ενηλίκου βρίσκονται μόνο σε ορισμένους ιστούς, όπως στο μυελό των οστών, στο δέρμα, στο έντερο, στους όρχεις και στι αναπνευστικό επιθήλιο, δηλαδή σε όργανα που έχουν ενδογενώς υψηλό ρυθμό ανανέωσης. Φαίνεται, όμως, ότι τα κύτταρα αυτά υπάρχουν σε όλους τους ιστούς.

Αρχικά, επίσης, είχε θεωρηθεί ότι τα βλαστικά κύτταρα ενηλίκου είναι πολύ εξειδικευμένα, δηλαδή διαφοροποιούνται μόνο προς κύτταρα που επαναδημιουργούν τον ιστό από τον οποίο προέρχονται. Σήμερα, όμως, γνωρίζουμε ότι το δυναμικό διαφοροποίησης των κυττάρων αυτών είναι πολύπλευρο, γεγονός που αποδίδεται με τον όρο "πλαστικότητα", αφού κάτω από ορισμένες συνθήκες διαφοροποιούνται, εξειδικευόμενα τελικώς σε ώριμους ανθρώπινους ιστούς ή όργανα που μπορούν να αντικαταστήσουν δυσλειτουργούντες ή πάσχοντες ιστούς ή όργανα.

Οι ορισμένες συνθήκες, κάτω από τις οποίες διαφοροποιούνται τα βλαστοκύτταρα ενηλίκων, δεν είναι βέβαια κάτι το απλό, αλλά κάτι το εξαιρετικά πολύπλοκο και σύνθετο. Ως γνωστόν τα 100 περίπου τρισ. κύτταρα του οργανισμού μας ανταλλάσσουν χημικά μηνύματα. Ένα κύτταρο επηρεάζει τη συμπεριφορά άλλων, ενώ λαμβάνει μηνύματα από άλλα κύτταρα μέσω ουσιών, οι οποίες συνδέονται περιοδικά με ειδικές χημικές δομές (τους υποδοχείς) που βρίσκονται στις επιφανειακές τους μεμβράνες. Καίτοι οι έρευνα προς την κατεύθυνση αυτή απασχολεί πολλά Εργαστήρια σε όλον τον κόσμο, έχουν γίνει προς το παρόν μικρά μόνο βήματα.

Ερευνητές του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου ανακοίνωσαν την ανακάλυψη μιας πρωτεΐνης, που ονομάζεται Nanog, η οποία φαίνεται να έχει τη δυνατότητα μετατροπής ενός ενηλίκου κυττάρου σε βλαστοκύτταρο. Αν η μέθοδος τύχει εφαρμογής, τότε είναι δυνατόν ενήλικα κύτταρα από τους ασθενείς να μετατρέπονται σε βλαστοκύτταρα., από τα οποία θα προκύψουν διαφορετικοί ιστοί και όργανα σε αντικατάσταση εκείνων που έχουν υποστεί βλάβη. Ένα από τα πλεονεκτήματα της μεθόδου είναι ότι χρησιμοποιούνται κύτταρα του ασθενούς και επομένως δεν υφίσταται πρόβλημα απόρριψης των μοσχευμάτων.

ΛΩΡΕΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ δεν υποστηρίζεται από το δημόσιο. Ούτε από άλλο φορέα. Η μέχρι τούδε οικονομική της ενίσχυση προήρχετο από την σύνταξη μελετών και την διενέργεια συνεδρίων, σεμιναρίων, ημερίδων και την έκφραση ευαρεσκείας ενίων δωρητών για το επιτελούμενο εθνικόν έργον εκ μέρους του ινστιτούτου μας. Λόγω της οικονομικής κρίσης η ανωτέρω ενίσχυση έχει σχεδόν μηδενισθεί. Προ του ενδεχομένου της παύσεως λειτουργίας μας, απευθυνόμεθα στα μέλη μας για την έμπρακτο συμβολή τους στην προσπάθεια διατήρησης του ινστιτούτου στην ενέργεια, η οποία εκτιμάται υφ' υμών ως θετική.

Quo vadis dignitate?

(Πού πας αξιωματικέ;)

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Έχει περάσει καιρός (αρκετά χρόνια) από την ημέρα της αποστρατείας μου. Η επαφή μου με τους εν ενεργεία -επαναλαμβάνω, τους εν ενεργεία και όχι το σκοπίμως επινοηθέν και υβριστικό "ένστολους"- αξιωματικούς, με ένα αυξανόμενο βαθμό ανησυχίας, λαμβάνει τον χαρακτήρα μιας απόμακρης επικοινωνίας. Αυτή η επικοινωνία, πρέπει να το υπογραμμίσω, ουδέποτε κατά τα γνωστά των βιωθέντων από μάς καιρών δεν είχε καταγράψει μια τοσούτου μεγέθους διάσταση. Με αγωνία περισσή, διαπιστώνω, ότι οσημέραι ατύπως συντελείται μία διαμόρφωση ενός νέου τύπου στρατιωτικού χαρακτήρος, ο οποίος απέχει από τα γνωρίσματα της δικής μου εποχής. Είναι ένας τύπος αξιωματικού, ξένος προς εκείνον, ο οποίος παραδοσιακά και επί σειράν δεκαετιών προσέδιδε την βεβαιότητα της οικείας, της κοινής των αξιωματικών πορείας προς τον αυτόν σκοπόν. Δηλαδή την αποκλειστική εστίαση στην μήτρα των υπερτάτων ιδεών Ελλάδα με τις άπειρες σημασιολογικές της προεκτάσεις.

Προσπαθώ να καταλάβω την γενεσιουργό αιτία της σημειούμενης μεταστροφής. Επιχειρώ αυτοπαράτηρηση μήπως και ανακαλύψω, ότι οι αντιλήψεις μου περί του φυσικού δικαίου, το οποίον βασίζεται στην ανθρώπινη φύση και στην λογική δεν έχει πλέον την ευκαμψία και την προσαρμοστικότητα για να προσλάβει τις νέες προσεγγίσεις περί θεσμών, περί καθήκοντος και περί εκτελέσεως της στρατιωτικής αποστολής. Διερωτώμαι, εάν ανήκω ολοσυνειδήτως στην διακεκριμένη οικογένεια του στρατού. Μήπως μου διαφεύγουν δεδομένα; Μήπως αγνώ τις νέες υπερβατολογικές ηθικές αιτιολογήσεις; Σκέπτομαι. Σκέπτομαι.

Στην μνήμη μου ανακαλώ την Ελληνική Ιστορία και τον εαυτό μου ερωτώ για το ποία είναι η θέση μου έναντι αυτής. Αβίαστη η απάντηση. Την Ελληνική Ιστορία την εσπούδασα έχοντας σαν εκπαιδευτές αρίστους δασκάλους. Με edίδαξαν, ότι οι Θερμοπύλες απετέλεσαν το παράδειγμα αυτοθυσίας και ηρωϊσμού των Ελλήνων. Ο Μαραθώνας έμεινε στην παγκόσμια ιστορία σαν η φύτρα της στρατηγικής και σαν η διαχρονική εγγύηση της ασφαλούς πορείας του δυτικού πολιτισμού. Η Σαλαμίνα και οι Πλαταιές διέδωσαν τα μηνύματα της συνεπείας, της οργάνωσης, της επινοητικότητας, της ιδέας της τμηματικής διαταγής, της πειθαρχίας, της ανδρείας και της αποθεώσεως της εν τη ενώσει ιδέας της προς την πατρίδα προσφοράς.

Ο Αλέξανδρος ο Μέγας απετέλεσε την επιτομή του μεγαλείου και της διαδόσεως του χαρακτήρα ενός κόσμου αγωγής ευαρέστου και αρετής πολεμικής.

Ύστερα ήλθαν οι Ρωμαίοι. Κατέκτησαν το έδαφος της Ελλάδος και κατεκτήθησαν από τους Έλληνες. Κατεκτήθησαν από την ελληνική γραμματεία, την φιλοσοφία, τις επιστήμες, την τέχνη, το δίκαιον και την ιδέα της δημοκρατίας. Όλα τούτα απετέλεσαν τον ακρογωνιαίο λίθο για την οικοδόμηση μιας νέας οντότητας. Μιας απορρέουσας αυτοκρατορίας. Της Βυζαντινής. Και μετά, ο δάσκαλος μου είπε, ότι ο πλέον επικίνδυνος εχθρός είναι ο εσωτερικός. Αυτό τα σαράκι διαβρώνει, φθείρει, διαλύει. Εκμηδενίζει, όχι μόνον άτομα, αλλά έθνη ολόκληρα. Ακό-

μη και αυτοκρατορίες. Έτσι κι έγινε. Και η αποφράς ημέρα ήταν Τρίτη, 29 Μαΐου 1453. Το κτύπημα το τελειωτικό. Και ύστερα το χάος. Οι ολιγότεροι Τούρκοι, νικητές. Οι πληθέστεροι Έλληνες, δούλοι.

Η ευμάρεια ναρκώνει τις προοπτικές, εκθηλώνει το σώμα, σαρκάζει τις ανησυχιακές προγνώσεις. Το τόνισε ο δάσκαλος, ρίπτοντας ένα στιγμιαίο βλέμμα οδύνης στον χάρτη της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Και μετά κάποιιοι Έλληνες με πίστη υπέρτατη, όπως αυτή των φιλικών και η εκτίμηση του Ρήγα, ότι το πεπρωμένο των Ελλήνων έναντι των Τούρκων είναι ξεχωριστό και αποκτά αυτή την εγκυρότητα με την δεδομένη ιδέα της λογικής της αποζητήσεως της ελευθερίας, αφ' ής η προϋπόθεση του πόθου αυτού είναι οντολογικά καθολικεύσιμη. Και εγένετο η παλιγγενεσία. Και το Έθνος ανέστη. Αναθαρρήσαμε. Κοπιάσαμε. Σκοπέλους παρακάμψαμε. Πετύχαμε πολλά.

Το έπος του '40 ήταν μια φυσική συνέπεια μιας κοινωνίας με πίστη και μια δύναμη συλλογική. Η τραγωδία του 1974 απεδείχθη ύφανση συνδυασμών απρονοησιών, προδοσιών, απυθμένων δοχείων έξωθεν εντολών και πολιτικών μηχανορραφιών αρχομανών. Ο δάσκαλος και πάλιν ήτο σαφής. Είπε: οι βάρβαροι διασπούν τα σύνορα και εισβάλλουν στον δικό μας κόσμο, όταν εμείς παύουμε να προχωρούμε. Η πλάστιγγα της ιστορίας των λαών ουδέποτε διατηρείται σε μία σταθερή ισορροπία. Η εμπειρική γνώση, κάθε φορά κρούει κώδωνες, το σήμα των οποίων είναι πεντακάθαρο στην ερμηνεία του. Όταν ο αυτοθεωρούμενος "ανώτερος" παύσει να διεκδικεί και επαναπαύεται στις δάφνες με τις οποίες οι πρόγονοί του στεφανώθηκαν, όταν ο αυτοθεωρούμενος "ανώτερος" χλευάζει και αμφισβητεί τις εθνικές του παρακαταθήκες, όταν ο αυτοθεωρούμενος "ανώτερος" απεμπολεί και αναιρεί την ίδια του την ιστορία, τότε ο υπερήφανος κατώτερος και σφριγηλός καθυστερημένος εισδύει με την βία και εγκαθίσταται στην επικράτεια του "ανωτέρου" και τον εξουδετερώνει πολιτικά, θρησκευτικά και εθνικά.

Διερωτώμαι, εάν αυτά τα παραπάνω αναφέρονται από το σύνολο των δασκάλων στον σημερινό αξιωματικό. Φοβούμαι πως όχι. Όταν καταλείπονται αιχμές για ομοφυλοφιλικές προτιμήσεις των διακεκριμένων του παρελθόντος, όταν οι ήρωες του '21 χαρακτηρίζονται τρομοκράτες, ληστές, πλιατσικολόγοι, όταν ξαναγράφεται η ιστορία κάτω από πολιτικές και λοιπές ύποπτες σκοπιμότητες, τότε ποίο πιστεύεις θα είναι το εκδεχόμενον; Υποπτεύομαι, ότι η σημερινή λαμβανομένη παιδεία διαφέρει της πάλαι δικής μου. Υποπτεύομαι, ότι ο σημερινός δάσκαλος είναι περισσότερο συνδικαλιστής και οικονομολάτρης αντί για το προσδοκώμενο ελληνομυσταγωγός και πατριδολατρίας μεταλαμπαδευτής.

Εγώ, ο εν αποστρατεία, μετά από μία ακολουθία αφελών σκέψεων, συμπεραίνω, ότι ζω σε ένα αδιασαφήτου και βιαίας συμπήξεως πολυπολιτισμικό περιβάλλον, το οποίον δεν μου εγγύεται ένα ευοίωνα αύριο για τα παιδιά μου και τα παιδιά των παιδιών μου. Θέλω να πω, ότι με αυτά που βλέπω, που ακούω, που οσφραίνομαι, που υποθέτω και που συνειδητοποιώ, εκτιμώ ως επικείμενον ένα ζόφον, εθνοφυλετικόν. Και για να γίνω πλέον σαφής, παραθέτω

μερικές ακόμη σκέψεις. Και ας αρχίσω από τα δυτικά με κατεύθυνση προς ανατολάς.

Στα βορειοδυτικά μας σύνορα υπάρχει ένα "κατώτερο" αλλά πολύ σφριγηλό κράτος, το λένε Αλβανία. Υπάρχει και ένας άδελος στρατός, τον λένε UCC, ο οποίος είναι έτοιμος να υλοποιήσει το σχέδιο της ύαινας και να κατασπαράξει ένα υποψήφιο πτώμα, όταν το συστήσουν οι συγκυρίες. Και αυτός ο δυσπρόσβλητος στρατός δεν θα αναζητηθεί στο νότιο ημισφαίριο της υδρογείου. Βρίσκεται εντός της Ελλάδος. Εδώ και πολλά χρόνια. Είναι οικοδόμος, κτηνοτρόφος, γεωργός, γυναικών προαγωγός, έμπορος ναρκωτικών. Είναι ένας "ευπόλητος" οικονομικός μετανάστης. Είναι σπουδαστής σε παραγωγική της δικής μου πατρίδος σχολή. Με διαβεβαιώνουν, ότι αυτός ο τελευταίος είναι ένας καλός φιλέλληνας, διότι συσπυδαώνει με τους Έλληνες. Το πιστεύεις; Εγώ όχι! Εάν εγώ επί παραδείγματι ήμουν σπουδαστής στα Τίρανα και μία των ημερών ευρισκόμενη προ του διλήμματος να ξεκαθαρίσω τις προθέσεις μου σε περίοδο στρατιωτικής-οικονομικής-πολιτικής αντιπαραθέσεως, δεν θα υποστήριζα άλλη θέση πλην αυτής του συνόλου των αντιπαρατιθεμένων συμπατριωτών μου.

Σε καλόγνωμη κριτική επί των απόψεών μου, φίλος μου ειλικρινής, διέτύπωσε την άποψη, ότι με δικό μας έξυπνο χειρισμό θα μπορούσε αυτό το ανθρώπινο δυναμικό να αφομοιωθεί στον κορμό του ελληνικού στοιχείου. Φοβούμαι πως όχι! Κάποτε, πριν κάποιους αιώνες αυτό συνετελέσθη κάτω από συνθήκες εθνοφυλετικών ασαφειών και ανυπάρκτων οριοσημάνσεων. Σήμερα αυτό το δυναμικό ανήκει σε ένα καθορισμένο και οργανωμένο κράτος. Μία πραγματική και όχι εικολογική εθνική οντότητα με ουσιολογισμό, με επιδιώξεις και με όνειρα περί μεγάλης Αλβανίας. Και εάν επιστημολογικά προσαρμοστούμε στα δεδομένα των πραγματικοτήτων (adequatio intellectus nostri cum re) και λάβουμε σοβαρά υπόψη τους συνδυασμούς, δηλαδή: το αλβανικό όμορον, οι προς νότον διεκδικήσεις, η παρουσία του αλβανικού στοιχείου σε πέραν των ασφαλών αναλογιών ποσοστό, η υπεργεννητικότητα του στοιχείου κττ, τότε ο βαθμός ανησυχίας προάγεται σε πολλαπλάσιον. Ένας ανορθόδοξος πόλεμος κλίνει ευνοϊκά υπέρ του επιμένου στον σκοπό της διεξαγωγής του. Και μετά φαντάζομαι τα βορειοδυτικά σύνορα της Ελλάδος να είναι στον Αμβρακικό κόλπο. Φρίκη!

Ανατολικότερα είναι ένα άλλο "κατώτερο" κρατίδιο. Ωστόσο, επίμονο. Η πΓΔΜ. Παλαιότερον Vardarska. Νυν κατ' αυτούς "Μακεδονία". Υποπτο! Ακροσφαρές! Επικίνδυνο! Τις προάλλες κάποιος μου είπε: "έλα καημένη, τα παραλές. Τι να σου κάνει ένα κρατιδάκι, που στον χάρτη φαίνεται σαν κουτσουλιά"; Σκέπτομαι, ότι και το Ισραήλ είναι σαν την κεφαλή της καρφίτσας μέσα στον απέραντο ισλαμικό κόσμο. Σκέπτομαι, ότι και το κουνούπι, όταν είναι μολυσμένο και με τσιμπήσει, θα υποστώ τις συνέπειες. Μέχρι και θάνατο. Φαντάζομαι τον εαυτό μου να παρατηρεί με διόπτρες προς βορράν από ένα συνοριακό φυλάκιο στην Ελασσόνα, ένα κράτος με κλεμμένο όνομα αλλά ακλινές, αμετάστροφο και αποφασισμένο να υπάρξει.

Ακόμη πιο ανατολικά είναι ένα "συμμαχικό", ένα "ευρωπαϊκό" κράτος, που λέγεται Βουλγαρία. Σκέπτομαι, ότι οι Βούλγαροι διεκδικούν την έξοδο στο Αιγαίο από την εποχή της ιδρύσεώς τους ως κράτος. Και μάλιστα, όταν κατά κάποιες βραχείες περιόδους της ιστορίας είχαν τον έλεγχο της περιοχής, αυτοδικαιοδοτήθηκαν, θεωρώντας την περιοχή, πατρίδα αλύτρωτη. Ή μήπως κάνω λάθος; Το

γεγονός της πολλαπλής συμμαχίας στα πλαίσια του NATO και της ΕΕ, όπως η ιστορία διδάσκει, με επαναφέρει στο αυτονόητον, ότι οι συμμαχίες δεν συνιστούν σχέσεις ειλικρινούς φιλίας και αιώνιας αγάπης, αλλά σχέσεις αμοιβαίου συμφέροντος. Και οι σχέσεις αυτές είναι ρευστές. Και μεταστρέφονται όταν διαπιστωθεί απόκλιση συμφερόντων. Θυμάμαι την Βουλγαρία πρώτη και καλύτερη στον πίνακα των πιστών στο σύμφωνο της Βαρσοβίας. Θυμάστε την Βουλγαρία στον Α' Βαλκανικό Πόλεμο; Την θυμάστε στο Β' Βαλκανικό; Φυσικά και το θυμούνται οι σεβαστοί εν αποστρατεία αξιωματικοί και οι αγαπητοί εν ενεργεία -και όχι ένστολοι- συνάδελφοι. Σκέπτομαι, ότι αν η Βουλγαρία εξέλθει στο Αιγαίο, εγώ θα πρέπει να παρατηρώ από τις Βόρειες Σποράδες τα βουλγαρικά σκάφη και τις πλωτές εξέδρες στην βουλγαρική ΑΟΖ κάπου νοτίως της Λήμνου. Οποία δυστυχία!

Για την Ελλάδα, άπω ανατολικά βρίσκεται η "κατώτερη" πολιτισμικά Τουρκία. Πριν καιρό κάποιος με ελοιδόρησε: "έ και τι μ' αυτό; Τι φοβάσαι; Τα μεμέτια"; Εγώ συρρικνώθηκα και σκέφτηκα, ότι ίσως έκανα υπερεκτίμηση των δυνατοτήτων των Τούρκων. Μετά όμως θυμήθηκα, ότι στην Κύπρο το 1974 διέτύπωσα την ίδια ανησυχία, ως προς τις επιθετικές προθέσεις των Τούρκων και χαρακτηρίστηκα κινδυνολόγος. Ένας άλλος, που ήταν σωματώδης και ανδρείος κατά το παράστημα με βροντώδη φωνή με επέπληξε: "τι φοβάσαι ρε! Αν τολμήσουν και έλθουν εδώ τα μεχμετζίκ θα τα κάνω με τα κρεμμυδάκια. Τα μεχμετζίκ ήλθαν και μας έκαναν με τα κρεμμυδάκια. Και ο σωματώδης και κατά την φωνή βροντώδης και σπηλαιώδης -και κατά το ύψος κομπορρήμων τύπος, κρύφτηκε με επιμέλεια και σπουδή. Και μετά από καιρό εμφανίστηκε σαν αντιστασιακός και υπέρμαχος της επανόδου της δημοκρατίας, όπως είπε, στον δύσμοιρο αυτό τόπο. Και οι επιτηδείοι ερμήνευσαν την λέξη δημοκρατία στο βολικότρο "λαοκρατία". Ο καθ' ένας από εμάς διαπιστώνει, ότι σαν άτομο, που ανήκει σε τούτον τον λαό ουδόλως κρατεί. Συνεπώς;

Για να επανέλθω στις περι Τούρκων σκέψεις μου, έχω να ειπώ, ότι αυτός ο λαός είναι λείο καλοκάγαθος και προς τους Έλληνες φιλικός. Μα και βέβαια είναι. Γιατί να μην είναι; Ο Έλληνας τουρίστας επισκεπτόμενος την Κωνσταντινούπολη (την Ιστανμπούλ παρακαλώ, κάποιος με διορθώνει) ξεδεύει τα ωραία του λεφτά αρχίζοντας με την πληρωμή εισιτηρίου για να εισέλθει στην Αγία Σοφία. Των προγόνων μας τον υπέροχο ναό. Οποία συγκατάθεση! Οποία ομολογία. Οποία αποδοχή! Τον οίκο τούτο της χριστιανοσύνης της οικουμενικής, οι Τούρκοι έχουν μετατρέψει σε χώρο εκμεταλλεύσεως οικονομικής. Εισέρχονται οι Έλληνες τουρίστες στην Αγία Σοφία, ψάλλουν το "τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια...", μουγκανίζοντας και δακρύζοντας και ορκίζόμενοι επιλογικά, υπόσχονται στις θεότητες των συναισθημάτων "το πάλιν με χρόνους και καιρούς...". Και εξερχόμενοι του πάλιν ποτέ χριστιανικού ναού, αισθάνονται, ότι το ηθικόν μέρος του χρέους των επετελέσθη. Συνεπώς, ας πάμε τώρα για ψώνια. Κι αργότερα ας απολαύσουμε στο night club το χορό της κοιλιάς. Και φυσικά ο "καλοκάγαθος" Τούρκος δεν σε βλέπει σαν έναν εν δυνάμει εκδικητή, αλλά σαν γενναιόδωρο, αν μη αφελή πελάτη.

Και αυτός ο καλοκάγαθος Τούρκος χρειάζεται μόνον δυο-τρεις ημέρες ψυχολογικής προπαρασκευής από τα media της δικής του πατρίδας για να εξαγριωθεί όπως οι τότε γενίτσαροι. Θα πάρει τα όπλα, που αγοράζει ή κατασκευάζει με τα δικά σου λεφτά και θα έλθει να σε βιάσει,

να σε λεηλατήσει, να σε σφάζει και να εγκατασταθεί στο δικό σου σπίτι.

Σκέπτομαι, ότι ο Τούρκος δεν θέλει μια πολιτισμική ή συναισθηματική πρόσβαση στην Θεσσαλονίκη, που λέει, ότι είναι η γενέτειρα του πατέρα της Τουρκίας -του Μουσταφά Κεμάλ- (η πραγματική γενέτειρα είναι ο οικισμός Σαρίγερ του χωριού Χρυσανγή του Λαγκαδά). Θέλει να οικειοποιηθεί όλα τα οικόπεδα, που μπορεί να δικαιολογήσει στην διεθνή κοινότητα. Δηλαδή Θράκη, μισό Αιγαίο και το σύνολο σχεδόν της Ελληνικής ΑΟΖ. Θέλει να τα προσαρτήσει στον εθνικό της κορμό, την δε υπόλοιπη Ελλάδα την θέλει υπό τον πλήρη έλεγχο της στα πλαίσια της Νταβουτόγλειας νέο-οθωμανικής θεωρήσεως.

Εγώ σαν αξιωματικός ε.α. ανησυχώ. Και ας πούμε, ότι δεν πρέπει να πολυσκοτίζομαι, διότι βρίσκομαι στο τρίτο τρίτημύριο της ζωής μου και ίσως δεν θα υποστώ την δοκιμασία να βιώσω τα επερχόμενα δεινά. Όμως έχω απογόνους. Και οι απόγονοί μου θα μου προσάψουν ευθύνες. Και θα πρέπει να απολογηθώ, ως αθετήσας τον όρκο μου, που αναφέρεται στην πατρίδα και την οποία "ουκ ελάττω παραδώσω".

Διερωτώμαι για το ποία θέση έναντι αυτών λαμβάνει ο εν ενεργεία αξιωματικός. Κάποιος μου λέει: " μην ανησυχείτε κύριε εν αποστρατεία αξιωματικέ. Οι πολιτικοί μας ηγέτες μας διαβεβαιώνουν, ότι χειρίζονται τα εθνικά μας θέματα κατά τρόπο δεξιοτεχνικό. Μάλιστα σε δισταγμό μας, ως προς την αποδοχή της μείωσης της στρατιωτικής θητείας μάς διαβεβαιώνουν, ότι ένας διπλωμάτης αξίζει όσο ένα σύνταγμα στρατού". Δεν πείθομαι. Υπολογίζω με πράξεις μαθηματικές. Ας πούμε η οροφή είναι διακόσια συντάγματα. Διακόσιοι διπλωμάτες ισοφαρίζουν την επιθυμούμενη στρατιωτική ισχύ. Συνεπώς, δεν μας χρειάζεται ο στρατός. Σκέπτομαι αφελώς; Εγώ γνωρίζω, ότι ισχυρός στρατός είναι το μέσον που πιστοποιεί, που επικυρώνει το δίκαιο του ισχυρού. Ο στρατός είναι το κανονιστικό εργαλείο της κατοχυρώσεως της εθνικής ασφαλείας. Όχι οι ευχές και οι προπόσεις στα κλιματιζόμενα διπλωματικά σαλόνια.

Μήπως πρέπει να σχεδιάζεις και οργανώνεις ένα στρατό ουσίας; Μήπως πρέπει να παύσεις να σκέπτεσαι σαν ένας ασήμαντος κρίκος στο υδροκέφαλο κρατικό σύμπλεγμα; Μήπως πρέπει να παύσεις να είσαι πιστός στο δημοσιοϋπαλληλικό δόγμα, που σε θέλει να μην είσαι εσύ ο αρμόδιος; Με τον τρόπο αυτό γίνεσαι συνώνυμος με τον γραφειοκράτη. Γραφειοκρατία σημαίνει φόβο αναλήψεως της όποιας ευθύνης. Μήπως πρέπει να αρχίσεις να σχεδιάζεις επιθετικά, όπως όλες οι χώρες του κόσμου; Σκέπτομαι το παράδειγμα του ισραηλινού στρατού, ο οποίος σχεδιάζει για εκτιμώμενα επισυμβεβησόμενα σε ένα βάθος χρόνου πενήντα και πλέον ετών. Ο Winston Churchill εγγονός είχε γράψει στο βιβλίο του "ο πόλεμος των εξ ημερών", ότι ο ισραηλινός στρατός έχει σχέδια καταλήψεως ακόμη και του Βορείου Πόλου.

Μήπως όλοι αυτοί, οι μη Έλληνες, είναι ανεκδιήγητοι; Καταγέλαστοι; Μήπως οι εδώ πολιτικοί έχουν πείσει τους στρατιωτικούς, ότι σήμερα δεν γίνονται πόλεμοι και συνεπώς οι στρατιωτικοί δεν είναι απαραίτητοι; Μήπως οι σύμβουλοι των πολιτικών έχουν θεωρήσει εαυτούς πιο σημαντικούς από τις ένοπλες αρμάδες; Μήπως αιωρείται κάποια σοβαρή παρανόηση, ως προς την φιλοσοφία της λέξεως ασφάλεια της χώρας; Μήπως έχουν πειστεί οι εν ενεργεία αξιωματικοί, ότι αρκεί ένα μικρός και ευέλικτος στρα-

τός, συντιθέμενος από δυνάμεις ειδικές για να καλύψει τις ανάγκες της χώρας;

Η Ελλάδα δεν είναι ούτε Βέλγιο, ούτε Λουξεμβούργο, ούτε Δανία, οι οποίες δεν διαθέτουν στρατούς συνόρων, διότι όλες τους οι γειτονικές χώρες συνιστούν ένα status πολιτισμικής ομοδοξίας και εν υπνώσει εθνικές διεκδικήσεις, αν τέτοιες υπάρχουν. Στην δική μας γεωγραφική γειτονιά δεν είναι το ίδιο. Όλες οι γειτονικές χώρες, δεν διαθέτουν αναγώγιμες ιδιοσυστασίες. Διπλωματικά μας χτυπούν φιλικά στην πλάτη αλλά κάτω από το μανίκι τους έχουν ένα κοφτερό μαχαίρι. Σωστά;

Εγώ, σαν ε.α. γνωρίζω από την σπουδή της ιστορίας, ότι όσο υπάρχουν άνθρωποι θα υπάρχουν και πόλεμοι, διότι θα εκφράζονται με την δική τους εγγενή ορθολογικότητα. Εγώ μεταφράζω την λέξη ασφάλεια, σαν ένα δυνατό στρατό, με χωροφυλακή, με αστυνομία, με λιμενικό, με ακτοφυλακή και ό,τι επικουρικό θα συνιστούσε το σύστημα πληροφοριακής υποστηρίξεως στην ενίσχυση της ιδέας -αρχικά- της αποτροπής και εφ' όσον παραστεί ανάγκη να γίνει εκμετάλλευση των ευκαιριών, που υπάρχουν πολλές. Ένας ισχυρός στρατός έχει πολλές ευκαιρίες για επιτυχία. Κι αν ευκαιρίες δεν δίδονται ο ισχυρός στρατός τις δημιουργεί, τις προκαλεί. Όπως καλή (καλή;) ώρα οι Τούρκοι.

Ο εν ενεργεία αξιωματικός εισηγείται με κατηγορηματικότητα, με σαφήνεια, με ευθύνης αίσθημα και με αγνό πατριωτισμό τα πιστεύω του και τις στρατηγικές, τακτικές και αναλόγως κλιμακίου τεχνοκρατικές του θέσεις, όλα τα αφορώντα στην ασφάλεια της χώρας. Υπομνησκει στην πολιτεία την σημασία του συνδυασμού πολιτικός-στρατιωτικός έναντι της ασφαλούς συνεχείας του έθνους. Υπομνησκει, εάν τούτο πρόσκαιρα παραλείπεται από τους πολιτικούς ένεκα σκοπιμοτήτων, ότι οι ένοπλες δυνάμεις ουδέποτε αποδυναμώνονται. Ότι στις περιβάλλουσες την Ελλάδα χώρες δρουν αχαλίνωτες στοιχειακές και παρά το κράτος δυνάμεις, που ωθούν σε πράξεις, που στοχεύουν στην δική τους επέκταση, σε κόστος της αδύναμης στρατιωτικά Ελλάδος.

Ο εν ενεργεία αξιωματικός επιμένει, ότι οι δαπάνες για την άμυνα της Ελλάδος να είναι μεν λελογισμένες αλλ' ουδέποτε να επηρεάζουν αρνητικά το αξιόμαχον και το έτοιμον. Ο λόγος είναι απλός και κατανοητός ακόμη και από τα νήπια. Μη υπάρξουν της ασφαλείας, δεν υπάρχει Ελλάδα. Εάν ο πολιτικός δεν το καταλαβαίνει (το καταλαβαίνει αλλά...) και επιμένει στην αδικαιολόγητη μείωση των στρατιωτικών δαπανών, τότε ο εν ενεργεία αξιωματικός παραιτείται. Θα πρέπει όμως να παραιτηθούν και οι επόμενοι, οι οποίοι θα κληθούν να αναπληρώσουν τον παραιτηθέντα. Να μην είναι πρόθυμοι να πιάσουν την καρέκλα για να νιώσουν τα "μεγαλεία" και να συμπληρώσουν με τον τρόπο αυτό τα κενά της ανθρώπινης ματαιοδοξίας. Να έχουν δε κατά νου, ότι η Νέμεσις είναι κάπου εκεί γύρω και θα τους συστήσει είτε την αυτοκτονία τους είτε την ισόβια αλλά και την μετά το θάνατό τους περιφρόνηση της στρατιωτικής τουλάχιστον οικογενείας, όπερ και πλέον οδυνηρόν.

Ο εν ενεργεία αξιωματικός πρέπει να έχει κατά νου, ότι διαρκώς κρίνεται από την κοινωνία, η οποία είναι έτοιμη είτε να τον σταυρώσει είτε να τον αποθεώσει. Από τις πράξεις του κρίνεται. Η κοινωνία δεν τον θέλει ένα μίζερο μεροκαματιάρη. Τον φαντάζεται σε ένα υψηλό ιδεολογικό βάθος. Δεν τον θέλει φοβητσιάρη. Και μια και μιλήσαμε για φόβο, ας πούμε και τούτο. Ένας υψηλόβαθμος

αξιοματικός είναι κι αυτός στόχος "σκοτεινών" δυνάμεων. Προσφάτως δημοσιεύτηκε, ότι ένας πολιτικός εδέχθη απειλές, ότι θα δολοφονηθεί. Και αν κατάλαβα καλά τούτη η απειλή ανέστειλε την πρόθεσή του να επαναλάβει τα υπεύθυνα καθήκοντά του. Όλοι οι απλοί του κόσμου άνθρωποι γνωρίζουν, ότι από την στιγμή, που κάποιος χριεται διακεκριμένο δημόσιο πρόσωπο, συμπεριλαμβάνεται στην λίστα των υποψηφίων μελλοθανάτων. Δεν γίνεται σκύλος χορτάτος και πίττα αφάγωτη. Συνεπώς εάν δεν θέλεις να αποτελεις στόχο, δεν χρειάζεται να ταλαιπωρείς τους συμπατριώτες σου με τους φόβους σου. Φοβητσιάρης ηγέτης σημαίνει υπάκουος σε ξένες χειραγωγήσεις. Σημαίνει λαός υπόδουλος. "Μα η Ελλάδα είναι μικρή". "Και το Ισραήλ είναι μικρό". "Αλλά το Ισραήλ έχει lobby". "Και η Ελλάδα έχει lobby αλλά δεν το χρησιμοποιεί".

Ο εν ενεργεία αξιοματικός προχωρεί χωρίς να φοβάται. Έχει άποψη. Δεν υποκλίνεται (yes man). Δεν ταπεινώνεται. Σχεδιάζει αμυντικά. Σχεδιάζει επιθετικά. Σχεδιάζει επιθετικές επιστροφές σε μεγάλο βάθος για απόκτηση διαπραγματευτικών πλεονεκτημάτων. Κοιτάζει τον όποιο επίδοξο εξωτερικό εχθρό κατ' ευθείαν στα μάτια και του δηλώνει την απροκάλυπτη αποφασιστικότητά του.

Ο εχθρός εντός είναι ένα ζήτημα άκρως σοβαρό. Οι λαθρομετανάστες είναι ένα κρίσιμο ζήτημα, που θα αλλάξει τα εθνολογικά και τα αριθμητικά δεδομένα της χώρας. Το εισαγόμενο Ισλάμ και η υπεργεννητικότητα των πιστών του θα αλλοιώσουν όλους τους γνωστούς μας φυλετικούς ιστούς. Αυτά τα υπολογίζει ο ε.ε. αξιοματικός και εισηγείται αναλόγως και επιμόνως. Δεν μένει αδιάφορος, διατεινόμενος, ότι δεν είναι αρμόδιος. Είναι αρμόδιος, διότι το θέμα άπτεται της εθνικής αμύνης. Όλοι αυτοί οι λαθρομετανάστες σ' αυτή την παραγωγική τους ηλικία συγκροτούν ένα υπερ-πολλαπλάσιο σε αριθμούς εχθρικό προγεφύρωμα στην καρδιά του ζωτικού μας χώρου.

Ο ε.ε. αξιοματικός προάγει σε κάθε ευκαιρία στο στρατιωτικό προσωπικό και στο ευρύτερο περιβάλλον του την ιδέα της πατρίδος. Υπερθεματίζει το χρώμα το ελληνικό. Έχει ανάγκη ο Έλληνας να αισθάνεται, ότι ανήκει στην μεγάλη μνημονεύομενη από την ιστορία εθνική ενότητα. Όπως και οι άλλοι λαοί άλλωστε. Λέει ο Τούρκος: "Είμαι υπερήφανος που είμαι Τούρκος". Το ίδιο και ο Γερμανός: "Deutschland uber alles". Ο Αμερικανός δακρύζει με το "our American nation". Σήμερα, η μόνη ευκαιρία που παρουσιάζεται στον πατριώτη να εκδηλώσει την κρυφή προς την πατρίδα αγάπη είναι στο ποδοσφαιρικό γήπεδο κατά τους αγώνες της Εθνικής Ελλάδος. Εκεί περιβάλλεται το σύμβολο του έθνους. Την Ελληνική Σημαία! Εκεί δεν φοβάται την θολή κουλτούρα, που θα του προσήπτε την "ρετσινιά" του εθνικιστή.

Και ερωτώ: πού είναι το μεμπτό; Εγώ, ο εν αποστρατεία αξιοματικός είμαι εθνικιστής. Και αισθάνομαι υπερήφανος, που αγαπώ το έθνος μου. Και γιατί άλλωστε να μην το αγαπώ; Το έθνος δεν είναι τα φθαρτά τα διερχόμενα, τα προσωρινά άτομα. Είναι μία ιδέα αναλλοίωτη. Είναι αιώνια. Όλοι λοιπόν οι Έλληνες -κατά την ψυχή- πρέπει να είναι εθνικιστές. Ας μη πέφτουν στην παγίδα των ανθελλήνων, όταν πείθονται, ότι ο εθνικισμός είναι αμάρτημα. Κανένα λεξικό δεν λέει, ότι ο εθνικισμός είναι καταδικαστέος. Διαβάστε για να βεβαιωθείτε.

Ο εν ενεργεία αξιοματικός ζει στην ίδια με τους λοιπούς ανθρώπους κοινωνία. Δεν είναι αποκομμένος από

αυτή. Έχει την ενισχυμένη παιδεία και την δυνατότητα να την παρατηρεί, να την αφογκράζεται και να την μελετά. Και οφείλει να έχει υπ' όψη του το μέρος της ευθύνης του έναντι του λαού από τον οποίο και προέρχεται. Να έχει σπουδάσει τα κοινωνικά συμβόλαια, όπως αυτά έχουν αρχικά καταγραφεί από την ιστορία του παγκοσμίου πολιτισμού και έχουν με σαφήνεια διατυπωθεί από καταξιωμένους ανθρώπους: Τζων Λοκ, Τόμας Χομπς, Ζαν Ζακ Ρουσσώ, Μοντεσκιέ κ.α. Και τα κοινωνικά αυτά συμβόλαια μεθοδολογούνται με τους καιρούς, και υφίστανται διαμόρφωση, η οποία αρμονίζεται με την καταλυτική υπόδειξη της τεχνολογίας και των διανοητικών σχέσεων. Να έχει συνεχώς στην συνείδησή του καταχωρημένα, αυτά, που οι σοφότεροι στο παρελθόν διακήρυξαν σε χάρτες δικαιωμάτων, ότι "οι φορείς της εκτελεστικής εξουσίας δεν είναι αφέντες του λαού, αλλά υπάλληλοί του. Ο λαός πρέπει να τους διορίζει και να τους απολύει όποτε θέλει. Δεν υφίσταται ζήτημα συμβάσεως με τον λαό. Πρέπει να τον υπακούσουν". (Jean Jacques Rousseau). Και επίσης: "αν ένας ηγεμόνας χρησιμοποιεί την εξουσία του εναντίον του λαού του, τότε ο λαός έχει το δικαίωμα να τον αντιμετωπίσει με βία" (John Locke).

Ο ε.ε. αξιοματικός, όταν συνεκτιμήσει με την λογική του, τις γνώσεις του, την εμπειρία του και τις απορρέουσες από τη θέση του ευθύνες, θα πρέπει να αποσαφηνίσει τον βαθμό πίστεως προς μία αυριανή ασφαλέστερη, ακεραία και προοδευούσα Ελλάδα. Αλλιώς θα ναυαγήσει κι αυτός μαζί με ό,τι εκπροσωπεί και μαζί με όσους βαρηκόους και αποτυχημένους πολιτικούς, δεν κατορθώνουν να ηγηθούν ή έστω να διαχειριστούν τα πράγματα αυτής της σπουδαίας χώρας, η οποία είναι καταλογισμένη στο παγκόσμιο ιστορικό και πολιτισμικό γίνεσθαι ως πρωτεύουσα.

Ο στρατιωτικός παραμένει πιστός στην εκλεγμένη από τον λαό πολιτική του ηγεσία και τιμά ενσυνείδητα το Σύνταγμα και την Δημοκρατία. Σε αυτό το πλαίσιο και προς χάριν της Δημοκρατίας και του ελληνικού λαού, υποχρεούται να μην σιωπά όταν διακυβεύεται η ισχύς των Ε.Δ., (π.χ. πενιχρή Δομή Δυνάμεων μη καλύπτουσα τις εκτιμήσεις περί αποτροπής ή αποφασιστικής αντιμετώπισης των εκφραστών των εθνικών απειλών, υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος από πολιτικούς και άλλους εμπλεκόμενους, αποδεδειγμένη αναξιοκρατία κ.λπ.) αλλά αντιθέτως να εξαντλεί όλα τα θεσμοθετημένα μέτρα που του παρέχουν οι νόμοι (συμπεριλαμβανομένης και της παραιτήσεως), προκειμένου να επιτελέσει στο ακέραιο την αποστολή που απορρέει από το αξίωμα και τα καθήκοντά του.

Ο ε.ε. αξιοματικός ας έχει στο νού του, ότι δεν είναι ισόβιος στην όποια θέση κι αν τώρα κατέχει και ότι όλα τα προνόμια, που τώρα απολαμβάνει είναι προσκαιρού χαρακτήρος. Συνεπώς ας θυμάται, ότι η μεταβολή από την κατάσταση ε.ε. στην τοιαύτη του ε.α. είναι ένα ανελέητο -για τον όποιο μωρόδοξο, αν τέτοιος υπάρχει- επικείμενο. Αυτό παραπέμπει στην ιδέα της αμέσου (και όχι αναβλητικής) συνεργασίας και ομοθυμίας με τους ε.α. συναδέλφους. Εξ άλλου οι ε.α. αξιοματικοί είναι πάντοτε πρόθυμοι να παρέξουν τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους κι εκείνος από την θέση, που τώρα κατέχει να διασφαλίσει με το έμπρακτο ενδιαφέρον του το "εύ" και αξιοπρεπώς παρίστασθαι και διαβιείν των ε.α. συναδέλφων.

Η εθνική μας άμυνα και η συνέχιση της υπάρξεως του Ελληνικού μας Έθνους είναι ευθύνη όλων και όχι μόνον ενίων και συχνάκις αδρανούντων "υπευθύνων".

ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο Θάνατος του Μπιν Λάντεν και πόσο επηρεάζει τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και το μέλλον της Αλ Κάϊντα

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. Λάγγαρη

Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Επιχείρηση "Τζερόνυμο"

Η ώρα ήταν 01.15' της Κυριακής 1ης Μαΐ 2011, όταν ο υπ' αριθμόν 1 καταζητούμενος των ΗΠΑ νεκρός ή ζωντανός με αμοιβή 50 εκατομμύρια δολάρια, ο Αραβικής καταγωγής αρχιτρομοκράτης Οσάμα Μπιν Λάντεν, σκοτώνεται, ύστερα από επιδρομή 6 επίλεκτων Αμερικανών "κομάντος" της ομάδας Seab, σε αστραπιαία επιχείρηση με 6 ελικόπτερα σε κτιριακό συγκρότημα της πόλης Αμπονταμπάντ, δίπλα, μόλις 50 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα Ισλαμαμπάντ του Πακιστάν, όπου επί 6 χρόνια κρυβόταν κάτω από την μύτη των Πακιστανικών Αρχών Ασφαλείας.

Μαζί με τον Μπιν Λάντεν σκοτώνεται σε ανταλλαγή πυροβολισμών με τους κομάντος μία από τις γυναίκες του, που την χρησιμοποίησε ως ασπίδα, ένας γιος του και άλλα 2 άτομα. Ως γνωστόν, η άκρως μυστική και επικίνδυνη αυτή επιχείρηση που οργανώθηκε και εκτελέστηκε από τις ΗΠΑ σε έδαφος ξένου κράτους, έγινε με προσωπική εντολή του Προέδρου Ομπάμα, που και ανέλαβε ο ίδιος το ρίσκο και την ευθύνη, εστέφη με απόλυτη επιτυχία και την παρακολούθησαν σε ζωντανή τηλεοπτική "prime" μετάδοση σε πραγματικό χρόνο, από κάμερες ενσωματωμένες στα κράνη των επιχειρούντων κομάντος, στο Λευκό Οίκο και στα γραφεία της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, ο Ομπάμα, η Υπουργός Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον, ο Διευθυντής της CIA και αξιωματούχοι του Πενταγώνου. Η σωρός του Μπιν Λάντεν στη συνέχεια μεταφέρθηκε στο Αφγανιστάν και τελικά πετάχτηκε στη Βόρεια Αραβική Θάλασσα από το αμερικανικό αεροπλανοφόρο "Καρλ Βίνσον" με τήρηση των προβλεπομένων για την περίπτωση μουσουλμανικών θρησκευτικών εθιμοτυπικών.

Ιστορική Αναδρομή (Μπιν Λάντεν - Αλ Κάϊντα)

Η επιχείρηση "Τζερόνυμο" έβαλε τέλος στη δράση του ανθρώπου, ο οποίος υπήρξε ο πιο γνήσιος εκφραστής της Ισλαμικής φονταμενταλιστικής τρομοκρατίας με την ίδρυση της διεθνούς τρομοκρατικής οργάνωσης "Αλ Κάϊντα", η οποία για πάνω από μία εικοσαετία, υπό την ηγεσία του, αιματοκύλησε τον πλανήτη, βαρυνόμενη με εκατοντάδες τρομοκρατικές επιθέσεις σε στόχους κυρίως αμερικανικού ενδιαφέροντος και των συμμάχων τους Δυτικών γενικότερα.

Γεννημένος το 1957 στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας από εύπορη οικογένεια, σε ηλικία 14 ετών επηρεάζεται από τις δοξασίες ενός Σύρου καθηγητή του, ο οποίος ανήκε στην Μουσουλμανική Αδελφότητα, και το 1976 φοιτά στο Πανεπιστήμιο της Τζέντα (οικονομικές σπουδές - πολιτικός μηχανικός).

Το 1980-1984, ο Μπιν Λάντεν συμμετείχε σε επιχειρήσεις των Μουτζαχεντίν στο Αφγανιστάν κατά των Σοβιετικών, υπό τις ευλογίες και στήριξη των Αμερικανών. Χολωθείς κατά των πατρónων του των ΗΠΑ για την περιθωριοποίησή του μετά την αποχώρηση των Σοβιε-

τικών από το Αφγανιστάν, ιδρύει το έτος 1988 την Αλ Κάϊντα (=η Βάση), με παρακλάδια και θύλακες σε όλο σχεδόν τον πλανήτη. Το έτος 1990-1991 το πλουσιόπαιδο πλέον (κληρονόμησε 250 εκατομμύρια δολάρια από τον πατέρα του) μετατρέπεται σε ορκισμένο εχθρό της Δύσης. Το έτος 1996 επιστρέφει στο Αφγανιστάν και τον Αύγουστο του 1998 οργανώνει με την Αλ Κάϊντα τις πολύνεκρες τρομοκρατικές επιθέσεις (224 νεκροί) κατά των Αμερικανικών Πρεσβειών στο Ναϊρόμπι και το Νταρ-Ελ-Σαλάαμ, Υεμένης. Έκτοτε και μέχρι την ημερομηνία του θανάτου του, ακολουθούν σταδιακά δεκάδες ηχογραφημένα μηνύματα του Οσάμα που παρακινούν τους ανά τον κόσμο μουσουλμάνους σε "Τζιχάντ" (ιερό πόλεμο) κατά των ΗΠΑ και της Δύσης, ενώ οι τρομοκρατικές επιθέσεις της οργάνωσης παγκοσμίως παίρνουν την μορφή βροχής με εκατόμβες νεκρών, με αποκορύφωση αυτή της 11ης Σεπτεμβρίου στις ΗΠΑ με 2.982 νεκρούς. (Η μεγαλύτερη ξένη επίθεση σε αμερικανικό έδαφος). Έξι ημέρες μετά, ο Οσάμα Μπιν Λάντεν επικηρύσσεται ως ο υπ' αριθμόν 1 καταζητούμενος των ΗΠΑ, νεκρός ή ζωντανός, με αμοιβή 50 εκατομμύρια δολάρια, ενώ ένα μήνα αργότερα, οι ΗΠΑ και οι Δυτικοί σύμμαχοί τους επιτίθενται στο Αφγανιστάν κατά των Ταλιμπάν σε ένα μακροχρόνιο ακήρυκτο πόλεμο κατά της Αλ Κάϊντα και του Μπιν Λάντεν, αλλά και της ισλαμικής φονταμενταλιστικής τρομοκρατίας γενικότερα.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι γεύση και αλγεινές εμπειρίες από τη δράση της Αλ Κάϊντα έλαβαν κατά καιρούς και οι χώρες: Ιράκ (331 επιθέσεις - 2.571 νεκροί), Αλγερία (47 επιθέσεις - 201 νεκροί), Αφγανιστάν (41 επιθέσεις - 96 νεκροί), Πακιστάν (34 επιθέσεις - 146 νεκροί), Σαουδική Αραβία (21 επιθέσεις - 102 νεκροί), Ιορδανία (6 επιθέσεις - 65 νεκροί), Σουηδία (2 επιθέσεις - 1 νεκρός), Φιλιππίνες (6 επιθέσεις), Μαρόκο (5 επιθέσεις), Ιράν (178 νεκροί), Ισπανία (191 νεκροί), Βρετανία (56 νεκροί), Κένυα (226 νεκροί), Μπαλί (202 νεκροί).

Η επόμενη, μετά Μπιν Λάντεν, ημέρα

α. Για τον πόλεμο στο Αφγανιστάν

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η εξόντωση του Οσάμα Μπιν Λάντεν, αποτελεί ιστορική νίκη κατά της τρομοκρατίας, και καίριο πλήγμα σε βάρος του δικτύου της Αλ Κάϊντα, ύστερα από ένα ανελέητο ανθρωποκνηγητό 10ετίας, και έναν πόλεμο στο Αφγανιστάν του οποίου υπήρξε η αφορμή και κατέληξε σε μια πολύχρονη παραμονή στο Αφγανιστάν τουλάχιστον 100.000 Αμερικανών στρατιωτών και εκατοντάδων Νατοϊκών δυνάμεων, με κόστος που ξεπερνά τα 100 δις δολάρια τον χρόνο και χιλιάδες φέρετρα στρατιωτών και αμάχων. Μετά από το γεγονός αυτό, ένα κοινό ζήτημα πλέον απασχολεί τους πάντες: Πώς θα επηρεάσει η εξόντωση του Μπιν Λάντεν την κατάσταση στο Αφγανιστάν, τα αμερικανικά σχέδια για την περιοχή, αλλά και τη στενή σχέση των Ταλιμπάν με την Αλ Κάϊντα και την περαιτέρω επι-

κράτηση και εξάπλωση. Πολλοί σπεύδουν να προεξοφλήσουν τη διάλυση του δικτύου της Αλ Κάιντα της περιοχής, καθόσον ο πνευματικός ηγέτης των Ταλιμπάν που ήταν συνδεδεμένος με στενό προσωπικό δεσμό με τον Μπιν Λάντεν, ο Μουλάς Ομάρ, έχει τώρα περισσότερους λόγους να μην αισθάνεται ασφαλής και προδικάζουν το γρήγορο τέλος του, όπως και η διάλυση ολόκληρης της ανά τον κόσμο οργάνωσης. Κάτι τέτοιο θα εσήμανε και την επιτάχυνση της στρατηγικής απεμπλοκής των Αμερικανών και των Δυτικών από το Αφγανιστάν, όπως μάλιστα επεδίωκε και ο Λευκός Οίκος. Όμως η απροσδόκητη εξόντωση του Μπιν Λάντεν έγινε αιτία διαφωνίας θέσεων και απόψεων περί απεμπλοκής ή μη, καθόσον πολλοί έγκριτοι πολιτικοί αναλυτές και ισχυρές φωνές στους κόλπους της αμερικανικής πολιτικής σκηνής, στους κόλπους του κυβερνώντος κόμματος, αλλά και στο Καπιτώλιο, όπως φάνηκε από διήμερη συζήτηση που διοργανώθηκε από την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων της Γερουσίας (10 και 11 Μαΐου 2011), εξέφρασαν αντίθετη γνώμη, δηλαδή, όχι μόνο να παραμείνουν στο Αφγανιστάν, αλλά ίσως και να ενισχύσουν οι ΗΠΑ τις δυνάμεις τους, ούτως ώστε, εκμεταλλευόμενες την επιτυχία τους και την απρόσμενη ευκαιρία που της δόθηκε, να επιτύχουν πλήρη επικράτηση και έναν οριστικό πολιτικό συμβιβασμό με τους Ταλιμπάν. Την ίδια άποψη μάλιστα είχαν και βετεράνοι Γερουσιαστές αμφοτέρων των κομμάτων.

β. Η τύχη της Αλ Κάιντα

Ούτε και το τέλος της Αλ Κάιντα μπορεί εύκολα και αβασάνιστα να προεξοφληθεί μετά το θάνατο του ιδρυτή και αρχηγού της σε συνδυασμό με την αποδυνάμωση της οργάνωσης από τα αλληπάλληλα πλήγματα των τελευταίων ετών από τους Αμερικανούς σε κορυφαία στελέχη της ηγεσίας της. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι η τελευταία "πετυχημένη" επίθεση που οργάνωσε στη Δύση ήταν στο Μετρό του Λονδίνου τον Ιούλιο του 2005. Περαιτέρω οι πρόσφατες εξεγέρσεις στον Αραβικό Κόσμο έχουν εξασθενήσει τη βάση της ιδεολογικά, δεδομένου ότι τα αιτήματα των λαών για εκδημοκρατισμό και σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν είναι αρεστά στην ηγεσία της Αλ Κάιντα, αλλά και πρόσφορο έδαφος για εκμετάλλευση.

Και όμως, παρ' όλα τα ανωτέρω, το δίκτυο της οργάνωσης εξακολουθεί να αποτελεί απειλή και μετά θάνατον του Μπιν Λάντεν. Και τούτο, διότι πρωτίστως αυτός καθ' αυτός ο θάνατός του και ο τρόπος που επετεύχθη και η εν συνεχεία εξαφάνιση της σωρού του θα διατηρήσουν ζωντανή τη μνήμη του, που είναι δυνατόν να εμπνεύσει τους οπαδούς του, οι οποίοι, καταξιώνοντας στην συνείδησή τους αυτόν ως μάρτυρα, θα θέλουν και θα επιζητούν εκδίκηση για το θάνατό του. Αυτό επιβεβαιώθηκε ήδη, με μπαραζ τρομοκρατικών επιθέσεων στο Πακιστάν και Ιράκ (μικρής κλίμακας).

Επιπλέον, από ουσιαστικής απόψεως, οι ειδικοί στον τομέα της τρομοκρατίας αναλυτές, αναφέρουν ότι η Αλ Κάιντα, μετά την τρομοκρατική επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, σύμφωνα με το σχέδιο του ιδρυτή της, φρόντισε και έκανε "μεταστάσεις" στον Αραβικό κόσμο και τα τελευταία χρόνια έχει εξελιχθεί σε ένα κίνημα που διαρκώς μεταλλάσσεται, γεγονός το οποίο δυσχεραίνει κατά πολύ τον εντοπισμό και την εξάρθρωση, ένεκα των διασκορπισμένων πλέον πολυεθνικών τοπικών θυλάκων

της ανά την υφήλιο, οι οποίες δρουν ως αυτόνομες οικονομικά, στελεχειακά και διοικητικά ομάδες, μη εξαρτώμενες άμεσα από την κεντρική διοίκηση της μητρικής στο Αφγανιστάν και Πακιστάν. Έχουν ιδίαν αυτοτέλεια και λειτουργική ανεξαρτησία, στρατολογούν δικούς τους μαχητές, οι τρόποι χρηματοδότησής τους είναι δική τους φροντίδα, όπως και η κατάσχεση σχεδίων στρατηγικής και τακτικής, χωρίς να λαμβάνουν από πουθενά εντολές, κατευθύνσεις ή οδηγίες. Η προσφορά του Μπιν Λάντεν προς τις ομάδες αυτές περιορίζεται απλώς στη θεολογική και ρητορική παρότρυνση και ενθάρρυνση.

Έτσι με το σχέδιό του αυτό ο Μπιν Λάντεν, δηλαδή τη δημιουργία "φίλικών" προς την Αλ Κάιντα οργανώσεων, και την αντιγραφή της στρατηγικής της, φρόντισε να διευρύνει τις περιοχές δράσης της οργάνωσής του, και να αφήσει πίσω του κληρονομιά τέτοια, η οποία θα αντέχει στο χρόνο και στις διώξεις και θα έχει διάρκεια ζωής.

Τις παραπάνω αναλύσεις των ειδικών της τρομοκρατίας, έρχεται να ενισχύσει και επίκαιρο δημοσίευμα της έγκριτης εφημερίδας Washington Post, που γράφει σχετικά: "Η εξόντωση του Μπιν Λάντεν ήταν η αποκορύφωση της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας που είχε ως ύψιστο στόχο την Αλ Κάιντα. Από από την 11η Σεπτεμβρίου και μετά η οργάνωση έκανε "μεταστάσεις", διευρύνοντας την επιρροή της και προσαρμόζοντας την στρατηγική της με τέτοιο τρόπο, ώστε να παραμένει η βασική απειλή για την ασφάλεια των ΗΠΑ, παρά τον θάνατο του ηγέτη της". Ανάλογα επίσης ήταν και τα σχετικά σχόλια του Ροχάν Γκουναράτνα, επικεφαλής του Κέντρου Ερευνών και Πολιτικής Βίας και Τρομοκρατίας: "Ο Μπιν Λάντεν αφήνει πίσω του κινήματα που έχουν επηρεαστεί βαθιά από αυτόν. Έχει κτίσει ένα δίκτυο που τον ξεπερνά". Αλλά και η μητρική οργάνωση δεν φαίνεται να είναι διατεθειμένη να παραδώσει τα όπλα. Αυτό τουλάχιστον προκύπτει από την περί τα μέσα Μαΐου 2011 επιλογή από τα ανώτατα στελέχη της Αλ Κάιντα του Αιγύπτιου Σαίφ Αλ Αντέλ ως προσωρινού ηγέτη της οργάνωσης, για να επακολουθήσει στη συνέχεια στις 16-6-2011 η εκλογή του Αϊμάν Αλ Ζαουάχρι, τέως υπαρχηγού της Αλ Κάιντα ως αδιαμφισβήτητου ηγέτη διαδόχου του Μπιν Λάντεν, σύμφωνα με επίσημη λιτή ανακοίνωση της διεθνούς αυτής τρομοκρατικής οργάνωσης, έξι εβδομάδες μετά την εκτέλεση του Μπιν Λάντεν.

Ήδη ο νέος ηγέτης της Αλ Κάιντα, έχει αναλάβει δράση και με πρόσφατες ομιλίες του, καθώς και σε ανάρτησή του στο διαδίκτυο, πριν μια εβδομάδα (το πρώτο 10 ήμερο Ιουνίου 2011), ως νέος ηγέτης πλέον της οργάνωσης, παρά πάσαν προσδοκίαν, προσπάθησε να συνδέσει την αποστολή της Αλ Κάιντα, με το κύμα εξεγέρσεων που έχουν αποσταθεροποιήσει αυταρχικά καθεστάτα ετών στον Αραβικό κόσμο. Μάλιστα, στην τελευταία τηλεοπτική εμφάνισή του, στήριξε απολύτως τις επαναστάσεις στην Τυνησία, στην Αίγυπτο, στη Λιβύη και στη Συρία, ενώ κάλεσε και τους Πακιστανούς να επαναστατήσουν εναντίον των ηγετών τους, που έχουν συμμαχήσει με το "σατανά" εννοώντας τους Αμερικανούς.

Ο 59 ετών γιατρός το επάγγελμα Αϊμάν Ζαουάχρι, αν και δεν έχει τα χαρίσματα του εκτελεσθέντος προκατόχου του, είναι έτοιμος να τρομοκρατήσει τις ΗΠΑ και πάλι, μετά τον θάνατο του Μπιν Λάντεν. Στόχος του, όπως ο ίδιος έχει αναφέρει επανειλημμένα, είναι να πολεμήσει τους Αμερικανούς τους οποίους θέλει να απομακρύνει

από όλα τα ισλαμικά εδάφη στα οποία έχουν εγκατασταθεί. Το FBI, το οποίο τον συνδέει με τις βομβιστικές επιθέσεις στην Κένυα και την Τανζανία, έχει προσφέρει αμοιβή 25 εκατομμυρίων δολαρίων για όποιον δώσει στοιχεία που θα οδηγήσουν στη σύλληψή του. Μέχρι τώρα, κανείς δεν γνωρίζει πού ακριβώς κρύβεται και πιθανολογείται ότι κινείται κρυπτόμενος στα δυσπρόσιτα βουνά στα σύνορα του Αφγανιστάν με το Πακιστάν.

γ. Τα παρακλάδια της Αλ Κάϊντα

Αυτή τη στιγμή ο εναργής αστερισμός της Αλ Κάϊντα εκτείνεται από την Αφρική μέχρι την Μέση Ανατολή με ενεργό δράση των εξής σπουδαιότερων ισλαμικών τρομοκρατικών οργανώσεων :

*Στην Αίγυπτο δεσπόζει η τέως "Αιγυπτιακή Ισλαμική Τζιχάντ" του γιατρού-τρομοκράτη Αϊμάν Ζαουάχρι (γεννημένος το 1951 στο Κάιρο), ο οποίος το 1998 πρακτικά ένωσε τις δυνάμεις της οργάνωσής του με την Αλ Κάϊντα του Μπιν Λάντεν, αμφότεροι δε οργάνωσαν το πρώτο συνέδριο της Αλ Κάϊντα στις 24-6-1998, της οποίας μάλιστα θεωρείται το "μυαλό" της και τώρα ο νέος αρχηγός της και αυτομάτως μεταβαλλόμενος σε υπ' αριθμόν ένα καταζητούμενο στον κόσμο, μετά τον θάνατο του Μπιν Λάντεν.

*Στη Σομαλία δρα η σχετιζόμενη με τη Αλ Κάϊντα του Μπιν Λάντεν, η Αλ Σαμπάμπ, η οποία στοχεύει στην ανατροπή της παραπαίουσας μεταβατικής κυβέρνησης, η οποία στηρίζεται από τις ΗΠΑ, και την εγκαθίδρυση ενός ισλαμικού κράτους, κατ' απομίμηση των Ταλιμπάν του Αφγανιστάν.

*Στη Βόρεια και Δυτική Αφρική δραστηριοποιείται η Αλ Κάϊντα του Μακρέμπ (AQIM), η οποία βαρύνεται για δολοφονίες Δυτικών υπηκόων, απαγωγές με απαίτηση λύτρων για τις λειτουργικές της ανάγκες και αποστολές αυτοκτονίας.

*Στο Ιράκ το 2004 ιδρύθηκε η AQI ή η Αλ Κάϊντα του Ιράκ, από τον Ιορδανό τρομοκράτη Αλ Ζαρκάουϊ, όταν αυτός υποσχέθηκε πίστη και υπακοή στον Μπιν Λάντεν και την Αλ Κάϊντα, και ο οποίος σκοτώθηκε από τους Αμερικανούς το 2006. Ο διάδοχός του, Αιγύπτιος Αμπού Αγιάλ Αλ Μασρί, τον Οκτώβριο του 2006, αποφάσισε σε σύσκεψη την ίδρυση του ισλαμικού κράτους του Ιράκ. Από το συνεχές κυνηγητό των Αμερικανών η οργάνωση άρχισε να αιμορραγεί από μέλη, εθελοντές και ηγετικά στελέχη, συμπεριλαμβανομένου και του Μασρί, ο οποίος σκοτώθηκε σε αμερικανική επιδρομή τον Απρίλιο του 2010 βόρεια της Βαγδάτης. Ο διάδοχός του Αλ Χουσεϊν Αλ Κουράσι που ορίστηκε "χαλίφης", συνεχίζει την αιματηρή δράση της οργάνωσης με μεγάλο αριθμό θυμάτων.

δ. Η Υεμένη το νέο Αφγανιστάν

Η πιο απειλητική απ' όλες όμως οργάνωση για τους Αμερικανούς και για τη Δύση γενικότερα είναι η AQAP, η Αλ Κάϊντα της Αραβικής Χερσονήσου, με ορμητήριο και έδρα την Υεμένη. Πρόκειται περί αναγκαστικής το έτος 2009 συγχωνεύσεως των πλοκαμιών της Αλ Κάϊντα της Σαουδικής Αραβίας και της Υεμένης, εξ αιτίας των συστηματικών επιχειρήσεων εξόντωσης της οργάνωσης από τις Αρχές της Σαουδικής Αραβίας. Ως επικεφαλής της οργάνωσης φέρεται ο Nasseral Wahayshi, ο οποίος υπήρξε στενός συνεργάτης της Μπιν Λάντεν. "Ανατέλλων ασ-

τήρ" της AQAP και επίδοξος ηγέτης της είναι ο Ανούαρ Αλ Αουλάκι, εκδότης ενός επαναστατικού περιοδικού στα Αγγλικά και με σπουδές στις ΗΠΑ. Η AQAP ευθύνεται για την απόπειρα ανατινάξεως αμερικανικού αεροσκάφους εν πτήση προς το Ντιτρόιτ το έτος 2009 και για μία άλλη ακόμη απόπειρα σε εμπορικές πτήσεις το επόμενο έτος, που είχαν και αυτές προορισμό τις ΗΠΑ.

Στρατηγικός στόχος της AQAP είναι ο έλεγχος της Υεμένης, σε μια χρονική περίοδο μάλιστα που η είδηση του θανάτου του Μπιν Λάντεν βρίσκει τη χώρα αυτή βυθισμένη στο χάος εξ αιτίας μιας πολιτικής κρίσης εξαιρετικά σοβαρής και μεγάλης, ενώ οι ΗΠΑ ήδη ανησυχούν για την μετά Σαλέχ εποχή, καθώς ο φιλοαμερικανός πρόεδρος της χώρας αυτής, υπαναχωρήσας από την υπόσχεση που έδωσε να φύγει, εξακολουθεί να συγκρούεται στους δρόμους με το λαό, ο οποίος εμμένει στην εκδίωξή του και στον εκδημοκρατισμό της χώρας. Η πολιτική αυτή αστάθεια και η οικονομική εξαθλίωση της πλειοψηφίας του πληθυσμού έχουν αυξήσει την επιρροή της AQAP. Την κατάσταση αυτή έχει πλήρως εκμεταλλευτεί η AQAP και σε συνδυασμό με την απραξία των υπηρεσιών ασφαλείας κατά της τρομοκρατίας που έχουν εκπαιδευτεί από Αμερικανούς και ελέγχουν οι γιοί και τα ανήψια του Προέδρου Σαλέχ, μετά την αυτομολία πολλών αξιωματικών στην παράταξη των αντικαθεστωτικών (επί εβδομάδες οι Μονάδες αυτές παραμένουν κλεισμένες στα στρατόπεδά τους χωρίς να μετέχουν στις επιχειρήσεις), κατάφερε (η οργάνωση) να εξαπλωθεί σε διάφορες περιοχές του Νότου. Ειδικά στις επαρχίες Shabwa και Abyan, ενώ αυτή τη στιγμή (31-5-2011) αντάρτες της οργάνωσης μάχονται με τον στρατό για την κατάληψη της πόλης Ζιντζιμπάρ. Σύμφωνα δε με πρόβλεψη του προαναφερθέντος ως άνω ειδικού επί της τρομοκρατίας Ροχάν Γκουναράτνα : "Και η Υεμένη θα εξελιχθεί σε πιο σημαντικό θέατρο συγκρούσεων απ' ό,τι το Αφγανιστάν ή το Πακιστάν τα επόμενα χρόνια".

Συμπέρασμα

Από τα μέχρι τούδε εκτεθέντα, αβίαστα προκύπτει το συμπέρασμα, ότι ο θάνατος του Μπιν Λάντεν δεν αποτελεί, όπως πολλοί πιστεύουν, τον καταλύτη διάλυσης της Αλ Κάϊντα, η οποία, σύμφωνα με σχέδιο του ιδρυτή της, ήδη από την 11η Σεπτεμβρίου και μετά έκανε "μεταστάσεις" στον Αραβικό κυρίως κόσμο, μεταλλασσόμενη σε αυτόνομες οργανώσεις-παρακλάδια, σε τρόπο ώστε να μην εξαρτώνται από τον κεντρικό πυρήνα και ταυτόχρονα να είναι πολύ πιο δύσκολο να εξαρθρωθεί η όλη οργάνωση. Άρα ο πόλεμος κατά της ισλαμικής φονταμενταλιστικής τρομοκρατίας συνεχίζεται και μετά τον Μπιν Λάντεν και έχει μακρύ δρόμο να διανύσει μπροστά του. Κανείς δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα ότι γράφτηκε ένα ακόμα τέλος εποχής με τον θάνατό του, με ό,τι αυτό δυσμενές συνεπάγεται για τους Αμερικανούς και τους Δυτικούς εν γένει, αλλά και την ανθρωπότητα ολόκληρη.

Πηγές

1. Ημερήσιος και Περιοδικός Τύπος : "Ο Κόσμος του Επενδυτή" και "Ελεύθερος Τύπος".
2. Αρχεία ΕΛ.ΑΣ
3. Προσωπικό Αρχείο αρθρογράφου.

Ο ΝΕΟΣ ΗΓΕΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΣΤΗΝ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ. ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΜΕ ΙΣΡΑΗΛ-ΡΟΛΟΣ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ-ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕ ΣΥΡΙΑ(;).

Του Υποστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη

Η αλλαγή των σχεδιασμών των επικυρίαρχων όταν κρίνεται απαραίτητη δεν αποτελεί πρόβλημα, ούτε υπόκειται σε ενδοιασμούς και συναισθηματισμούς. Έτσι, ενώ στην συνάντηση των G8 πριν ένα μήνα στις 27 Μαΐου στην Γαλλία, ο Ομπάμα και ο Μεντβέντεφ είχαν συμφωνήσει στην παραμονή του Άσσαντ στην εξουσία και στην απομάκρυνση με κάθε τρόπο του Καντάφι από την Λιβύη, τώρα φαίνεται ότι τα δεδομένα αλλάζουν. Η κατάσταση στην Συρία γίνεται σε πολλά μέρη ανεξέλεγκτη, η εξέγερση δεν αναχαιτίζεται παρά την μεγάλη χρησιμοποίηση του Συριακού στρατού. Και για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση και οι επερχόμενες εξελίξεις στην Συρία κρίνεται απαραίτητη η αυξημένη αρμοδιότητα και ο ηγετικός ρόλος της Τουρκίας, σε συνδυασμό με την καλύτερευση των σχέσεων της με το Ισραήλ, που είναι ο έτερος σημαντικός και καθοριστικός παράγοντας στην περιοχή.

Έτσι μετά από ένα χρόνο εκρηκτικών σχέσεων και συμπεριφορών, με αποκορύφωμα τα γεγονότα του στολίσκου της ελευθερίας και τους θανάτους στο πλοίο Μάβι Μαρμαρά, η Τουρκία και το Ισραήλ αποφάσισαν να "μαλακώσουν" και για τα κοινά τους συμφέροντα να βελτιώσουν τις σχέσεις των και μάλιστα στον στρατιωτικό τομέα και στον τομέα των πληροφοριών. Η ιδέα κυοφορήθηκε στο μυαλό του Ισραηλινού πρωθυπουργού Νετανιάχου και έγινε αμέσως αποδεκτή από τον Αμερικανό Πρόεδρο Ομπάμα. Βλέπετε το Ισραήλ επιθυμεί ακόμη την στρατηγική συμμαχία και φιλία με την Τουρκία, παρά την επιδείνωση των σχέσεών τους το τελευταίο διάστημα. Ακόμη η Τουρκία παραμένει ο κύριος στρατηγικός πυλώνας στην περιοχή της Ανατ. Μεσογείου (ένας από τους πέντε παγκοσμίως) για την αμερικανική πολιτική και παρά τις συνεχείς παρασπονδίες στην διεθνή πολιτική σκηνή, που έφερε τις ΗΠΑ σε κατάσταση αλλοφροσύνης. Και όλα τα παραπάνω δυστυχώς για τα εθνικά μας συμφέροντα. Έτσι με την σύμφωνη γνώμη Ομπάμα και Νετανιάχου, ο Αμερικανός πρόεδρος τηλεφώνησε στον Ερντογάν την Τρίτη 21 Ιουνίου και τον ενημέρωσε για τις επικείμενες εξελίξεις στην Συρία και την αναμενόμενη κατάρρευση του Συριακού καθεστώτος, όπου η Τουρκία θα αναλάβει ρόλο πρωτεύοντα και ρυθμιστή των μελλοντικών εξελίξεων. Ακόμη ο Ομπάμα έδωσε σημαντικό ρόλο στις μελλοντικές εξελίξεις του Παλαιστινιακού, διακαής επιθυμία του Ερντογάν καθώς επίσης και την πρωτοβουλία για επαφές με την Χαμάς και να την πείσει να συμμετάσχει επί τέλους στις ειρηνευτικές διαδικασίες. Μετά από αυτή την συνομιλία ο Υπουργός στρατηγικών υποθέσεων του Ισραήλ ο Μοσέ Γιαλόν επισκέφτηκε μυστικά την Άγκυρα και συναντήθηκε με τον πρωθυπουργό Ερντογάν και τον διοικητή της ΜΙΤ Φιντάν Χακάν και συζήτησαν πολλά και άκρως εμπιστευτικά, που ουδείς γνωρίζει. Εδώ εμείς θα πρέπει να ανησυχούμε και να διερωτόμαστε αν η στρατηγική συμφωνία Ελλάδος και Ισραήλ υποβαθμίζεται.

Έτσι οι εξελίξεις σύμφωνα με τις εκτιμήσεις όλων των παραπάνω ηγετών είναι ότι το καθεστώς Άσσαντ στη Συρία πνέει τα λοίσθια, παρά την διεθνή ανοχή μέχρι τώρα στη χρησιμοποίηση του Στρατού με σκληρό και εγκληματικό τρόπο κατά του Συριακού λαού. Η πτώση του Άσσαντ με τις σημερινές εξελίξεις αναμένεται τους προσεχείς 4-6 μήνες από τώρα. Για την επιτάχυνση των εξελίξεων αποφασίστηκε από τις ΗΠΑ και την Δύση αφενός η επιβολή κυρώσεων, αφ' ετέρου (να ο ρόλος της Τουρκίας) η επίδειξη, απειλή και ίσως χρήση της στρατιωτικής ισχύος της Τουρκίας, δηλαδή πολύ πιθανόν μια πολεμική, μικρής έως μεσαίας κλίμακας, επιχείρηση της Τουρκίας με την Συρία. Την προοπτική αυτή ανέφερε και η ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Χίλαρυ Κλίντον. Βέβαια εδώ να τονίσουμε ότι η εξέλιξη αυτή δεν είναι εύκολη, παρά την συντριπτική στρατιωτική υπεροχή της Τουρκίας έναντι της Συρίας, καθόσον πίσω από την Συρία ευρίσκεται το Ιράν,

που δεν θα παραμείνει αδιάφορο και αμέτοχο των εξελίξεων, καθώς ακόμη και στον Λίβανο η οργάνωση Χεζμπολάχ, που θα βρει την ευκαιρία να προσβάλει με πυραύλους (και όχι μόνο) το Ισραήλ. Εδώ έρχεται ο ρόλος ΗΠΑ και Ισραήλ και η κατάσταση περιπλέκεται.

Η κατάσταση στα σύνορα των δύο χωρών είναι πλέον έκρυθμη, με συνεχή αύξηση Σύρων προσφύγων στην Τουρκία. Την 25η Ιουνίου η Τουρκία ιδρύει ένα νέο στρατόπεδο υποδοχής των 12000 - 15000 νέων προσφύγων στην περιοχή Απαντίν της Τουρκίας 10 KM από τα σύνορα με την Συρία, ακριβώς απέναντι από την Ζώνη ευθύνης της 4ης Συριακής Μεραρχίας, όπου διοικητής είναι ο στρατηγός Μαχέρ Άσσαντ, αδελφός του Σύρου προέδρου. Το γεγονός αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο και έχει την βαρύνουσα σημασία του. Όλα τα παραπάνω είναι ενδεικτικά της έκρυθμης κατάστασης στην περιοχή και η πιθανότητα ανάφλεξης είναι πολύ πιθανή, άρα η συνεργασία Τουρκίας - ΗΠΑ και Ισραήλ θεωρείται επιβεβλημένη. Όπως φαίνεται ο πάγος μεταξύ Ισραήλ και Τουρκίας αρχίζει να λιώνει, δυστυχώς για μας και αυτό φαίνεται και από ένα άλλο σημαντικό γεγονός. Η Τουρκία αποφάσισε πριν από λίγες ημέρες να μην συμμετάσχει εν τέλει στην νέα επιχείρηση "Στολίσκος της Ελευθερίας 2011" (Flotilla 2011), ούτε να παραχωρήσει το πλοίο-σύμβολο Mavi Marmara στην επιχείρηση, ούτε να επιτρέψει τον απόπλου οιοδήποτε πλοίου από τουρκικό λιμάνι, ούτε να συμμετάσχει (φανερά τουλάχιστον) η Τουρκική οργάνωση ΙΗΗ στην εν λόγω επιχείρηση. Και αυτά για όσους θυμούνται τα περσινά γεγονότα η στάση αυτή της Τουρκίας είναι εκπληκτική και με στροφή 180 μοιρών. Και ο στολίσκος ξεκινάει σε λίγο για την Γάζα, με συμμετοχή Ελληνική και αναμένονται δραματικές εξελίξεις, αλλά δεν είναι εδώ το θέμα μας. Ήδη ο Ερντογάν άρχισε να κινείται για το Παλαιστινιακό και κάλεσε πρόσφατα στην Άγκυρα ταυτόχρονα, τον Πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής και της Φατάχ, τον Μαχμούτ Αμπάς και τον ηγέτη της Χαμάς τον Μεσάλα, πλην όμως οι δύο ηγέτες των Παλαιστινίων δεν θέλησαν να συναντηθούν μαζί, χωρίς να αποκλείουν την προοπτική αυτή στο μέλλον. Η κίνηση αυτή αποτέλεσε το εναρκτήριο λάκτισμα του νέου ηγετικού ρόλου της Τουρκίας στο Παλαιστινιακό ζήτημα, με τις ευλογίες Αμερικανών και Ισραηλινών.

Όλα τα παραπάνω αποδεικνύουν και αναδεικνύουν τον νέο ηγετικό και καθοριστικό ρόλο της Τουρκίας στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, καθιστώντας την Τουρκία την μεγάλη ηγετική δύναμη στην περιοχή, που έχει ρόλο και δη καθοριστικό των επερχόμενων δραματικών εξελίξεων. Και φυσικά όλα αυτά και ιδιαίτερα η επαναπροσέγγιση της με το Ισραήλ εκτιμούμε ότι αν δεν ζημιώνουν, τουλάχιστον μειώνουν αρκετά την Ελληνο-Ισραηλινή προσέγγιση και στρατηγική συμμαχία, που κατά την άποψή μας θα βοηθούσε την Ελλάδα σε πολλά ζητήματα και θέματα, όπως οικονομικά, πολιτικά, διπλωματικά, πληροφοριών και φυσικά σε θέματα στρατιωτικής συνεργασίας. Έτσι λοιπόν αναμένουμε στο άμεσο μέλλον την περαιτέρω ενίσχυση των Τουρκο-Ισραηλινών σχέσεων σε πολλούς τομείς, τον σημαντικό και ενδεχομένως καθοριστικό ρόλο της Τουρκίας στο Παλαιστινιακό, με ιδιαίτερη έμφαση την επαναπροσέγγιση Χαμάς και Φατάχ και τέλος το πιο ανησυχητικό μια ενδεχόμενη πολεμική αναμέτρηση Τουρκίας και Συρίας, με λίαν πιθανή συμμετοχή Ιράν και Χεζμπολάχ, με απώτερο σκοπό την εκδίωξη του Προέδρου Άσσαντ και την επιρροή στις επερχόμενες εξελίξεις στην Συρία. Και όλα αυτά, μην το ξεχνάμε, με τις ευλογίες των ΗΠΑ, που θεωρούν τους γείτονες μας τον πιο σημαντικό σύμμαχο μετά το Ισραήλ, για την εφαρμογή της εξωτερικής των πολιτικής στην Μέση Ανατολή.

Την αγωνία για το χαμηλό επίπεδο αμυντικής ισχύος της χώρας λόγω των μειώσεων που έχουν πραγματοποιηθεί στις αμυντικές δαπάνες, καθώς και για τον τρόπο με τον οποίο ορισμένοι παράγοντες και πολιτικοί αντιλαμβάνονται την εθνική ασφάλεια και το έργο των Ενόπλων Δυνάμεων εκφράζουν με επιστολή η οποία απευθύνεται στο Έλληνα πρωθυπουργό, επτά πρώην Αρχηγοί του ΓΕΝ και Αρχηγοί Στόλου.

Πρόκειται για την "ιστορική ηγεσία" του Πολεμικού Ναυτικού, για ανώτατους αξιωματικούς που υπηρέτησαν επί διαφόρων κυβερνήσεων και τα όσα αναφέρουν είναι πραγματικά ιδιαίτερης σημασίας.
Ακολουθεί η επιστολή

Αθήνα 14 Απριλίου 2011

Προς τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως

Κύριον Γεώργιο Παπανδρέου

Αξιότιμε Κύριε Πρωθυπουργέ

Αφορμή λαμβάνοντας από την παρούσα δύσκολη από κάθε άποψη συγκυρία για την Πατρίδα μας, επιθυμούμε με την παρούσα ανοικτή επιστολή μας να σας υποβάλλουμε ορισμένες σκέψεις, που μας απασχολούν σχετικά με την Άμυνα της χώρας.

Εν πρώτοις έχουμε πλήρη συναίσθηση του ότι συνεπεία κακής διαχείρισης των δημοσίων πραγμάτων επί σειράν ετών, αντιμετωπίζουμε σήμερα πολλαπλά σοβαρά εσωτερικά προβλήματα με προεξάρχον εκείνο της δεινής οικονομικής κατάστασης της χώρας.

Αντιλαμβανόμεθα επίσης ότι εδώ που φτάσαμε επιβάλλονται, μεταξύ άλλων πρωτοβουλιών, οικονομίες και περικοπές στις δημόσιες δαπάνες.

Τα προβλήματα αυτά θέλουμε να ελπίζουμε ότι αφού, έστω και αργά, τα συνειδητοποιήσαμε, θα μπορέσουμε με τα κατάλληλα μέτρα από την ηγεσία του τόπου και τις ανάλογες θυσίες, στις οποίες δυστυχώς εκ των πραγμάτων υποβάλλεται ο ελληνικός λαός, να τα ξεπεράσουμε και σε κάποιο χρόνο η ζωή να επανέρει την ηρεμία της.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, παράλληλα με την κατάσταση αυτή, η οποία εξ αντικειμένου αποτελεί εθνική αδυναμία, αντιμετωπίζουμε και χρόνιες σοβαρές εξωτερικές απειλές σχετικά με τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και σε τελική ανάλυση με αυτήν τούτη την εθνική ακεραιότητα της πατρίδος μας.

Η αντιμετώπιση των απειλών αυτών, κατά τον κοινόν νουν, αυτονόητα επιβάλλει την διατήρηση καταλλήλου Αμυντικής Ισχύος, ως βασικού υποβάθρου στήριξης των απαιτούμενων λεπτών χειρισμών της εξωτερικής μας πολιτικής επί των ζητημάτων αυτών, της απαραίτητης για τους χειρισμούς μας αξιοπιστίας αποτροπής και τέλος, εάν παραστεί ανάγκη, της αποτελεσματικής άμυνας. Επ' αυτού μας ανησυχεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι παράγοντες της κοινωνίας μας, ακόμη και πολιτικοί, μέσα στο βαρύ κλίμα της σημερινής οικονομικής δυσπραγίας, ο καθείς με τον δικό του τρόπο και για τους δικούς του λόγους, λειτουργούν κατά τρόπο απαξιωτικό για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Οι παράγοντες αυτοί κυρίως δημαγωγούν σχετικά με τις απαιτούμενες δαπάνες για τις επιχειρησιακές ανάγκες και την ανάπτυξη των Ε.Δ. και παράλληλα αμφισβητούν το παραγωγικό έργο των Ε.Δ., το οποίο επιπολαίως αξιολογούν με μόνο κριτήριο το οικονομικό στοιχείο, παραβλέποντες εκείνα της ασφαλείας, της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας και της αξιοπρέπειας της πατρίδος μας, η εξασφάλιση των οποίων αποτελεί για τους γνωρίζοντες το κύριο παραγωγικό έργο των Ενόπλων μας Δυνάμεων, οι οποίες το επιτελούν με αυτοθυσία. Υποσκάπτουν έτσι οι "κύριοι" αυτοί μεταξύ άλλων και το ηθικό του στρατεύματος, που αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της μαχητικής του ικανότητας. Στο προκείμενο απαιτείται όλως ιδιαίτερα προσοχή. Εάν αφήσουμε την οικονομικοκοινωνική κρίση, την δημαγωγία και τους επιπόλαιους να μας παρασύρουν στο να χαλαρώσουμε σε ότι αφορά την αμυντική μας ικανότητα και συνεπεία αυτού σε δεδομένη στιγμή υποστούμε απώλειες στα εθνικά μας θέματα, πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι απώλειες αυτές δεν αποκαθίστανται, όπως ευελπιστούμε ότι κάποια στιγμή θα συμβεί με την οικονομία και την κοινωνική μας ευταξία.

Φρονούμε κατόπιν αυτών ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας επιβάλλεται με κάθε θυσία να διατηρηθούν ακμαίες στο πρέπον επίπεδο ισχύος από κάθε άποψη.

Οι όποιες αποφάσεις περιστολής δαπανών περί την Άμυνα θα πρέπει να έχουν βασισθεί με σύνεση και εις βάθος σχετικά με το τι αυτές συνεπάγονται. Προχειρότης περί το ζήτημα αυτό δεν συγχωρείται, δεδομένου του μεγέθους των συνεπειών αυτής αρνητικών επιπτώσεων για το μέλλον του Έθνους. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ο ισχυρός πράττει κατά την ισχύ του και ο ανίσχυρος ότι του υπαγορεύει η αδυναμία του.

Ο ελληνικός λαός διαχρονικά, χωρίς να είναι πλούσιος, προσέφερε πάντα για την πατρίδα αγόγγυστα το υστέρημα του και χωρίς δισταγμούς ακόμη και τη ζωή του, όπου θεωρούσε ότι επιβάλλεται. Δεν νομίζουμε συνεπώς ότι στην παρούσα συγκυρία θα δυστροπήσει να προσφέρει οικονομικά αυτά που χρειάζονται για την Εθνική Άμυνα. Ο ελληνικός λαός εμπιστεύεται και προσβλέπει στις Ένοπλες Δυνάμεις του.

Κύριε Πρόεδρε.

Σεις γνωρίζετε, καλύτερον παντός άλλου, τα δεδομένα των εξωτερικών απειλών, που μας απασχολούν και ιδιαίτερα της απειλής εξ ανατολών, που αποτελεί την κυρία τοιαύτη και εκ των πραγμάτων φαίνεται να έχει μακρύ χρόνο αβεβαιότητας και επικινδύνων ενδεχομένων. Εάν η απειλή αυτή αμφισβητήσει κάποια στιγμή, βάσει στοιχείων, το αξιόμαχο των Ενόπλων μας Δυνάμεων, η σύγκρουση θα καταστεί αναπόφευκτος και τότε για το κόστος, που θα κληθούμε να πληρώσουμε, ούτε καν σκέψη δεν θα μπορεί να γίνεται για σύγκριση με ότι σήμερα μας κοστίζει το να διατηρήσουμε την αποτρεπτική Εθνική Άμυνα, που απαιτείται.

Με ιδιαίτερη τιμή

Νάυαρχος ε.α. Λεωνίδας Βασιλικόπουλος ΠΝ, Επίτιμος Α/ΓΕΝ, Νάυαρχος ε.α. Ευάγγελος Λαγάρας ΠΝ, Επίτιμος Α/ΓΕΝ, Νάυαρχος ε.α. Ιωάννης Στάγκας ΠΝ, Επίτιμος Α/ΓΕΝ, Νάυαρχος ε.α. Ηρακλής Δρίκος ΠΝ, Επίτιμος Α/ΓΕΝ, Νάυαρχος ε.α. Γεώργιος Ιωαννίδης ΠΝ, Επίτιμος Α/ΓΕΝ, Νάυαρχος ε.α. Δημήτριος Γούσης ΠΝ, Επίτιμος Α/ΓΕΝ, Νάυαρχος ε.α. Γεώργιος Καραμαλίκης ΠΝ, Επίτιμος Α/ΓΕΝ,

Του Υποστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη

Παρακολουθώντας τις καταγιστικές διεθνείς εξελίξεις των ημερών μας και τις τραγικές εξελίξεις σε ορισμένα από τα κράτη που δέχονται την ανηλεή επίθεση των παγκοσμιοποιητών και του κεφαλαίου μας δημιουργούνται απορίες και ερωτηματικά. Όπως π.χ. γιατί τόσο μένος και όλη αυτή η (Νατοϊκή) εκστρατεία κατά της Λιβύης και του "ηγέτη" της Συνταγματάρχη Καντάφι και σχεδόν μηδενική αντίδραση για την Συρία, εκτός από κάποιες καταδικαστικές ανακοινώσεις ανούσιες και άνευ σημασίας? Τι παραπάνω έκανε η Λιβύη και τι ο ηγέτης της που ανάγκασε ορισμένες Δυτικές χώρες και τις ΗΠΑ να συμμετάσχουν στη επιχείρηση-νέα Σταυροφορία, όπως την ονόμασαν οι Λίβυοι; Μέχρι και εισαγγελέας του Διεθνούς Δικαστηρίου επιστρατεύτηκε για να εκδώσει ένταλμα εναντίον του, με την κατηγορία του εγκληματία πολέμου. Η απάντηση είναι απλή για εκείνους που διαβάζουν πίσω από τις γραμμές των φερέφωνων ΜΜΕ η μελετώντας κάποια στοιχεία, συνδυάζοντάς τα γεγονότα και τις καταστάσεις και ιδιαίτερα τα συμφέροντα του διεθνούς κεφαλαίου των παγκοσμιοποιητών και της Νέας Τάξης πραγμάτων. Όλων αυτών ηγούνται οι ΗΠΑ και ο Δούρειος Ίππος των στην Ευρώπη, η Αγγλία, καθώς και η Γαλλία του Σαρκοζί, που μύρισε χρήμα και έσπευσε, συνεπικουρούμενοι από τα κράτη των προθύμων, που ζητούν την εύνοια των ΗΠΑ, όπως η Ελλάδα και λοιπά ευρωπαϊκά και μη κράτη.. Ας εξετάσουμε λοιπόν την περίπτωση της Λιβύης, που είναι χαρακτηριστική και εξόχως αποκαλυπτική των προθέσεων των παγκοσμιοποιητών και φυσικά των μελλοντικών των προθέσεων για άλλα κράτη στην ευρύτερη περιοχή της Μ. Ανατολής, Ασίας και εδώ είναι το ανησυχητικό και των Βαλκανίων, και της ανατολικής Ευρώπης. Εδώ να διευκρινίσουμε από την αρχή ότι δεν έχουμε καμία πρόθεση να γίνουμε ο συνήγορος του Καντάφι, ο οποίος έχει τα αμαρτήματά του και είναι πολλά, αλλά ας τον κρίνει ο λαός του. Σκοπός μας είναι να παραθέσουμε γεγονότα, αλήθειες και προφανείς σκοπιμότητες, οπότε το συμπέρασμα βγαίνει αβίαστα και είναι διαφορετικό από αυτό που μας σερβίρεται. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή:

Ο Καντάφι είναι ο τελευταίος ηγέτης μιας γενιάς μετρίων σοσιαλιστικών και παναραβικών επαναστατών που παραμένουν στην εξουσία μετά από την εξάλειψη του Νάσερ, που ανέλαβε την εξουσία πριν από 42 (ναί σαράντα δύο) χρόνια με αναίμακτη επανάσταση, από έναν άρρωστο μονάρχη.. (Ηδη και ο Φιντέλ Κάστρο έχει αποσυρθεί από τα πολιτικά δρώμενα της Κούβας). Σήμερα ο αρχηγός του κράτους στη Λιβύη δεν είναι ο Καντάφι, είναι ο σημερινός πρωθυπουργός της Λιβύης ο Μπαγντάντι Μαχμουντί, τον οποίο ουδείς από τα ΜΜΕ

αναφέρει. Για δε τον Καντάφι όλοι αναφέρονται σαν τον ηγέτη της Λιβύης, χωρίς άλλο τίτλο, ούτε Πρόεδρος, ούτε πρωθυπουργός. Όποιος αναφέρει τον Καντάφι σαν ηγέτη της Λιβύης, είναι σαν να αποκαλεί τον Χιροχίτο ηγέτη της Ιαπωνίας. Τελικά ο Καντάφι είναι μόνο ο αρχιτέκτονας του σημερινού πολιτικού συστήματος της Λιβύης, που είναι ένα μείγμα από παναραβισμό, σοσιαλισμό και μίξη κάποιων ισλαμικών θρησκευτικών αντιλήψεων. Η θέση του μοιάζει περισσότερο με εκείνη των ιδρυτών των ΗΠΑ και έχει περισσότερο έναν εθιμοτυπικό χαρακτήρα, είναι το πολιτικό κεφάλαιο που δημιούργησε την σημερινή Λιβύη, που παρακολουθεί τις εξελίξεις και εκφράζει τις απόψεις του για τα πολιτικά δρώμενα, που γίνονται αμέσως αποδεκτά από την κυβέρνηση της Λιβύης. Ο ρόλος του μοιάζει με τον θρησκευτικό (και πολιτικό) ηγέτη του Ιράν, τον Αγιατολαχ Χαμενεί, με αρκετές διαφορές, αλλά είναι δύσκολο για μας να αντιληφθούμε την δομή διοίκησης και εξουσίας, ίσως ο όρος γκουρού της Λιβύης θα τον αντιπροσώπευε καλύτερα.

Ερχόμαστε τώρα στην έναρξη των γεγονότων και πως ξεκίνησαν. Μήπως ως συνέχεια των λοιπών εξεγέρσεων στην Βόρεια Αφρική; Οι ταραχές στη Λιβύη δεν ξέσπασαν εξ αιτίας μερικών νεαρών, που ζητούσαν αλλαγή, όπως έγινε στην Αίγυπτο ή την Τυνησία. Ξεκίνησε, όταν μια ομάδα με το όνομα "Ισλαμικό Εμιράτο του Μπάρκα" (το όνομα της πρώην βορειοδυτικής περιοχής της Λιβύης) έπιασε μερικούς ομήρους και σκότωσε δύο αστυνομικούς. Η εξέλιξη αυτή έχει την ιστορία της. Στις 18 Φεβρουαρίου 2011 μια ομάδα έκλεψε 70 στρατιωτικά οχήματα, αφού προηγουμένως είχε κάνει επίθεση στο λιμάνι της Βεγγάζης και σκότωσε τέσσερις στρατιώτες. (Τι πρέπει να κάνει κάθε κράτος μετά από μια τέτοια ενέργεια;). Η εξέγερση λοιπόν ξεκίνησε στην πόλη της Βεγγάζης στην ανατολική Λιβύη, κοντά στην Αίγυπτο, που βρισκόταν τότε σε αναβρασμό και τα σύνορα δεν ελέγχονταν πλέον. Ο Ιταλός ΥΠΕΞ τότε εξέφρασε την ανησυχία του για την δημιουργία ενός "Ισλαμικού Εμιράτου της Βεγγάζης", το οποίο θα μπορούσε να κηρύξει την ανεξαρτησία του, αλλά κανείς δεν έδωσε σημασία τότε. Από που λοιπόν προέρχονται αυτές οι ξαφνικές διαμαρτυρίες; Η απάντηση βρίσκεται στο γεγονός, ότι οι ομάδες αυτές, που χρηματοδοτούνται εδώ και δεκαετίες από τις Ηνωμένες Πολιτείες, βρήκαν μετά την Τυνησία και την Αίγυπτο την ευκαιρία, να θέσουν ολόκληρη τη Λιβύη υπό τον έλεγχό τους. Μια τέτοια ομάδα, που συνελήφθη πρόσφατα, αποτελούνταν από δεκάδες άτομα αλλοδαπής υπηκοότητας, που είχαν λάβει μέρος σε λεηλασίες και δολιοφθορές. Ακόμη στις ομάδες αυτές κυρίαρχο ρόλο είχαν και πυρήνες της Αλ Κάιντα, που υπήρχαν ήδη και δραστηριοποιούνταν ιδιαίτερα στην

περιοχή της Βεγγάζης, που παραδοσιακά ήταν κατά του Καντάφι. Θυμάστε τον Καντάφι να φωνάζει ότι πίσω από όλα αυτά ήταν η Αλ Κάιντα; Είναι γνωστό ακόμη, ότι η Αγγλία χρηματοδοτούσε έναν πυρήνα της Αλ Κάιντα στη Λιβύη για να δολοφονήσει τον Καντάφι. Η κύρια ομάδα της αντιπολίτευσης είναι σήμερα το "Εθνικό Μέτωπο Σωτηρίας της Λιβύης" που χρηματοδοτείται από τη Σαουδική Αραβία, τη CIA και μυστικές υπηρεσίες της Γαλλίας, και συμπορεύτηκε μαζί με άλλες αντιπολιτευτικές ομάδες, που προαναφέραμε και που τελικά απετέλεσαν το "Εθνικό Συνέδριο της λιβυκής Αντιπολίτευσης". Το Συνέδριο αυτό ανακήρυξε την "Ημέρα της οργής", η οποία με το "Εθνικό Μέτωπο Σωτηρίας της Λιβύης", όπως ονομάστηκε η οργανωμένη αντιπολίτευση, που βύθισε στις 17 Φεβρουαρίου την Λιβύη στο χάος. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός, ότι διέθεταν από την αρχή αξιόλογο οπλισμό, εξ ου και οι επιτυχίες των στρατιωτικά στην αρχή, όταν αιφνιδίασαν τον κρατικό μηχανισμό και τον Στρατό της Λιβύης.

Πώς περνούσε η Λιβύη επί Καντάφι; Ας ρίξουμε μια ματιά στα δεδομένα. Πριν ξεσπάσει το χάος, η Λιβύη είχε χαμηλότερο ποσοστό κρατουμένων ακόμη και από την Τσεχική Δημοκρατία. Βρισκόταν στην 61η θέση. Η Λιβύη είχε το χαμηλότερο ποσοστό βρεφικής θνησιμότητας στην Αφρική. Ενώ στον υπόλοιπο κόσμο οι τιμές των τροφίμων συνεχώς αυξάνονταν, η κυβέρνηση της Λιβύης είχε καταργήσει όλους τους φόρους επί των τροφίμων. Οι Λίβυοι ήσαν πλούσιοι. Η Λιβύη είχε το μεγαλύτερο κατά κεφαλή εισόδημα στην Αφρική. Η κυβέρνηση φρόντιζε, ώστε ο καθένας να μπορεί να συμμετάσχει στην ευημερία. Ο πλούτος ήταν μοιρασμένος δίκαια. Στη Λιβύη ζούσαν λιγότεροι άνθρωποι κάτω από το όριο της φτώχειας από ότι στην Ολλανδία. Μια ρωσική αποστολή ιατρών, αναφέρει σε επίσημη αναφορά της προς τον πρόεδρο Medvedev ότι ελάχιστοι λαοί έχουν τόσες ανέσεις όσες ο λαός της Λιβύης. Η παιδεία είναι δωρεάν. Διαθέτουν πολύ καλά νοσοκομεία και δωρεάν περίθαλψη. Τα νέα ζευγάρια επιδοτούνται, παίρνουν 50.000 ευρώ άτοκο δάνειο, τα αυτοκίνητα κοστίζουν πολύ φτηνά, τα καύσιμα είναι επίσης φτηνά, οι αγρότες δεν φορολογούνται, κλπ. Ακόμη κι αν όλα αυτά είναι προπαγάνδα, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι ο Καντάφι έφερε νερό και δρόμους στην έρημο, κατασκευάζοντας το μεγαλύτερο αρδευτικό έργο στην ιστορία, αξίας \$33 δις, εκτός του οδικού συστήματος. Πως έγινε η Λιβύη τόσο πλούσια; Γιατί έχει πετρέλαιο και (το κυριότερο) δεν επέτρεπε σε ξένες εταιρείες να της το κλέβουν, όπως συμβαίνει στη Νιγηρία, μια χώρα, που σε μεγάλο βαθμό ελέγχεται από την Shell. Η Λιβύη δεν διαθέτει μόνο πετρέλαιο. Σύμφωνα με το ΔΝΤ, η κεντρική της Τράπεζα έχει περίπου 144 τόνους χρυσού στα θησαυροφυλάκια της. Με αυτόν τον θησαυρό, ποιος χρειάζεται τις διεθνείς Τράπεζες, ή το ΔΝΤ και τους κανόνες του;

Γιατί είναι οι ΗΠΑ τόσο εναντίον του Καντάφι; Γιατί ο Καντάφι ήταν και είναι η κύρια απειλή για την ηγεμονία των ΗΠΑ στην Αφρική, επειδή προσπαθούσε

να ενώσει την ήπειρο και να την φέρει σε αντίθεση με τις ΗΠΑ. Πράγματι, ο Καντάφι κατά καιρούς έχει κατηγορήσει τις ΗΠΑ, ότι δημιούργησαν τον ιό HIV (AIDS), ότι το Ισραήλ βρίσκεται πίσω από την δολοφονία του Martin Luther King και του John F. Kennedy, ότι οι απαγωγείς των αεροπλάνων της 9/11 είχαν εκπαιδευτεί στις Ηνωμένες Πολιτείες και πολλά άλλα. Επί τόσα χρόνια θεωρούνταν τρομοκράτης και μόνο τώρα τελευταία "ανένηψε" κατά τις ΗΠΑ, αφού αποζημίωσε τα θύματα της συντριβής του αεροπλάνου στο Λόκερμπι, με αποτέλεσμα να γίνεται αποδεκτός από την Δύση. Και ήταν όλα αυτά λόγος να "αναγκάσουν" τον ΟΗΕ να λάβει μια απόφαση απαγόρευσης πτήσεων (NO FLY ZONE) για την Λιβύη; Που αμέσως το NATO ανέλαβε να την υλοποιήσει, πραγματοποιώντας (και αυτό είναι παράβαση και παράνομο) αεροπορικούς βομβαρδισμούς που συνεχίζονται μέχρι σήμερα? Προφανώς όχι. Τότε τι άλλο υπάρχει που δεν αναφέρεται; Η εξήγηση ότι όλα έγιναν για το πετρέλαιο είναι σοβαρή αλλά όχι η μοναδική. Η χώρα παράγει μόλις το 2% του παγκόσμιου πετρελαίου. Το κενό μπορεί κάλλιστα να αναπληρωθεί από τα αποθεματικά της Σ. Αραβίας. Στο διαδίκτυο κυκλοφορούν ευτυχώς ελεύθερα απόψεις, πληροφορίες και αλήθειες, που δεν υπάρχουν στα συμβατικά ΜΜΕ. Αρκεί να έχεις την ικανότητα να τα αναζητήσεις και φυσικά την γνώση και την κρίση να ελέγξεις και να φιλτράρεις αυτόν τον ωκεανό πληροφόρησης που υπάρχει. Αυτά λοιπόν που κυκλοφορούν και μετά από φιλτράρισμα, μας παρέχουν την εντύπωση, ότι δίδουν πειστική εξήγηση για τα τραγικά γεγονότα της Λιβύης και παραθέτουμε τα πιο σημαντικά: Υπάρχει καταρχήν μια εκπληκτική συνέντευξη του Αμερικανού στρατηγού ε.α Wesley Clark (πρώην ανώτερου Διοικητού του NATO στην Ευρώπη), που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο (με ήχο και εικόνα), όπου όπως λέει ο στρατηγός, το 2001 τον ενημέρωσαν (συνάδελφοί του Αμερικανοί στρατηγοί) πως η Αμερική σκοπεύει στο άμεσο μέλλον να κηρύξει πόλεμο με το Ιράκ, τη Συρία, τον Λίβανο, τη Σομαλία, το Σουδάν, το Ιράν, και τη Λιβύη. Δεν ζήτησαν την άποψή τους (του Αμερικανικού Πενταγώνου), αλλά και δεν τους έδωσαν εξηγήσεις γιατί απεφάσισαν έτσι. Φυσικά κανένα εκ των ΜΜΕ δεν έδωσε σημασία στα φοβερά που κατήγγειλε ο στρατηγός. Τι κοινό λοιπόν έχουν αυτές οι χώρες; Σε τραπεζικό επίπεδο, καμία τους δεν αποτελεί μέλος της Bank for International Settlements (BIS), που είναι ο πιο ισχυρός παγκόσμιος τραπεζικός οργανισμός. Αυτό το στοιχείο τις εξαιρεί από το μακρύ χέρι των ελέγχων της "κεντρικής τράπεζας των κεντρικών τραπεζών" της Ελβετίας. Οι πιο ανυπότακτες όλων είναι η Λιβύη και το Ιράκ. Και οι δυο έχουν ήδη δεχτεί επίθεση. Και στις δύο οι ηγέτες των μπηκάν στο στόχαστρο για εξόντωση. Στο Ιράκ το πέτυχαν, στην Λιβύη προσπαθούν ακόμη, πλην όμως ο Καντάφι είναι σκληρό καρύδι. Και προσέξτε τώρα το πιο σοβαρό κοινό σημείο των δύο χωρών. Στο Examiner.com αναφέρεται πως 6 μήνες πριν οι ΗΠΑ μπουν στο Ιράκ, η χώρα είχε

προχωρήσει στην αποδοχή ευρώ αντί δολαρίων για το πετρέλαιό της. Αυτή η κίνηση απειλούσε τη παγκόσμια κυριαρχία του δολαρίου ως "πετροδολάριο". Σύμφωνα δε με ρωσικά δημοσιεύματα, ο Καντάφι είχε ήδη ξεκινήσει προσπάθεια άρνησης του δολαρίου και του ευρώ και κάλεσε τις αφρικανικές και αραβικές χώρες να πουλάνε πετρέλαιο σε ένα νέο νόμισμα, το χρυσό δηνάριο. Μάλιστα προωθούσε την ιδέα μιας ενωμένης Αφρικής με 200 εκατομμύρια κατοίκους, που θα χρησιμοποιούσε αυτό το νέο νόμισμα. Οι μόνοι αντίθετοι στη πρόταση του ήταν η Νότιος Αφρική και ο επικεφαλής του Αραβικού Συνδέσμου. Αυτή η πρωτοβουλία θεωρήθηκε ως η μεγαλύτερη απειλή για την οικονομική σταθερότητα του πλανήτη, τόσο από τις ΗΠΑ όσο και από την ΕΕ, δηλαδή για την Νέα Τάξη πραγμάτων και τους παγκοσμιοποιητές. Όπως αναφέρει ακόμη το Market Oracle, η κεντρική τράπεζα της Λιβύης είναι 100% κρατική. (Για την Τράπεζα της Ελλάδος μήπως γνωρίζουμε σε ποιον ανήκει το πλειοψηφικό πακέτο;). Η κυβέρνηση τυπώνει το δικό της χρήμα (δηνάριο) μέσω της δικής της τράπεζας. Η χώρα είναι αυτάρκης, διαθέτει πόρους, είναι κυρίαρχη, και συνεπώς μπορεί να ορίζει την οικονομική της μοίρα. Το μεγάλο πρόβλημα των τραπεζικών Καρτέλ της παγκοσμιοποίησης είναι ότι για να κάνουν δουλειές με τη Λιβύη, πρέπει να περάσουν από τη κεντρική της τράπεζα, και το εθνικό της νόμισμα, στα οποία όμως δεν έχουν καμιά επιρροή. Για αυτό και η διάλυση αυτής της τράπεζας μπορεί να μην αναφέρεται στις ομιλίες του Ομπάμα και του Σαρκοζί, αλλά σίγουρα αποτελεί βασικό λόγο για την επίθεσή τους στον Καντάφι. Σύμφωνα με άρθρο της Asia Times του 2002, "οι κανόνες της BIS εξυπηρετούν απλά το ιδιωτικό τραπεζικό σύστημα, ακόμη και εις βάρος των εθνικών οικονομιών. Η BIS κάνει στα εθνικά τραπεζικά συστήματα αυτό που το ΔΝΤ κάνει στα εθνικά νομισματικά καθεστώτα. Οι εθνικές οικονομίες που πέφτουν θύμα της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, δεν εξυπηρετούν πλέον τα εθνικά συμφέροντα". (Κάτι μας θυμίζουν όλα αυτά τελευταία). Η άποψη του διεθνούς κεφαλαίου και φυσικά της BIS είναι ότι αν μια κυβέρνηση δανειστεί από δική της κεντρική τράπεζα, αυτό οδηγεί σε πληθωρισμό. Αν δανειστεί όμως από ξένες τράπεζες ή από το ΔΝΤ, αυτό δεν ισχύει. Στη πραγματικότητα όμως όλες οι τράπεζες τυπώνουν τα χρήματα που δανείζουν, είτε είναι ιδιωτικές, είτε κρατικές. Το περισσότερα καινούργιο χρήμα σήμερα προέρχεται από τραπεζικό δανεισμό. Αν το δανειστείς από κρατική κεντρική τράπεζα, είναι σχεδόν πάντα χωρίς επιτόκιο, και αυτό αποδείχθηκε ότι μειώνει το κόστος των δημοσίων προγραμμάτων κατά 50% (μέσο όρο).

Έτσι ακριβώς λειτουργεί το σύστημα της Λιβύης του Καντάφι. Και έτσι εξηγείται το πώς η Λιβύη βρίσκει χρήματα για δωρεάν εκπαίδευση και δωρεάν ιατρική περίθαλψη. Έτσι μπορεί και δίνει στα νέα ζευγάρια

άτοκα δάνεια ύψους \$50.000. Και έτσι βρέθηκαν τα \$33 δισ. που έφτιαξαν το πελώριο αρδευτικό έργο στη έρημο και πολλά άλλα.

Άρα, ο πόλεμος είναι για το πετρέλαιο ή για τις τράπεζες; Μπορεί και για τα δυο. Μπορεί και για το νερό. Αν διαθέτεις ενέργεια, νερό, και άφθονη πίστωση για να δημιουργήσεις υποδομές, τότε ένα κράτος δεν χρειάζεται ξένους δανειστές. Και αυτή είναι η απειλή που προκαλεί η Λιβύη. Το να δείξει στον κόσμο τι είναι δυνατόν να γίνει. Και όχι μόνο για την ίδια την Λιβύη. Ο Καντάφι πήγε να δείξει τον δρόμο και σε όλη την Αφρική. Και για αυτό έπρεπε να τιμωρηθεί και μάλιστα παραδειγματικά. Ο Καντάφι, αυτός ο ηγέτης, ο ανυπότακτος, ο απρόβλεπτος, ο τρομοκράτης (για την Δύση), ο επαναστάτης (για τους φίλους του), ο λαϊκιστής, ο δικτάτορας, ο ψυχασθενής και τόσο άλλοι χαρακτηρισμοί, που ακολουθούν την εμβληματική αυτή μορφή της Λιβύης (ανάλογα από ποια γωνία τον βλέπεις), που άλλαξε την μορφή της περιοχής και από συνονθύλευμα φυλών με αντιπαλότητες μεταξύ των δημιουργήσε κράτος, με τα χαρακτηριστικά που προαναφέραμε (καλά και κακά). Τι ήταν (ακόμη όμως ζει και βασιλεύει τουλάχιστον στην Τριπολιτάνα) ο Καντάφι θα το κρίνει ο λαός του και η αμείλικτη ιστορική καταγραφή. Η επιχείρηση όμως κατά της Λιβύης (που δυστυχώς συμμετέχει και η πατρίδα μας) είναι παράνομη, προσχηματική και ιμπεριαλιστική. Δεν είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα που επικαλούνται οι "Σταυροφόροι", όπως τους ονομάζει ο Καντάφι. Έχω ζήσει στην Μέση Ανατολή για πάνω από τρία χρόνια και θέλω να πιστεύω ότι αντιλαμβάνομαι σε κάποιο βαθμό την νοοτροπία, την κουλτούρα και τις αντιλήψεις των ανθρώπων αυτών. Οι εξεγέρσεις λένε γίνονται στο όνομα της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Καλά ποιον ρώτησαν οι Αμερικανοί και οι ηγέτες της Νέας Τάξης πραγμάτων αν οι αραβικοί πληθυσμοί θέλουν την δημοκρατία της Δύσης; Τον τρόπο ζωής των; Την θρησκεία, τον πολιτισμό των; Ε λοιπόν να είστε σίγουροι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των αράβων τα απορρίπτει όλα αυτά, μετά βδελυγμίας. Τι θέλουν; Τον δικό τους τρόπο ζωής, διακυβέρνησης, πολιτισμού και να τους αφήσουν ήσυχους, κάτι που δεν θα γίνει τελικά. Το κακό δυστυχώς στην περιοχή θα συνεχιστεί. Και όσο για την Λιβύη δυστυχώς η χώρα αυτή θα διαιρεθεί τουλάχιστον σε δύο μέρη, μετά ή άνευ Καντάφι. Στην ανατολική περιοχή, την Κυρηναϊκή, με πρωτεύουσα την Βεγγάζη και την δυτική περιοχή, την Τριπολιτάνα, με πρωτεύουσα την Τρίπολη. Δεν είναι εύκολο να σηκώνεις κεφάλι στο θηρίο. Ας δούμε τι συμβαίνει γύρω μας. Τίποτα δεν είναι τυχαίο και όλα έχουν εξήγηση, έχουν σχεδιασμό, έχουν οργάνωση. Και πολλές φορές τα σχέδια αποτυγχάνουν, για αυτό τον σκοπό υπάρχει λόγος να είμαστε ενημερωμένοι, να είμαστε ενωμένου και να αντιδρούμε, όπως και όσο μπορούμε.

Γεωπολιτικοί Ανταγωνισμοί στη Μεσόγειο

Του Υποστρατήγου ε.α. Άρη Διαμαντόπουλου
Ψυχολόγου- Δρος Φιλοσοφίας

Από τους αρχαιότετους χρόνους ήταν αντιληπτή η μεγάλη στρατηγική αξία την οποία κατέχει η Μεσόγειος Θάλασσα σε παγκόσμιο επίπεδο, επειδή βρίσκεται στο μέσον των τριών ηπείρων, της Ευρώπης, της Ασίας και της Αφρικής, με εξόδους προς τον Ατλαντικό και Ινδικό Ωκεανό και Μαύρη Θάλασσα αντίστοιχα.

Γενικά η στρατηγική της αξία οφείλεται κυρίως στην ως άνω κεντρική θέση της, αλλά και στην πλούσια γεωγραφική διαμόρφωση του χώρου, με τα πολυάριθμα νησιά της, τα στενά εξόδου αυτής, ως επίσης τα λιμάνια και τα αεροδρόμια των χωρών που την περιβάλλουν, τα οποία δύνανται να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τις κατά αμφίδρομη πορεία συγκοινωνίες μεταξύ Βορρά-Νότου και Ανατολής-Δύσης.

Αυτός είναι κυρίως ο λόγος ο οποίος προσέλκυσε το ενδιαφέρον όλων των στρατηλατών, από αρχαιότετους χρόνους μέχρι σήμερα (Ελληνικές Παροικίες, Πέρσες, Μέγας Αλέξανδρος, Ρωμαίοι, Άραβες, Μέγας Ναπολέον, Μεγάλη Βρετανία, Χιτλερική Γερμανία κλπ), ώστε κατόπιν σκληρών πολέμων, να μπορέσουν να έχουν υπό τον έλεγχό τους τη Μεσόγειο Θάλασσα.

Ένα σημαντικό τμήμα αυτής της στρατηγικής αξίας της Μεσογείου αποτελεί και ο Ελληνικός χώρος, εξ' αιτίας του οποίου η πατρίδα μας γνώρισε και γνωρίζει πολλές περιπέτειες.

Εξ' αιτίας αυτής της στρατηγικής αξίας της Μεσογείου εγέρθηκε και το λεγόμενο Ανατολικό Ζήτημα, το οποίο συνίστατο στην ανέκαθεν και μέχρι σήμερα, με την πολιτική των αγωγών, επιδίωξη της Ρωσίας εξόδου στη Μεσόγειο Θάλασσα και από την άλλη πλευρά στην αντίδραση των Μεγάλων Δυνάμεων με επικεφαλής την Αμερική να εμποδίσουν αυτή την έξοδο των Ρώσων.

Από το παιχνίδι αυτό δεν απουσίασε και η Κίνα, η οποία σήμερα με το νομισματικό πλεονέκτημα που έχει, περισσότερο άνετα διεισδύει σε χώρες της Μεσογείου.

Μέσα σε αυτό το παιχνίδι του ανταγωνισμού των Μεγάλων Δυνάμεων θα μπορούσαν πιθανόν να ενταχθούν όλα τα γεγονότα τα οποία συμβαίνουν αυτή την εποχή στις χώρες γύρω από τη Μεσόγειο Θάλασσα. Όπως ο σαρωτικός άνεμος των εξεγέρσεων στις Αραβικές Χώρες της Βορείου Αφρικής και της Μέσης Ανατολής.

Βεβαίως αυτή η εξέγερση χαρακτηρίζεται από την επαναστατικότητα των νέων ανθρώπων με το απολύτως αιτιολογημένο αίτημά τους για "ελευθερία-

ψωμί και δημοκρατία" και την απαλλαγή των χωρών τους από τα διεφθαρμένα απολυταρχικά καθεστώτα τους.

Επίσης σε αυτή τη μαζική εξέγερση, πρέπει να ειπωθεί, ότι συνετέλεσε η ηλεκτρονική επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων, η οποία δεν εμποδίζεται από τα σύνορα των χωρών.

Ακόμα όμως ποια θα είναι η πολιτειακή κατάληξη αυτών των εξεγέρσεων και ποιοι θα είναι οι γεωπολιτικοί προσανατολισμοί αυτών των χωρών, το προσεχές μέλλον θα δείξει.

Πάντως η επέμβαση στη Λιβύη έδειξε τον πρωτεύοντα δυναμικό ρόλο που είχε η Γαλλία και τον δευτερεύοντα η Αγγλία, πλην όμως κυρίαρχο ρόλο είχε η Αμερική, η οποία με την πολεμική της ισχύ έδειξε ότι αυτή είναι ο ρυθμιστής της Μεσογείου.

Αλλά και οι άλλες χώρες Γερμανία, Ρωσία, Κίνα με την απουσία τους ή την άρνησή τους αποβλέπουν και αυτές σε ανάλογο επηρεασμό σε μερίδα των λαών αυτών των χωρών.

Αλλά και τα πράγματα στις χώρες της Νότιας Ευρώπης της Μεσογείου δεν είναι καλύτερα, με τον κίνδυνο της πτώχευσης, στην οποία κατά ύποπτο τρόπο συντελούν σημαντικά οι αγορές, εκμεταλλευόμενες την απροθυμία ορισμένων χωρών της Ενωμένης Ευρώπης, να φανούν αλληλέγγυες προς τις αδύνατες οικονομικά χώρες της Νότιας Ευρώπης.

Ένας τέτοιος όμως διαχωρισμός των Ευρωπαίων, ο οποίος δεν αποκλείεται να εξυπηρετεί τον ανταγωνισμό μεταξύ δολαρίου και ευρώ, θα κατάστρεφε το ωραίο και χρήσιμο για όλους οικοδόμημα της Ενωμένης Ευρώπης, ωθώντας τη Νότια Ευρώπη προς μία Μεσογειακή Ένωση με τις χώρες της Βόρειας Αφρικής και Μέσης Ανατολής, με κυρίαρχο ασφαλώς ρόλο της Αμερικής, όπως έδειξε η δυναμική της επέμβαση στη Λιβύη, μη επιτρέποντας στους ανταγωνιστές της να θέσουν "πόδι" στη Μεσόγειο.

Εξαρτάται από τη διορατικότητα και την αποφασιστικότητα των Ευρωπαίων ηγετών να δουν με καθαρό νου το συμφέρον συνολικά της Ευρώπης, ώστε να ολοκληρώσουν την οικονομική διακυβέρνηση και σύντομα να προχωρήσουν στην πολιτική ένωση της.

Αυτή η Ενωμένη Ευρώπη δύναται να έχει τον πρώτο λόγο στον στρατηγικό χώρο της Μεσογείου, επεκτείνοντας άμεσα τη συνεργασία της προς τις χώρες της Βορείου Αφρικής και της Μέσης Ανατολής, ώστε η Μεσόγειος Θάλασσα να ανήκει στους λαούς της και όλοι μαζί να αποτελέσουν μία Παμμεσογειακή Δύναμη.

ΤΟ ΜΑΚΡΥ ΤΑΞΙΔΙ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ ΦΘΑΝΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ 2011.

Του Υποστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη

Παρατηρώντας τις εξελίξεις στην Βόρεια Αφρική και στην Μέση Ανατολή, διαπιστώνουμε ότι το κύριο πρόβλημα της περιοχής αυτής, που ταλανίζει επί χρόνια τον αραβικό κόσμο και αποτελεί σημείο αναφοράς για κάθε πολιτική και διπλωματική πράξη των αράβων, δηλαδή το Παλαιστινιακό, δεν αναφέρεται πουθενά, ούτε έχει παρασυρθεί σε εξελίξεις από το τσουνάμι που χτυπάει ολόκληρη την περιοχή αυτή. Τι συμβαίνει λοιπόν και επικρατεί τόση ησυχία, αν εξαιρέσουμε κάποιες σπασμωδικές και βλακώδεις αντιδράσεις της Χαμάς από την Γάζα, με εκτοξεύσεις πυραύλων και μια περίπτωση επίθεσης αυτοκτονίας στην Ιερουσαλήμ, που τελικά την πληρώνουν οι άμαχοι στην Γάζα από τα αντίποινα των Ισραηλινών; Και όμως η φαινομενική ηρεμία είναι απατηλή. Οι υποβόσκουσες εξελίξεις είναι τόσο δυναμικές που δημιουργούν την εντύπωση ότι θα είναι τελικά καθοριστικές για την λύση, αν όχι τελική τουλάχιστον λίγο πριν την τελική. Ναι φαίνεται ότι ο χρόνος έφθασε και το παλαιστινιακό κράτος, εν μέσω των κοσμογονικών μεταλλάξεων στον αραβικό κόσμο, θα είναι εντός του 2011 γεγονός! Όσο και αν φαίνεται υπερβολικά αισιόδοξο, έχουμε την άποψη ότι οι Παλαιστίνιοι θα αποκτήσουν επιτέλους κράτος και το Ισραήλ θα κλείσει μια βαθειά πληγή, που του προκαλεί αιμορραγία από ιδρύσεως του κράτους του Ισραήλ. Και όλα αυτά όπως φαίνεται με πρωτοβουλία (θέλοντας και μη) του Ισραήλ. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή και ας δούμε τα γεγονότα.

Οι πληροφορίες έρχονται από το Ισραήλ και συγκεκριμένα από την εφημερίδα Yedioth Ahronoth, όπου δημοσιεύει άρθρο του Itamar Eichner, με τίτλο "Εξέχοντες πρέσβεις του Ισραήλ: Αναγνωρίστε Παλαιστινιακό κράτος", το οποίο πραγματεύεται τις προτάσεις πρέσβων και αξιωματούχων του Ισραηλινού Υπεξ, όπως το Ισραήλ αναγνωρίσει ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος με προσωρινά σύνορα. Ο δημοσιογράφος αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι Ισραηλινοί πρέσβεις σε αρκετές πρωτεύουσες, καθώς και υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι του Υπεξ πιστεύουν ότι το Ισραήλ πρέπει να προβεί άμεσα σε αναγνώριση Παλαιστινιακού κράτους με προσωρινά σύνορα. Οι Πρέσβεις, καθώς και κορυφαία στελέχη του Υπουργείου Εξωτερικών δήλωσαν ότι εναπόκειται στο Ισραήλ να προβεί σε αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους και στη συνέχεια να καλέσει την ηγεσία του να αρχίσει άμεσες και εντατικές διαπραγματεύσεις για το θέμα των οριστικών συνόρων. Η έκκληση αυτή έγινε σε απάντηση των σχεδίων των Παλαιστίνιων: Η παλαιστινιακή ηγεσία προτίθεται, όπως έχουν δηλώσει ηγετικά πολιτικά στελέχη των, να ζητήσει από τον ΟΗΕ να αναγνωρίσει Παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του 1967, τον Σεπτέμβριο του 2011. Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ δεν αναμένεται να εγκρίνει το αίτημα, είτε λόγω έλλειψης πλειοψηφίας είτε λόγω άσκησης Αμερικανικού βέτο. Ωστόσο, οι Παλαιστίνιοι προτίθενται στη συνέχεια να θέσουν το θέμα στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, αμέσως μετά το Συμβούλιο Ασφαλείας, όπου είναι πολύ πιθανό να λάβουν την υποστήριξη της πλειοψηφίας. Ακόμη και αν η απόφαση των ΗΕ δεν είναι νομικώς δεσμευτική, θα θεωρηθεί ότι το 2011 ιδρύθηκε παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του 1967. Στη συνέχεια οι Παλαιστίνιοι θα ζητήσουν την έναρξη διαπραγματεύσεων βάσει του ψηφίσματος του ΟΗΕ, που θα δένει τα χέρια του Ισραήλ.

"Αυτό δεν μπορεί να σταματήσει και θα είναι καταστροφικό για το Ισραήλ", δήλωσε ανώτατος αξιωματούχος του υπουργείου Εξωτερικών. "Θεωρούμεθα οι τελευταίοι στον κόσμο που έχουμε εδάφη υπό την κατοχή μας και στις μέρες μας αυτό δεν είναι νόμιμο". Ανώτερος Ισραηλινός διπλωμάτης δήλωσε: "Εάν περιμένουμε μέχρι τον Σεπ-

τέμβριο θα βρεθούμε αντιμέτωποι με ένα πραγματικό πρόβλημα. Πρέπει να αναλάβουμε πρωτοβουλία και να ανακοινώσουμε αύριο το πρωί ότι αναγνωρίζουμε παλαιστινιακό κράτος. Αυτό θα καταστήσει τους Παλαιστίνιους υπεύθυνους για τη μοίρα τους". Ο Γενικός Διευθυντής του Υπεξ Ράφι Μπαράκ έδωσε πρόσφατα οδηγίες στους πρέσβεις που υπηρετούν στις χώρες μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών να τις ενημερώσουν ότι σε περίπτωση που αναγνωρίσουν παλαιστινιακό κράτος, το Ισραήλ θα λάβει μονομερώς μέτρα όπως πχ η προσάρτηση ή η κατασκευή των εποικισμών, πλην όμως είναι απλώς διπλωματικές προειδοποιήσεις, που μάλλον δεν θα έχουν μελλοντικά καμιά αξία. Ο αρθρογράφος υποστηρίζει αρχικά ότι "Είναι αναμενόμενο: Το 2011 θα είναι ένα διπλωματικό 1973" και επισημαίνει ότι "τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο φέτος, η Γενική Συνέλευση των Η.Ε. θα αποφασίσει αν θα ιδρύσει παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του 1967. Η διεθνής κοινότητα θα αναγνωρίσει παλαιστινιακό κράτος". Εάν συμβεί αυτό, κάθε ισραηλινό διαμέρισμα στην περιοχή French Hill της Ιερουσαλήμ καθώς και σε όλους τους Εβραϊκούς οικισμούς στην Δ. Όχθη θα καταστεί παράνομο, κάθε ισραηλινή στρατιωτική βάση στη Δυτική Όχθη θα θεωρηθεί ως παραβιάζουσα την κυριαρχία μιας ανεξάρτητης χώρας-μέλους του ΟΗΕ, ενώ οι Παλαιστίνιοι δεν θα υποχρεούνται να δεχθούν την αποστρατιωτικοποίηση του νεοσύστατου κράτους, πολλώ δε μάλλον την κατοχή στη Δυτική Όχθη. Η συγκεκριμένη κατάσταση θα οδηγήσει το Ισραήλ αφενός μεν σε μια εξώθεν διπλωματική πολιορκία, αφετέρου δε σε μια πολιτική εξέγερση στο εσωτερικό, δημιουργώντας τοιούτο τρόπον έναν ασφυκτικό κλοιό.

Στο πλαίσιο αυτό, δηλαδή της αναγνώρισης Παλαιστινιακού κράτους, το Ισραήλ θα μπορούσε να παραδώσει άμεσα στους Παλαιστίνιους ευμεγέθη τμήματα της Δυτικής Όχθης, εκκενώνοντας περί τους 20 απομονωμένους εποικισμούς, αποδεικνύοντας, κατ'αυτόν τον τρόπο, την σοβαρότητά του και την ειλικρίνειά του για την προώθηση της ειρηνευτικής διαδικασίας. Οι Παλαιστίνιοι, από την άλλη πλευρά, θα είναι σε θέση να εξασφαλίσουν ένα κράτος στο 70% των εδαφών της Δυτικής Όχθης, χωρίς να προβούν σε καμία ιδεολογική παραχώρηση, που δεν είναι ακόμη σε θέση να υλοποιήσουν. Εντούτοις, μια τέτοια κίνηση από πλευράς Ισραήλ δεν αρκεί. Η ισραηλινή πρωτοβουλία οφείλει να προβλέπει τη σταδιακή αποχώρηση από τη διαχωριστική γραμμή της Δυτικής Όχθης, με αντάλλαγμα την αναγνώριση της γραμμής αυτής ως προσωρινά σύνορα μεταξύ του Ισραήλ και της Παλαιστίνης, ήτοι μέχρι την επίτευξη ειρηνευτικής συμφωνίας. Η συγκεκριμένη πρωτοβουλία δεν αποτελεί μονόδρομο, ωστόσο η ανάληψη διπλωματικής δράσης συνιστά μονόδρομο, στην παρούσα χρονική συγκυρία. Όλα τα παραπάνω μας οδηγούν στο βέβαιο συμπέρασμα και στην εύλογο αισιοδοξία της αναγνώρισης εντός του 2011 του Παλαιστινιακού κράτους είτε από πρωτοβουλία του Ισραήλ (για να προλάβει τις εξελίξεις), είτε από την γενική συνέλευση των Η.Ε. και φυσικά από την διεθνή κοινότητα. Και όταν αναφερόμαστε σε αναγνώριση Παλαιστινιακού κράτους από το Ισραήλ εννοούμε την Δυτική Όχθη και μόνο, που εκτινύμε ότι θα είναι η πρώτη μορφή του Παλαιστινιακού κράτους. Σε ότι αφορά την Γάζα, η οποία έχει την δική της κυβέρνηση, εκεί η κατάσταση είναι διαφορετική, ενδιαφέρουσα, προβληματική και πολύ περίπλοκη. Εξάλλου το Ισραήλ έχει αποσυρθεί από το 2006 δεν αναγνωρίζει το καθεστώς της Χαμάς, η οποία (Χαμάς) επίσης ουδόλως αναγνωρίζει το "σιωνιστικό μόρφωμα", όπως αποκαλεί το κράτος του Ισραήλ.

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μ. Ασλανίδη

"Το γνώσαι εαυτόν αρχή σοφίας ανθρωπίνης"

Αριστοτέλης

Ένας ηγέτης (από τον Πρωθυπουργό μέχρι τον αρχηγό της Οικογένειας), για να μπορέσει να επιτελέσει το καθήκον του, θα πρέπει πρωτίστως ν' αποτελεί ο ίδιος το παράδειγμα προς μίμηση, η δε εμπειρία της όλης ζωής και συμμετοχής του στο αντίστοιχο λειτούργημα, να εναποθέσει δογματικά πλέον, στις γνώσεις του, ποια ήταν τα σωστά και ποια τα λαθεμένα. Ποιες ακόμη και από τις προσωπικές του επιλογές ήταν σωστές ή λάθος, ακόμη και το σπουδαιότερο, η δυνατότητα της αντικειμενικής αυτοκριτικής.

Επί 40 περίπου χρόνια ασχολήθηκα με την υπέροχη Ελληνική νεολαία και το γενικό συμπέρασμά μου είναι ότι, **καθοδηγούμενοι οι νέοι μας, υπό συντετού, στοργικού, δίκαιου, και αποτελών ο ίδιος παράδειγμα προς μίμηση ηγέτη,** μπορούν να επιτύχουν θαύματα. Άλλως! τους οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια σε δρόμους απαιτήσεων, άνευ προσφοράς των ιδίων, αποστερούντες μελλοντικά των ουσιαστικών εκείνων αρχών και αξιών που απαιτούνται οπωσδήποτε σε μια κοινωνία από την επιστημονική κοινότητα της.

Θα ήθελα, να καταθέσω τις σκέψεις μου για μια γόνιμη κριτική και προβληματισμό. Με σκοπό, πως μπορούν να επαναφέρουν οι αρμόδιοι τους μέλλοντες επιστήμονες της χώρας μας, στο ουσιαστικό ενδιαφέρον για το οποίο φοιτούν και ν' απαλλάξουν την ωραία αυτή νεολαία μας, από την ομηρία σ' ένα σύστημα άθλιο, εγκληματικό για την χώρα μας, που κανείς δεν πιστεύει και το οποίο οι υπεύθυνοι προς τούτο φορείς, μικρονοούντες του δίδουν παράταση.

ΠΡΩΤΟΝ: Δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να νοιώθει άνετα ένας καταξιωμένος επιστήμονας, ο οποίος ανέρχεται στο αξίωμα του Πρύτανη, με το 1/8 των ψήφων των φοιτητών του. Και! μάλιστα όταν ψηφίζεται από αυτούς, που αύριο εκβιαστικά και βάνουσα θα αναγκάσουν τον καταξιωμένο αυτό επιστήμονα να συμβιβασθεί με την συνείδησή του, για να ικανοποιήσει τα ανέπιμα εν πολλοίς και παράνομα αιτήματα των ολίγων. Αυτά τα παιδιά δυστυχώς είναι έργο των αθλίων κομματικών ινστρουκτόρων, που φώλιασαν στις αγνές παιδικές ψυχές των, την βία, την παρανομία, την ασέβεια, την παγκοσμιοποίηση του άπατρη, με αντάλλαγμα την αυριανή συμμετοχή του στην κομματική πολιτική.

Αγαπητοί μου, το σύστημα μπάζει νερά απ' όλες τις πλευρές, έχει παταγωδώς αποτύχει και στην ιδέα του και στην εφαρμογή του. Σε σωστή θέση είναι τα 7/8 των φοιτητών των Πανεπιστημίων, που δεν έρχονται να ψηφίσουν και **οι οποίοι στέλνουν ένα βασικό μήνυμα προς τους δασκάλους των λέγοντας: Άλλη είναι η δική μας υποχρέωση και προτεραιότητα, μη μας δίνετε εξουσίες και συμμετοχές, που η εμπειρία και η**

ωριμότητα που έχουμε, δεν τις δικαιολογεί. Βοηθήστε μας να επιτύχουμε τον σκοπό για τον οποίο, με πολλούς κόπους και βάσανα, ήλθαμε και φοιτούμε σήμερα στα Πανεπιστήμια.

Το θέμα της επιλογής του Πρύτανη, είναι καθαρά και αποκλειστικό, λόγω εμπειρίας γνώσεων και αντικειμενικής κριτικής, έργο της επιστημονικής διδακτικής κοινότητας του Πανεπιστημίου και κανενός άλλου. Έτσι! η αξία, η αξιοπρέπεια και οι κόποι ενός επιτυχημένου επιστήμονα θα δικαιωθούν ακέραια και θα διατηρηθούν στο επίπεδο που το επιβάλλει η θέση αυτή, μέχρι της διαδοχής του.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η γενιά της σημερινής επιστημονικής πανεπιστημιακής κοινότητας, δεν εκτίμησε όπως θα έπρεπε την θέση της και τον ρόλο της μέσα στην ελληνική Κοινωνία. Δημιούργησε τον άκρατο συνδικαλισμό, έφερε στα Πανεπιστήμια τον κομματισμό, ή τουλάχιστον αδιαφόρησε για την είσοδο του.

Πολιτική τοποθέτηση πρέπει να έχουν, όχι μόνο οι πανεπιστημιακοί ή οι φοιτητές, αλλά όλοι οι πολίτες που ζουν σε μια Δημοκρατική Χώρα. Όταν όμως ο Πανεπιστημιακός Λειτουργός εκφράζει την κομματική του προέλευση ή συμπάθεια δημοσίως, δεν είναι πολιτική τοποθέτηση, αλλά! κομματικός ινστρουκτορισμός.

Τότε! ο φοιτητής του οποίου ο Καθηγητής του αποτελεί το πρότυπο, θα τον ακολουθήσει με τις όποιες συνέπειες από τις ανώριμες και απείρητες σκέψεις και ενέργειές του. Έτσι τα άθλια κόμματα που σκοπό έχουν να ελέγχουν κάθε κοινωνικό χώρο, πολύ περισσότερο θα επιδιώκουν να ελέγχουν το κάθε ένα για λογαριασμό των, ιδίως την φοιτητική κοινότητα, με τις αναπόφευκτες διαλυτικές συνέπειες στα πανεπιστήμια. Με την νοοτροπία αυτή, δυστυχώς δεν μπορεί να κοπεί ο ομφάλιος λώρος των φοιτητικών παρατάξεων από τα κόμματα, για να υπάρξει κάποτε κοινό φοιτητικό κίνημα. Σε τι μπορεί να ωφελήσει την κοινωνία, οι δηλώσεις ότι: "προέρχομαι από τον αριστερό χώρο" ή ανήκω στο "τάδε αριστερό κόμμα", όταν η όλη ζωή μας, συμπεριφορά και τρόπος ενάσκησης των καθηκόντων μας το αντίθετο παρουσιάζουν;

ΤΡΙΤΟΝ: Σήμερα φθάσαμε στο σημείο να κατηγορούμε τους νέους, για την αποδοκιμασία τους προς την πολιτική και γιατί δεν θέλουν να έχουν καμία σχέση με το σύστημα αυτό. Τους κατηγορούμε, γιατί αντιδρούν στο κακό πολιτικό σύστημα με τον χειρότερο τρόπο, την αδιαφορία. Τους κατηγορούμε διότι πιστεύουν με την δική τους συμμετοχή τίποτε δεν μπορεί ν' αλλάξει στο σύστημα που εδράζεται στα ισχυρά συμφέροντα των ολίγων και σ' αυτά της άρχουσας πολιτικο-κομματικής τάξης. **Και πάλι πιστεύω ότι αυτή η νεολαία έχει**

δίκαιο και με την στάση της αυτή στέλνει άλλο ένα μήνυμα, αθόρυβα, σταθερά και ουσιαστικά, ότι τίποτε δεν κάματε γι' αυτό με τις μέχρι σήμερα θέσεις σας, στάση σας και θεωρίες σας.

Διδαχθήκατε και διδάξατε τους νέους μας, την αντίδραση έναντι των αποφάσεων της Πολιτείας με τις κοινωνικές κινητοποιήσεις σας και με την κομματική καθοδηγούμενη συμμετοχή μαζί τους, εκμεταλλευόμενοι τον σφρίγγο, τον παλμό και την τόλμη της νεολαίας μας, προσπαθήσατε να τους πείσετε ότι έτσι θα σώσετε τον τόπο και όχι μόνο τον δικό μας, τους φέρατε τελικά κόντρα στην έννομη τάξη και εναντίον των μοναδικών οργάνων επιβολής της τάξεως σε μια Δημοκρατία.

Αποτέλεσμα: θεοποιώντας παράλληλα τον δικό σας υπαρκτό ή ανύπαρκτο αντιστασιακό αγώνα, δημιουργήσατε πλειάδα αντιστασιακών, ενάντια μιας φανταστικής χούντας, που πολλές φορές σε μερίδα νέων αντικαθίστανται στην συνείδησή των, από τα όργανα επιβολής της τάξεως της όποιας Δημοκρατίας μας.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Μιλάμε για Πανεπιστημιακό Άσυλο.

Πιστεύω ότι σήμερα πλέον, δεν υπάρχει μέσα στην πανεπιστημιακή εκπαιδευτική και φοιτητική κοινότητα άτομο σκεπτόμενο που να πιστεύει την ανάγκη ύπαρξης ασύλου στο χώρο των Πανεπιστημίων μας. Διότι το Άσυλο πλέον στα Πανεπιστήμια είναι μια ουτοπία, μια απαρχαιωμένη αντίληψη, συνοδευόμενη από φανταστικές Χούντες. Είναι δυνατόν να επικαλούμεθα σήμερα την ανάγκη του Πανεπιστημιακού Ασύλου, για την περιφρούρηση της ελευθέρως διακίνησης ιδεών στους χώρους των Πανεπιστημίων; Όταν! υπάρχει ελευθέρως διακίνηση ιδεών πάσης μορφής και προελεύσεως σ' όλους τους χώρους της χώρας μας, ακόμη και σ' όλα τα Μ.Μ.Ε. (Ρ/Α, Τ/Ο, πάσης μορφής έντυπο υλικό κ.λπ.). Άρα το περίφημο πλέον "Άσυλο", άλλους σκοπούς εξυπηρετεί και η μη κατάργησή του είναι απλά αδυναμία εξουσίας.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Το πρόβλημα σήμερα με την νεολαία μας, που έχει διαφοροποιήσει τις προτεραιότητες, που σπουδάζει για το μεροκάματο, που μειώνεται επικίνδυνα ο αριθμός των νέων με αρχές, αξίες, σεβασμό και πατριωτισμό, είναι σε πολύ επικίνδυνο σημείο.

Αυτό κατά την γνώμη μου οφείλεται στους παρακάτω λόγους:

- Στην μείωση προτύπων που να αποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση κατά βάση στον εκπαιδευτικό χώρο, από το δημοτικό μέχρι το Πανεπιστήμιο. Στο οικογενειακό περιβάλλον, στους δημόσιους λειτουργούς και στην Κοινωνία.

- Στην εμφάνιση σειρήνων, κυρίως στον Πανεπιστημιακό χώρο με αλλοπρόσβαλλες ιδέες και αντιλήψεις, σε θέματα εθνικά, κοινωνικά, ιστορικά κ.λπ. με ρεαλιστική έλξη μερίδας νέων, στοχεύοντας στον επαναστατικό χαρακτήρα των νέων μας, με δραματικές πολλές φορές συνέπειες.

- Στην αύξηση υπερμέτρως του αριθμού των Πανεπιστημίων της χώρας μας και την εύκολη είσοδο σ'

αυτά περιορισμένης δυνατότητας νέων, καίτοι όλοι γνωρίζουμε την ρήση του λαού: "Όλα τα παιδιά δεν κάνουν για γράμματα". Με σοβαρό και τεράστιο κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα για την πατρίδα μας. Δηλαδή! με τον τρόπο αυτό, κατά την γνώμη μου, μειώνουμε το κύρος της επιστήμης και των επιστημόνων μας, την επιστημονικά ανεπτυγμένη λειτουργία των Πανεπιστημίων μας και τέλος τον αποπροσανατολισμό μεγάλης μερίδας νέων, ακατάλληλων για τις επιστήμες προς τον κρατικό κορβανά, αλλά ικανών για άλλες δημιουργικές και παραγωγικές εργασίες, που τόσο ανάγκη έχει η Χώρα μας.

ΕΚΤΟΝ: Το τελευταίο και πολύ σοβαρό θέμα, που θα επιθυμούσα να σχολιάσω είναι: ότι ο ειδικά ευαίσθητος χώρος των Πανεπιστημίων μένει ουσιαστικά αψύλακτος. Είναι κι αυτό μια αδικαιολόγητη εξαίρεση για τα ελληνικά δεδομένα. Είναι απαράδεκτο, αδικαιολόγητο και εγκληματικό, παράληψη ουσίας, παρά τα δεινά που μέχρι σήμερα υπέστησαν τα πανεπιστήμια μας, να μην έχει οργανωθεί μέχρι σήμερα η ασφάλεια των Πανεπιστημίων.

Ορισμένες σκέψεις για την οργάνωση και λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, κατά την ταπεινή μου γνώμη στοιχειοθετούνται με τις παρακάτω προτάσεις:

- Δεν θα πρέπει το πρυτανείο και το διδακτικό προσωπικό ν' ασχολείται με θέματα ασφαλείας, συντηρήσεως εγκαταστάσεων και μέσων και με θέματα υποστήριξης της λειτουργίας των Πανεπιστημίων. Το προσωπικό αυτό, ανεπηρέαστο από άλλες λειτουργικές ανάγκες των Πανεπιστημίων, θα πρέπει να απασχολείται αποκλειστικά με το κύριο έργο των Πανεπιστημίων, που είναι η μετάδοση γνώσεων και με μελέτες κατόπιν αιτήσεων ή αυτεπαγγέλτως όχι προσωπικές, αλλά πανεπιστημιακές και με τον συντονισμό πάντοτε της Πρυτανείας, επ' ωφελεία των Πανεπιστημίων και της κοινωνίας γενικότερα.

- **Να οργανωθούν περίπου τα παρακάτω ανεξάρτητα τμήματα:**

- Υπηρεσία διαχειρίσεως και υπηρεσία ελέγχου Οικονομικών.

- Υπηρεσία συντηρήσεως εγκαταστάσεων και μέσων.

- Υπηρεσία υποστήριξης σε μέσα και υλικά ανάλογα με τις ανάγκες των Πανεπιστημίων για την εύρυθμη λειτουργία των.

- Υπηρεσία ασφαλείας του Πανεπιστημίου (εγκαταστάσεων και μέσων), το οποίο θα φέρει αποκλειστικά την ευθύνη ασφαλείας. Ο υπεύθυνος ασφαλείας σε εξαιρετικές περιπτώσεις θα εκτιμά την κατάσταση και όταν εξαντλήσει όλα τα μέσα που διαθέτει και αδυνατεί ν' αντιμετωπίσει την κατάσταση, θα συνεργάζεται με την Αστυνομία, για την ασφάλεια από πάσης πλευράς των Πανεπιστημίων.

Με μια ματιά η Ελλάδα

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Απριλίου έως 15 Ιουνίου 2011

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος

Συνεχίζεται ο ενδοκυπριακός διάλογος μεταξύ του κ. Χριστόφια και του κ. Ερόγλου, ενώ για τις 7 Ιουλίου έχει προγραμματιστεί νέα τριμερής συνάντηση υπό τον ΓΓ ΟΗΕ κ. Μπαν Κι Μουν στη Γενεύη. Οι δύο προηγούμενες είχαν γίνει στις 18 Νοεμβρίου 2010 και 26 Ιανουαρίου 2011, χωρίς θετικά αποτελέσματα.

Ο κ. Χριστόφιας, κατά την επίσκεψή του στην Αυστραλία, αποκάλυψε ότι το όραμα του κ. Ερόγλου είναι το ίδιο με το όραμα του κ. Ντεκτάς, δηλαδή η διαίρεση της Κύπρου σε δύο κράτη με χαλαρή κεντρική κυβέρνηση σαν συνομοσπονδία και ότι το κλειδί της λύσεως είναι στα χέρια της Τουρκίας η οποία, πέραν της συνομοσπονδίας που στηρίζει, εξακολουθεί να τηρεί και αδιάλλακτη στάση στο περιουσιακό και στο θέμα των εγγυήσεων (διατήρηση τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο).

Ο σύμβουλος ασφαλείας του αντιπροέδρου των ΗΠΑ κ. Άντον Μπλίνκεν δήλωσε στις 28 Μαΐου, κατά την ομιλία του στο συνέδριο "Κυπριακή και Ελληνική Ηγεσία" στην Ουάσιγκτον, ότι οι ΗΠΑ προσπαθούν να δώσουν κινητικότητα στην όλη διαδικασία με στόχο να έχει βρεθεί λύση μέχρι το τέλος του έτους και οπωσδήποτε πριν η Κύπρος αναλάβει την προε-

δρία της ΕΕ την 11 Ιουλίου 2012.

Και η νέα προσπάθεια υπό τον ΓΓ ΟΗΕ είναι καταδικασμένη σε αποτυχία, γιατί η Τουρκία εμμένει στη λύση των δύο συνιστώντων κρατών, την οποία, σε καμιά περίπτωση, δεν θα δεχθούν η Κυπριακή και Ελληνική πλευρά.

Ο ειδικός σύμβουλος του ΓΓ ΟΗΕ για το Κυπριακό κ. Ντάουτερ δήλωσε, ότι οι δύο πλευρές συμφώνησαν για την πραγματοποίηση απογραφής του πληθυσμού υπό τον έλεγχο του ΟΗΕ. Η Ε/Κ πλευρά θα την πραγματοποιήσει την 1η Οκτωβρίου και η Τ/Κ μέχρι τις αρχές του 2012 το αργότερο.

Σύμφωνα με πληροφορίες, που μετέδωσε το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου (ΡΙΚ) και επιβεβαίωσε ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Ενέργειας του Υπουργείου Εμπορίου, η αμερικανικών συμφερόντων εταιρεία "NOBLE ENERGY" κατέθεσε προσφορά στην Κύπρο για την εξόρυξη και μεταφορά στη Νήσο του φυσικού αερίου από το οικόπεδο 12, που βρίσκεται στην ΑΟΖ της σε απόσταση 185χλμ και την κατασκευή εργοστασίου υδροποίησης και τριών δεξαμενών αποθηκεύσεως. Υπολογίζεται ότι το κοίτασμα στο οικόπεδο 12 περιέχει 8 τρισεκατομύρια κυβικά πόδια φυσικού αερίου.

Η εταιρεία "NOBLE ENERGY" η οποία έχει αναλάβει και την εξόρυξη του ισραηλινού αερίου από το κοίτασμα Lebiathan, αγνοεί τις παρεμβάσεις της Τουρκίας και συνεχίζει ακάθεκτη τις εργασίες της. Γι' αυτό θα ήταν σκόπιμο η Κύπρος να δεχθεί την προσφορά της, προκειμένου να παρακαμφθούν τα προβλήματα που πιθανόν να δημιουργήσει η Τουρκία.

Στις 22 Μαΐου πραγματοποιήθηκαν βουλευτικές εκλογές στις οποίες πρώτο κόμμα ήλθε το δεξιό ΔΗΣΥ του κ. Αναστασιάδη και δεύτερο το κομμουνιστικό ΑΚΕΛ του κ. Χριστόφια, χωρίς αυτό να επηρεάζει τη διακυβέρνηση, λόγω του προεδρικού συστήματος. Πρόεδρος της Βουλής ανδεδείχθη ο πρόεδρος του κεντρώου κόμματος της ΕΔΕΚ κ. Ομήρου με 29 ψήφους έναντι 28 του κ. Καρογιάν προέδρου του ΔΗΚΟ. Τον κ. Ομήρου ψήφισαν το ΔΗΣΥ, η ΕΔΕΚ, το ΕΥΡΩΚΟ και ο αποστατήσας από το ΔΗΚΟ, του οποίου αρχηγός υπήρξε και ο αείμνηστος Τάσος Παπαδόπουλος, κ. Ζαχαρίας Κουλιός, ενώ απήχαν οι Οικολόγοι. Φημολογείται ότι τον κ. Κουλιός επηρέασε ο Αρχιεπίσκοπος κ. Χρισόστομος, ο οποίος φιλοδοξεί να καλύψει το κενό, που άφησε ο Τάσος Παπαδόπουλος.

Η συμμαχία των κομμάτων που ψήφισαν τον κ. Ομήρου θεωρείται "ετερόκλητη" γιατί τόσο η ΕΔΕΚ, όσο και το ΕΥΡΩΚΟ είχαν πλαισιώσει τον Τάσο Παπαδόπουλο στο μέτωπο του "ΟΧΙ" στο δημοψήφισμα για το Σχέδιο Ανάν και ήσαν απέναντι στο ΔΗΣΥ του κ. Αναστασιάδη, που είχε ταχθεί ανοικτά υπέρ του "ΝΑΙ". Αν η συμμαχία αυτή συνεχιστεί και βρει κοινούς τόπους συνεργασίας θα έχει μεγάλες πιθανότητες να εκλέξει νικητής και με τις ευλογίες του Αρχιεπισκόπου δικό της Πρόεδρο στις εκλογές του 2012.

β. Ελληνο-τουρκικές σχέσεις

Η "μυστική διπλωματία" μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας συνεχίστηκε και κατά την προεκλογική περίοδο που διήρξετο η Τουρκία, χωρίς όμως να διαρεύσει κάτι σχετικό με την πορεία της. Στους διπλωματικούς κύκλους στην Αθήνα, που κατηγορούν ανοικτά την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΞ για παραγκωνισμό και απαξίωση των διπλωματικών υπηρεσιών, επικρατεί η εντύπωση ότι ο Έλληνας ΥΠΕΞ συνεχίζει το διάλογο, εξαιρώντας από αυτόν την ΑΟΖ συμπεριλαμβανομένης και αυτής του Καστελορίζου και χωρίς να θέτει ως προϋπόθεση για τη συνέχισή του την άρση του casus belli, ενώ αντιθέτως η Άγκυρα από την πλευρά της έχει ξεκαθαρίσει ότι συζητά για διαφοροποιημένο εύρος υφαλοκρηπίδας από 6-12 ν.μ. στο πλαίσιο πάντοτε των "γκρίζων ζωνών", στις οποίες εντάσσει το Φαρμακονήσι και το Αγαθονήσι και ότι δεν αναγνωρίζει Ελληνικά δικαιώματα που προκύπτουν από το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, επιμένοντας ότι η υπόθεση του Αιγαίου είναι πρωτίστως πολιτικό και όχι νομικό ζήτημα.

Είναι βέβαιο ότι και αυτή τη φορά η ελληνική πλευρά θα αντιμετωπίσει την ίδια θέση, που αντιμετώπισαν και όλες οι προηγούμενες που επεδίωξαν το διάλογο, δηλαδή την αμφιβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας στο Αιγαίο. Για το λόγο αυτό θα πρέπει ο διάλογος να διακοπεί και να μην επα-

ναληφθεί χωρίς μια εξ αρχής απόρριψη από την Τουρκία της θέσεως περί "γκρίζων ζωνών" στο Αιγαίο, γιατί, διαφορετικά μπορεί να βρεθεί μπροστά στο ενδεχόμενο παραιτήσεως από κάποιο κυριαρχικό δικαίωμα, χωρίς να έχει παραχωρηθεί και έδαφος, όπως έγινε με τις συνομιλίες αμέσως μετά τα Ίμια. Η θέση της Τουρκίας ότι το ζήτημα του Αιγαίου είναι πολιτικό και όχι νομικό δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή, γιατί αν οδηγηθούμε στο ΔΔ της Χάγης θα έχουμε σοβαρό πρόβλημα, αφού ως γνωστόν οι αποφάσεις του είναι κυρίως πολιτικές.

Επίσης είναι καιρός όπως ο εκάστοτε ΥΠΕΞ στηρίζεται στις διπλωματικές υπηρεσίες, οι οποίες έχουν και τη γνώση και τις εμπειρίες της διεξαγωγής του διαλόγου και όχι σε ανεύθυνους και άσχετους συμβούλους.

Ο πρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος της Τουρκίας Κεμάλ Ζεϊμπέκ έθεσε, με δηλώσεις του, θέμα ελληνικότητας του Αγαθονησίου και του Φαρμακονησίου και ζήτησε από τον κ. Νταβούτογλου να πάρει θέση. Σε απάντηση το Τουρκικό ΥΠΕΞ διέρευσε ότι το θέμα αυτό συζητείται στις διερευνητικές συνομιλίες. Αντιθέτως ο εκπρόσωπος του Ελληνικού ΥΠΕΞ δήλωσε ότι οι διερευνητικές συνομιλίες έχουν μοναδικό αντικείμενο την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος και δεν αφορούν σε ζητήματα κυριαρχίας των ελληνικών νησιών.

Το μέλλον θα δείξει ποιος κοροϊδεύει ποιον!!!

Η τουρκική εφημερίδα Aksman δημοσίευσε την είδηση ότι θα ιδρυθεί στην Καβάλα "Κέντρο Ερευνών Οθωμανικής Ιστορίας" από το τοπικό Ινστιτούτο "Μεχμέτ Αλή Πασά", που ιδρύθηκε το 2006, και το Τουρκικό Πανεπιστήμιο Bahcesehin.

Η κίνηση αυτή, αν η πληροφορία είναι αληθής, εντάσσεται στην τουρκική προσπάθεια για διείσδυση στη χώρα μας και θα

πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα, γιατί οι Καβαλιώτες δεν είναι εξοικειωμένοι με την τουρκική πολιτική και ίσως αρκετοί να την στηρίζουν, διαβλέποντας οικονομικά οφέλη.

Στις 22 Μαΐου η σύζυγος του κ. Ερντογάν πραγματοποίησε ιδιωτική (!!!) επίσκεψη στη Ροδόπη συνοδευόμενη από τον Υπουργό για τις διαπραγματεύσεις με την ΕΕ κ. Μπαγίς, ο οποίος απευθυνόμενος προς τους μουσουλμάνους είτε μεταξύ άλλων : "Να ξέρετε ότι δεν είστε μόνοι. Η Δυτική Θράκη δεν είναι ορφανή". Η φράση αυτή του κ. Μπαγίς προκάλεσε προβληματισμό στο χριστιανικό πληθυσμό της Θράκης, γιατί για πρώτη φορά Τούρκος επίσημος, κατά τη διάρκεια της επισκέψεώς του στην περιοχή, ανεβάζει τους τόνους κατά τόσο προκλητικό τρόπο.

γ. Σκοπιανό

Τις εκλογές που διεξήχθησαν στις 5 Ιουνίου κέρδισε, όπως αναμενόταν, ο κ. Γκρουέφσκι, αλλά χωρίς αυτοδυναμία, γιατί το κόμμα του κατέλαβε 55 από τις 123 έδρες, έναντι 43 του κόμματος του κ. Τσερβενκόφσκι που διπλασίασε τη δύναμή του. Κατόπιν αυτού ο κ. Γκρουέφσκι θα υποχρεωθεί να συγκροτήσει κυβέρνηση συνασπισμού με το αλβανικό κόμμα ΕΑΔ, που θα έχει πλέον αναβαθμισμένο κυβερνητικό ρόλο, απ'ότι πριν που συμμετείχε στην κυβέρνηση του κ. Γκρουέφσκι, ο οποίος είχε όμως αυτοδύναμη πλειοψηφία.

Κατά την προεκλογική περίοδο τόσο ο κ. Γκρουέφσκι όσο και η αντιπολίτευση σκλήρυναν τη θέση τους στο θέμα της ονομασίας. Ακόμη και ο ρεαλιστής πρώην πρόεδρος και νυν αρχηγός της αντιπολιτεύσεως κ. Τσερβενκόφσκι προσχώρησε στην ιδέα του δημοψηφίσματος την οποία παλιότερα απέρριπτε. Επίσης ο πρόεδρος Ιβάνοφ, με δηλώσεις του, απέρριψε ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό "Βόρεια" ή "Ανω", αποδεχόμενος μόνο την ονομασία "Δημοκρατία της Μακεδονίας-Σκόπια".

Ύστερα από τη δημιουργηθείσα κατάσταση αποκλείεται η οποιαδήποτε πρόοδος στις συνομιλίες, γιατί τόσο η Ελλάς όσο και η Διεθνής Κοινότητα απορρίπτουν το δημοψήφισμα.

Ο πρόεδρος της Βουλγαρίας κ. Παρβάνοφ δήλωσε ότι η χώρα του δεν συμφωνεί με γεωγραφικό προσδιορισμό του ονόματος γιατί αυτό μπορεί να προκαλέσει αντιδράσεις από τους κατοίκους της Μακεδονίας του Πιρίν.

δ. Λαθρομετανάστευση

Όπως αναμενόταν, μετά την ένταση στον έλεγχο των συνόρων στο βόρειο Έβρο με τη συμμετοχή της FRONTEX, το κύμα των λαθροφυγάδων μεταφέρθηκε στο νότιο τμήμα. Στις Καστανιές μειώθηκε στο 50%, ενώ στην περιοχή της Αλεξανδρουπόλεως έφτασε στο 230%.

Ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής των ΗΠΑ δήλωσε ότι την ευθύνη για τη λαθρομετανάστευση στην Ελλάδα φέρει η Τουρκία, η οποία χρησιμοποιεί το πρόβλημα ως διαπραγματευτικό χαρτί προκειμένου να εκβιάσει την ΕΕ.

Σύμφωνα με στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα οι πρωτοβάθμιες επιτροπές ασύλου, που άρχισαν να λειτουργούν στις 20 Ιανουαρίου 2011, έχουν εξετάσει 148 περιπτώσεις από τις οποίες έχουν απορρίψει 11.

Αν από τις εξεταζόμενες αιτήσεις απορρίπτεται μόνο το 8%, όπως έγινε μέχρι τώρα, σε λίγο χρόνο θα έχει νομιμοποιηθεί το μεγαλύτερο μέρος από τις 47.000 αιτήσεις που εκκρεμούν.

Το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη ανακοίνωσε τη δημιουργία 4 Κέντρων Πρώτης Υποδοχής (1 στον Έβρο, 2 στην Αττική, 1 στη Σάμο) και 10 Κέντρων Κράτησης (2 στον Έβρο, 1 στη Ροδόπη, 3 στην Αττική και ανά 1 στη Θεσπρωτία, στην Αιτωλοακαρνανία, στη Λακωνία και στη Χίο).

ε. Ενεργειακό

Η εκπρόσωπος της ΕΕ κ. Μπερνάετς δήλωσε ότι ο ελληνικός συμφερόντων αγωγός (ITGI) αποτελεί τη βάση όλων των σεναρίων για συγχώνευση των υπό κατασκευήν αγωγών που θα μεταφέρουν το Αζέρικο αέριο στην Ευρώπη.

Ομάδα ειδικών ερευνητών του Πανεπιστημίου Κρήτης, δημοσίευσε μελέτη, σύμφωνα με την οποία νοτίως της Μεγαλονήσου υπάρχει μεγάλο κοιτάσμα υδρογονανθράκων, κυρίως φυσικού αερίου, το οποίο εκτιμάται ότι θα αποφέρει στη χώρα μας κέρδη 300 δις ευρώ σε 25 χρόνια.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Ένταση, με διαδηλώσεις και συγκρούσεις, έχει προκαλέσει στη χώρα η διαμάχη για το αποτέλεσμα των εκλογών στο δήμο Τιράνων που διεξήχθησαν στις 15 Μαΐου. Ο απερχόμενος Δήμαρχος και αρχηγός του Σοσιαλιστικού Κόμματος κ. Ράμα υποστηρίζει ότι κέρδισε τις εκλογές με 10 ψήφους, ενώ η εφορευτική επιτροπή, που ελέγχεται από τον κ. Μπερίσα, έδωσε τη νίκη στον κυβερνητικό υποψήφιο προσμετρώνας του 13 ψήφους, οι οποίες σύμφωνα με τη νομοθεσία είναι άκυρες, γιατί ρίχτηκαν σε λάθος κάλπη. Προ αυτής της καταστάσεως ο πρόεδρος της ΕΕ κ. Μπαρόζο και ο αρμόδιος για θέματα διερεύνησεως Επίτροπος κ. Φούλε ματαίωσαν την προγραμματισμένη για τις 20 Μαΐου επίσκεψη στη χώρα.

Στη Χειμάρα έχασε το δήμο ο ομογενής κ. Μπολάνος, λόγω διασπάσεως της "Ομόνοιας" αλλά τις κέρδισε ο επίσης ομογενής κ. Γκόρο, υποψήφιος του Σοσιαλιστικού Κόμματος.

β. Σερβία - Κοσσυφοπέδιο

Συνεχίζονται οι συνομιλίες μεταξύ των δύο χωρών χωρίς όμως προοπτική, λόγω των εκ διαμέτρου αντιθέτων θέσεων γύρω από το θεμελιώδες ζήτημα της κυριαρχίας, αλλά και των εσωτερικών προβλημάτων των δύο χωρών. Η Σερβική κυβέρνηση δέχεται πιέσεις από την αντιπολίτευση της οποίας τα δημο-

σκοπικά ποσοστά εκοξεύτηκαν στο 37% έναντι 27% του κυβερνώντος κόμματος, ενώ η Κροατία αντιμετωπίζει πολιτική κρίση, λόγω των σφοδρών καταγγελιών της αντιπολιτεύσεως και διεθνών παρατηρητών για νοθεία στις βουλευτικές εκλογές του περασμένου Δεκεμβρίου, της καθαιρέσεως του προέδρου κ. Πατσόλι και της αντικαταστάσεώς του από την εκλεκτή των ΗΠΑ αστυνομικό κ. Ατιφιέ Γιαχγιάγκα, αλλά και των κατηγοριών που αντιμετωπίζει ο πρωθυπουργός κ. Θάτσι για λαθρεμπόριο ανθρωπίνων οργάνων.

Στις 26 Μαΐου συνελήφθη από τις σερβικές αρχές ο Στρατηγός Μπλάνιτς, ο οποίος ήταν άφαντος για 15 χρόνια, στην αγροτική πόλη Λαζάρεβο βόρεια του Βελιγραδίου, και εκδόθηκε στις 31 Μαΐου στο Διεθνές Δικαστήριο στη Χάγη για να δικαστεί. Στην πρώτη του εμφάνιση ενώπιον των Δικαστών απέρριψε τις κατηγορίες και ζήτησε παράταση για να μελετήσει τις κατηγορίες, γιατί όπως δήλωσε είναι βαριά άρρωστος. Η νέα συνεδρίαση του δικαστηρίου ορίστηκε για τις 4 Ιουλίου.

Η σύλληψη του κ. Μπλάνιτς ανοίγει το δρόμο για την ένταξη της Σερβίας στην ΕΕ, αφού το σοβαρότερο εμπόδιο ήταν η μη σύλληψή του.

Η ΕΕ συγκρότησε ειδική ομάδα η οποία θα ερευνήσει την υπόθεση εμπορίου ανθρωπίνων οργάνων, με την οποία κατηγορείται ο πρωθυπουργός κ. Θάτσι.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Κατάσταση

Η απόφαση του Ανωτάτου Εκλογικού Δικαστηρίου να ακυρώσει την υποψηφιότητα επτά στελεχών του Κουρδικού Κόμματος B-PD, προκάλεσε αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ της αστυνομίας και Κούρδων διαδηλωτών στην Κωνσταντινούπολη και απόπειρες από το ΡΚΚ εναντίον του κ. Ερντογάν (προσβολή λεωφορείου αστυνομικών που συνόδευε άλλο λεωφορείο με δημοσιογράφους και στελέχη του ΑΚΡ, που συμμετείχαν στην προεκλογική περιοδεία του στον Πόντο

και τοποθέτηση εκκρηκτικού μηχανισμού σε γέφυρα που θα περνούσε η πομπή του στην επαρχία Σιρνάκ στη ΝΑ Τουρκία). Επίσης ο κ. Οτσαλάν απειλήσε με "μεγάλο πόλεμο" αν η κυβέρνηση δεν αρχίσει συζητήσεις με τους Κούρδους, αμέσως μετά τις εκλογές.

Στις 27 Απριλίου ο κ. Ερντογάν παρουσίασε, στο συνεδριακό κέντρο της Χάλκης στην Κωνσταντινούπολη, το μεγαλεπίβολο όραμά του για την κατασκευή διώρυγας που θα ενώνει τη Μαύρη Θάλασσα με αυτή του Μαρμαρά και θα ονομαστεί "Ινσταμπούλ Κανάλ". Η εξαγγελία αυτή προκάλεσε την έντονη δυσφορία της Ρωσίας, η οποία, όπως διαμήνυσε με τον πρέσβη της στην Άγγυρα, θα καθορίσει την επίσημη στάση της, όταν της δοθούν τα ακριβή σχέδια της κατασκευής. Επίσης ζήτησε από την Άγκυρα να σεβαστεί την συνθήκη του Μοντρέ που ορίζει την ελεύθερη διέλευση των πλοίων σε καιρό ειρήνης.

Ο κ. Ερντογάν ανεδείχθη νικητής, για Τρίτη συνεχή φορά, των εκλογών που διεξήχθησαν στις 12 Ιουνίου αλλά δεν εξασφάλισε τις 330 έδρες που θα του έδιναν τη δυνατότητα να προβεί στην αναθεώρηση του Συντάγματος και ως εκ τούτου θα αναγκαστεί να αναζητήσει συμμαχίες. Είναι δε πολύ πιθανόν να συνεργαστεί με το Κουρδικό κόμμα, που κατέλαβε 16 έδρες, έναντι των 9 που είχε. Εντύπωση προκάλεσε η εκλογή ενός Πανεπιστημιακού, ενός δημοσιογράφου και ενός Στρατηγού, που είναι προφυλακισμένοι για τις υποθέσεις "Εργκένεκον" και "Βαριοπούλα".

Κατά την προεκλογική περίοδο σημειώθηκε ένταση στις σχέσεις κυβερνήσεως και στρατηγών, λόγω των συνεχιζομένων συλλήψεων ανωτάτων αξιωματικών με την κατηγορία της συμμετοχής στη συννομοτική οργάνωση "Βαριοπούλα", η οποία θα προκαλούσε κρίση με την Ελλάδα, προκειμένου να ανατραπεί η κυβέρνηση του κ. Ερντογάν. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η σύλληψη του στρατηγού Μπανλαλί, ο οποίος εθεωρείτο ως ο επόμενος Αρχηγός της Πολεμικής Αεροπορίας από τον προσεχή Αύγουστο. Αν-

τιδρώντας στις συλλήψεις οι στρατηγοί ακύρωσαν την τελευταία φάση αεροναυτικών ασκήσεων "Εφές" και "Ντενίζ Γκορντού" την οποία πρόκειται να παρακολουθήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Γκιουλ και ο Πρωθυπουργός κ. Ερντογάν. Εντύπωση έχει προκαλέσει στους διπλωματικούς κύκλους το γεγονός ότι από της συλλήψεως του στρατηγού Μπανλαλί έχει σταματήσει η δραστηριότητα της τουρκικής αεροπορίας στο Αιγαίο. Σύντομα όμως θα φανεί, εάν αυτά τα δύο γεγονότα έχουν σχέση.

β.Ενταξιακή Πορεία

Το Συμβούλιο Σύνδεσης της ΕΕ-Τουρκίας εξέφρασε τη λύπη του στις 19 Απριλίου για το γεγονός ότι η Τουρκία εξακολουθεί να μην εφαρμόζει το πρωτόκολλο της Άγκυρας και την κάλεσε να δεσμευτεί ότι θα προωθήσει τις σχέσεις καλής γειτονίας. Ο Τούρκος ΥΠΕΞ κ. Νταβούτογλου δήλωσε, απαντώντας, ότι οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις καθυστερούν εξαιτίας "πολιτικών εμποδίων" και όχι λόγω της μη εφαρμογής του πρωτοκόλλου της Άγκυρας, όπως ισχυρίζεται η ΕΕ.

γ.Εξωτερική Πολιτική

Η Τουρκία βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις για άνοιγμα γραφείου των Ταλιμπάν στην Κωνσταντινούπολη, προκειμένου να υποβοηθήσει τις ειρηνευτικές συνομιλίες μεταξύ των Ταλιμπάν και της κυβέρνησεως στο Αφγανιστάν.

Ο κ. Ερντογάν αμέσως μετά την εκλογή ου επέκρινε με σκληρό τρόπο τον Πρόεδρο της Συρίας και δήλωσε ότι η Τουρκία θα υποπογράψει μια ενδεχομένη απόφαση του ΣΑ για δράση σε βάρος της Συρίας.

Ο κ. Ερντογάν αναγκάστηκε να σκληρύνει τη θέση του γιατί ο διστακτικός τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισε τις λαϊκές εξεγέρσεις στη Β. Αφρική και ειδικά οι παλινωδίες του στην περίπτωση της Λιβύης αμαύρωσαν την εικόνα της Τουρκίας που είχε δημιουργηθεί στον Αραβικό κόσμο ως "προτύπου κράτους"

που θέτει το δίκαιο και την ηθική υπεράνω συμφερόντων οικονομικών και πολιτικών, γιατί έδωσε προτεραιότητα στην προστασία των τουρκικών επενδύσεων που έφταναν στα 30 δις ευρώ στη Λιβύη και οι περισσότεροι επενδυτές ήταν φίλοι του κ. Ερντογάν.

Η ένταση στις σχέσεις της με το Ισραήλ συνεχίζεται. Στις 30 Μαΐου τιμήθηκε η μνήμη των εννέα Τούρκων ακτιβιστών, που σκοτώθηκαν στις 31 Μαΐου κατά την επίθεση των ισραηλινών εναντίον του πλοίου "Μαβί Μαρμαρά" που συμμετείχε στην αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας για τη Γάζα. Στις 25 Ιουνίου Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί και νέα αποστολή για τη Γάζα στην οποία θα συμμετάσχουν 22 οργανώσεις ακτιβιστών, που θα ξεκινήσουν από διάφορα ευρωπαϊκά λιμάνια. Το Ισραήλ δήλωσε ότι θα εμποδίσει και πάλι τον στολίσκο, ενώ ο κ. Νταβούτογλου κάλεσε Ισραήλ να αποφύγει μια νέα αιματοχυσία και τόνισε ότι ο ναυτικός αποκλεισμός της Γάζας πρέπει να τερματισθεί.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Συνθήκη Σένγκεν

Σε έκτακτη Σύνοδο οι Υπουργοί Εσωτερικών της ΕΕ αποφάσισαν την προσωρινή άρση της Συνθήκης Σένγκεν, η οποία προβλέπει την ελεύθερη μετακίνηση των πολιτών στις χώρες της Συνθήκης, σε περίπτωση απότομης και μεγάλης αύξησης του κύματος μεταναστών προς την Ευρώπη, καθώς και σε περίπτωση που μια χώρα μέλος της ΕΕ αδυνατεί να ελέγξει τα σύνορα της με χώρες που δεν ανήκουν στην ΕΕ. Η πρόταση της Συνόδου αναμένεται να συζητηθεί στη Σύνοδο Κορυφής στις 24 Ιουνίου οπότε και θα ληφθεί η τελική απόφαση.

Η αναθεώρηση αυτή δίνει τη δυνατότητα στα κράτη της ΒΔ Ευρώπης να στεγανοποιούν τα σύνορά τους από τον Ευρωπαϊκό Νότο που δέχεται την πίεση και κυρίως την Ελλάδα που υφίσταται το 90% του λαθρομεταναστευτικού κύματος, το οποίο διέρχεται από την Τουρκία. Το ορθό όμως θα

ήταν η ΕΕ, εφόσον δεν μπορεί να πείσει την Τουρκία για να συνεργαστεί, να αναθεωρήσει το "Δουβλίνο II" προκειμένου να υπάρξει κατανομή της μεταναστευτικής πίεσης σε όλα τα κράτη μέλη και να ενισχύσει τη συνδρομή για την φύλαξη των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ. Εάν δεν συμβεί αυτό θα πρέπει η Ελλάδα να αναθεωρήσει τη στάση της και να παύσει να εμποδίζει την κίνηση των λαθρομεταναστών προς τη ΒΔ Ευρώπη.

β. Γερμανία

Μεγάλη ήττα υπέστησαν τα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού στις εκλογές της Βρέμης. Οι Χριστιανοδημοκράτες της κ. Μέρκελ συγκέντρωσαν το 20,1% που είναι το χαμηλότερο ποσοστό στα 52 τελευταία χρόνια, ενώ οι Ελεύθεροι Δημοκράτες εξοβελίστηκαν από τη Βουλή του κρατιδίου συγκεντρώνοντας μόλις 2,5%.

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι μέχρι το 2022 θα εγκαταλείψει την πυρηνική ενέργεια και θα την αντικαταστήσει με φυσικό αέριο.

γ. Βρετανία

Στις τοπικές εκλογές, από τον κυβερνητικό συνασπισμό, οι Συντηρητικοί διετήρησαν τις δυνάμεις του, ενώ οι Ελεύθεροι Δημοκράτες υπέστησαν σοβαρή ήττα.

Παράλληλα με τις εκλογές διεξήχθη και το δημοψήφισμα για την πρόταση αλλαγής του εκλογικού νόμου, η οποία καταψηφίστηκε.

Κάτω από δρακόντεια μέτρα ασφαλείας η Βασίλισσα Ελισάβετ πραγματοποίησε στις 17 Μαΐου επίσκεψη στο Δουβλίνο, που ήταν η πρώτη Βρετανού Μονάρχη μετά την απόσχιση της Ιρλανδίας από το Ηνωμένο Βασίλειο το 1921.

Από 24-25 Μαΐου 2011 ο κ. Ομπάμα πραγματοποίησε διήμερη επίσημη επίσκεψη στο Λονδίνο όπου φιλοξενήθηκε από τη Βασίλισσα Ελισάβετ στα ανάκτορα του Μπάκιγχαμ. Στη συνάντηση που είχε με τον πρωθυπουργό κ. Κάμερον συζήτησαν τις εξελίξεις στη Λιβύη, την αποχώρηση των στρατευμάτων από το Αφγανιστάν, το Παλαιστινιακό και τη δυνατότητα της Βρετανίας να

υποστηρίξει τις ΗΠΑ σε ξένες συρράξεις, μετά τις περικοπές των στρατιωτικών της δαπανών. Σε κοινή συνέντευξή τους στις 25 Μαΐου δεσμεύτηκαν να επιμείνουν με σθένος στην εκστρατεία τους κατά του Μουαμάρ Καντάφι. Πολιτικοί όμως αναλυτές επισημαίνουν ότι υπήρξε δυσαρέσκεια από Βρετανικής πλευράς γιατί ο κ. Ομπάμα αρνήθηκε μεγαλύτερη εμπλοκή των ΗΠΑ στις αεροπορικές επιχειρήσεις και δεν προχώρησε σε μια πλήρη δέσμευση για την ανατροπή του κ. Καντάφι.

δ. Ισπανία

Το κυβερνών Σοσιαλιστικό κόμμα υπέστη δεινή ήττα στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, λόγω των αυστηρών μέτρων λιτότητας που επέβαλε στους Ισπανούς.

ε. Γαλλία

Σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις η επικεφαλής του ακροδεξιού κόμματος κ. Μαρίν Λεπέν θα περάσει στο β' γύρο των προεδρικών εκλογών, ενώ οι σοσιαλιστές βρίσκονται σε δύσκολη θέση λόγω του ροζ σκανδάλου του τέως Διευθυντού του ΔΝΤ, ο οποίος εφάρετο ως φαβορί για την κατάκτηση της προεδρίας.

Η Υπουργός Οικονομικών κ. Λαγκάρντ φέρεται ως φαβορί για τη θέση του Διευθυντού του ΔΝΤ.

στ. Ιταλία

Σε δημοψήφισμα που διεξήχθη στις 12 Ιουνίου οι Ιταλοί απάντησαν ΝΑΙ με μεγάλη πλειοψηφία στα παρακάτω 4 ερωτήματα :

-Να εγκαταληφθεί η πυρηνική ενέργεια;

-Να παραμείνει δημόσιο το νερό;

-Να εγκαταληφθεί ο κερδοσκοπικός χαρακτήρας των δικτύων υδρεύσεως;

-Να εγκαταληφθεί το "εύλογο κάλυμα" για την απουσία από τις δίκες των ασκούντων κυβερνητικά καθήκοντα; του οποίου έκανε χρήση κατά κόρον ο κ. Μπερλουσκόνι.

ζ. Πορτογαλία

Τις εκλογές που διεξήχθησαν στις 5 Ιουνίου κέρδισε με με-

γάλη διαφορά η Κεντροδεξιά.

Κατόπιν αυτού ο απερχόμενος πρωθυπουργός κ. Σώκρατες παραιτήθηκε και από την ηγεσία του Σοσιαλιστικού κόμματος.

5. NATO

Η Σύνοδος Υπουργών Άμυνας του NATO αποφάσισε την νέα δομή που θα έχει ως εξής :

-Ένα Αεροπορικό Στρατηγείο στο Ράστεν της Γερμανίας και δύο CAOC ανά ένα στη Γερμανία και Ισπανία. Το CAOC της Λάρισας παραμένει ως εθνικό, αλλά και ως εφεδρεία του NATO. Θα ενεργοποιούνται δε σε περίπτωση κρίσης.

-Ένα Ναυτικό Στρατηγείο στο Νόρθγουν του Ηνωμένου Βασιλείου.

-Ένα Χερσαίο Στρατηγείο στη Σμύρνη.

Η εξέλιξη αυτή είναι ευνοϊκή για την Ελλάδα γιατί αφενός μεν καταργήθηκε το Αεροπορικό Στρατηγείο της Σμύρνης και αφ'ετέρου απετράπη η εγκατάσταση του Ναυτικού Στρατηγείου στην Τουρκία, δια των οποίων θα προωθούσε τις διεκδικήσεις της στο Αιγαίο. Όσον αφορά δε στο Χερσαίο Στρατηγείο, αυτό θα είναι προσανατολισμένο προς Ανατολάς, στον πόλεμο του Αφγανιστάν.

Ο Υπουργός Άμυνας του NATO κ. Γκέντς στην τελευταία του ομιλία ως προϊστάμενος του Πενταγώνου αμφισβήτησε ευθέως τη βιωσιμότητα του NATO, τονίζοντας ότι η πολιτική ατολμία και η τσιγκουνιά των κρατών μελών μπορεί να επισπεύσουν την άρση της αμερικανικής στήριξης.

6. ΟΗΕ

Επιβεβαιώθηκε η εκ νέου υποψηφιότητα για τη θέση του Γενικού Γραμματέως του κ. Μπαν Κι Μουν. Χωρίς αντίπαλο και χωρίς αντιρρήσεις από καμιά από τις μεγάλες δυνάμεις η επανεκλογή του είναι βεβαία.

7.ΣΥΝΟΛΟΣ ΚΟΡΥΦΗΣ G8

Στις 26 και 27 Μαΐου 2011 πραγματοποιήθηκε στο Ντοβίλ της

Γαλλίας η Σύνοδος Κορυφής των ηγετών της. Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρέθηκαν τα αμιγώς οικονομικά θέματα, η ευρωπαϊκή οικονομική κρίση, για την αντιμετώπιση της οποίας ο κ. Ομπάμα υπεσχέθη τη στήριξη των ΗΠΑ, η διαδοχή στο ΔΝΤ για την οποία είναι επικρατέστερη η Υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας κ. Λαγκάρντ, η πυρηνική ασφάλεια και η ασφάλεια του διαδικτύου. Όσον αφορά στις εξεγερμένες χώρες της Β. Αφρικής αποφάσισαν την οικονομική τους ενίσχυση με 40 δις δολάρια. Εντύπωση προκάλεσε η στροφή της Ρωσίας, της οποίας ο πρόεδρος κ. Μεντβέντεφ κάλεσε τον κ. Καντάφι να παραιτηθεί, αλλά υποστήριξε την ανάγκη να παραμείνει η Λιβύη ενιαίο κράτος και ζήτησε να μην επιβληθούν κυρώσεις στη Συρία, της οποίας κάλεσε τον Πρόεδρο να προβεί αμέσως σε δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και να δώσει τέλος στη βίαιη καταστολή των εξεγέρσεων.

8. ΗΠΑ

Η δημοτικότητα του κ. Ομπάμα μετά την εξόντωση του Μπιν Λάντεν έχει ανέλθει στα ύψη και θα του εξασφαλίσει, κατά πάσαν πιθανότητα, την επανεκλογή του.

Το φθινόπωρο θα αρχίσει η εγκατάσταση 24 συστοιχιών πυραύλων SM-3 στη Βάση Ντεβέσελου της Ρουμανίας, η οποία θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι το 2015. Το Κρεμλίνο αντέδρασε σε ήπιους τόνους και ζήτησε διευκρινήσεις από τις ΗΠΑ για τον ακριβή εξοπλισμό που θα τοποθετηθεί. Οι πύραυλοι SM-3, που θα εγκατασταθούν και στην Πολωνία από το 2018 έχουν τη δυνατότητα αναχαιτίσεως των Ιρανικών πυραύλων Shahab 4 και 5 με ακτίνα δράσεως 2.800 και 3.400 χλμ.

Οι αεροπορικές εταιρείες διαστήματος των ΗΠΑ και της Ευρώπης, ΝΑΣΑ και ΕΑΣ αντίστοιχα, αποφάσισαν την αποστολή στον Άρη το 2018 ρομποτικού οχήματος, βάρους 1 κιλού, το οποίο θα ανασκάψει το έδαφος του κόκκινου πλανήτη και να αναζητήσει ίχνη ζωής από το παρελθόν.

Ο κ. Ομπάμα διόρισε νέο

Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου του Στρατηγού Ντέμπσεϊ, ενώ σύμφωνα με πηγές προσκείμενες στο Λευκό Οίκο προτίθεται να τοποθετήσει στο Υπουργείο Άμυνας τον Αρχηγό της CIA κ. Λίον Πανέτα και στη θέση του τον Στρατηγό κ. Πετρέους.

Ο πρόεδρος έδωσε στη δημοσιότητα αναλυτικό πιστοποιητικό γεννήσεώς του, προκειμένου να κοπιάσει ο θόρυβος σχετικά με τον τόπο γεννήσεώς του και το αμφισβητούμενο από μερικούς δικαίωμά του να κατέχει το προεδρικό αξίωμα, γιατί όπως υποστήριζαν είχε γεννηθεί εκτός Αμερικής.

Στις 23 Μαΐου επισκέφθηκε την Ιρλανδία όπου εξέφρασε την επιθυμία των ΗΠΑ για την ανάπτυξη του διμερούς εμπορίου και τη συμβολή τους στην οικονομική ανάκαμψη της χώρας. Επισκέφθηκε και το χωριό Μάνεϊγκολ, απ' όπου έχει ρίζες η οικογένεια της μητέρας του, αποτίοντας φόρο τιμής στους προγόνους του.

9. ΡΩΣΙΑ

Ο κ. Μεντβέντεφ, για πρώτη φορά από της αναλήψεως της προεδρίας, έδωσε την καθιερωμένη για τον πρόεδρο συνέντευξη στις 28 Μαΐου, η οποία εξελήφθη από τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία ως σαφής ένδειξη της πρόθεσής του να προβληθεί ως αυτόφωτος ηγέτης από τον πρωθυπουργό και μέντορα του κ. Πούτιν. Για κάποιους πολιτικούς αναλυτές η εμφάνιση αυτή του κ. Μεντβέντεφ και η όποια διαφοροποίησή του από τον κ. Πούτιν είναι προκατασκευασμένη προκειμένου να παρουσιαστεί μια δήθεν ανταγωνιστικότητα ανάμεσά τους εν' όψει των εκλογών για τη Δούμα τον Δεκέμβριο.

Στη συνέντευξή του ο κ. Μεντβέντεφ διακήρυξε μεταξύ άλλων ότι η τελευταία συνθήκη START, που υπεγράφη με τις ΗΠΑ, απειλείται γιατί οι Αμερικανοί προωθούν την αντιπυραυλική τους άμυνα στην Ευρώπη, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Ρωσίας.

Όσον αφορά στις αραβικές εξεγέρσεις η Μόσχα ήταν πολύ προσεκτική. Παρέμεινε πιστή στο στόχο της ειρηνικής επιλύσεως των δια-

φορών, στηλίτευσε τις στρατιωτικές επεμβάσεις και υποστήριξε την εδαφική ακεραιότητα κάθε κράτους.

Οι μέχρι τώρα κινήσεις της δείχνουν ότι προσπαθεί να ενισχύσει το προφίλ της στην περιοχή και να κερδίσει την εμπιστοσύνη των νέων ηγεσιών διαδραμίζοντας διαμεσολαβητικό ρόλο στις εξελίξεις και εμφανιζόμενη ως μια αξιόπιστη δύναμη στην περιοχή της Μ. Ανατολής και της Β. Αφρικής.

10. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Ο κ. Ομπάμα, κατά την ομιλία του στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ στις 19 Μαΐου, αναφέρθηκε για πρώτη φορά ανοικτά υπέρ της δημιουργίας ενός ανεξάρτητου αλλά αποστρατικοποιημένου, παλαιστινιακού κράτους, με βάση τα σύνορα πριν από το 1967. Η παρέμβαση όμως του κ. Ομπάμα δεν είχε τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Ο κ. Νετανιάχου, κατά τη συνάντηση που είχε μαζί του στο Λευκό Οίκο την επομένη αρνήθηκε κατά τρόπο κατηγορηματικό στην επιστροφή στα σύνορά του 1967, ενώ ο Παλαιστίνιος μεσολαβητής κ. Ερκάτ δήλωσε ότι η δήλωσή του δεν ικανοποιεί τους Παλαιστίνιους και ότι θα συνεχίσουν την εκστρατεία τους για αναγνώρισή τους ως ανεξάρτητου κράτους από τη ΓΣ του ΟΗΕ τον προσεχή Σεπτέμβριο. Πολιτικοί παρατηρητές επισημαίνουν ότι πρωταρχικός στόχος του κ. Ομπάμα, με αυτή του την πρωτοβουλία ήταν να κερδίσει συμπάθειες στον αραβικό κόσμο και να ξαναφέρει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, έστω και για το θεαθείναι, το Ισραήλ και τους Παλαιστίνιους, προκειμένου να μην αναγκαστεί να θέσει βέτο στο ΣΑ/ΟΗΕ κατά της προσφυγής της Παλαιστινιακής Αρχής για αναγνώριση ανεξαρτήτου κράτους.

Η κίνηση αυτή του κ. Ομπάμα έβλαψε και τον ίδιο, γιατί παρουσιάστηκε στον αραβικό κόσμο ως αναξιόπιστος, αλλά και το παλαιστινιακό, γιατί αυξήθηκε η καχυποψία μεταξύ Ισραήλ και

Παλαιστινίων. Γι' αυτό αν επανεκλεγεί θα πρέπει να αναθεωρήσει την πολιτική του και να γίνει πιο τολμηρός, αν πράγματι επιθυμεί έντιμη λύση.

Χαμάς και Φατάχ υπέγραψαν στις 4 Μαΐου συμφωνία συμφιλίωσης, η οποία προβλέπει το σχηματισμό μεταβατικής κυβερνήσεως και τη διεξαγωγή εκλογών μετά ένα έτος στα παλαιστινιακά εδάφη. Η συμφωνία επετεύχθη με τη μεσολάβηση της μεταβατικής αιγυπτιακής κυβερνήσεως η οποία άνοιξε και τα σύνορα με τη Γάζα. Το Ισραήλ αποκήρυξε τη συμφωνία και προειδοποίησε ότι αυτή θα σημάνει και το τέλος της ειρηνευτικής διαδικασίας η οποία όμως έχει παγώσει από το Σεπτέμβριο 2010, λόγω της αρνήσεως του Ισραήλ να αναστείλει τους εποικισμούς. Η Ουάσιγκτον υπενθύμισε ότι εξακολουθεί να θεωρεί τη Χαμάς τρομοκρατική οργάνωση, προσθέτοντας ότι η οποιαδήποτε νέα παλαιστινιακή κυβέρνηση θα πρέπει να αποκηρύξει τη βία. Το Ιράν τη χαρακτήρισε "ευλογία και θετική κίνηση προς τον ιστορικό στόχο των Παλαιστινίων".

Ο ισραηλινός στρατός άνοιξε πυρ εναντίον εκατοντάδων Παλαιστινίων οι οποίοι προσπάθησαν να εισέλθουν από τη Συρία στα υψίπεδα του Γκολάν στις 16 Μαΐου για να γιορτάσουν την 63η επέτειο της "νάμκα", όπως αποκαλούν την ίδρυση του Ισραήλ και στις 5 Ιουνίου για να γιορτάσουν την 44η επέτειο της "Αλ Νάκσα", όπως αποκαλούν την ήττα των Αράβων και την υποχώρηση από τα υψίπεδα του Γκολάν. Στην πρώτη φονεύτηκαν 15 και στη δεύτερη 17 Παλαιστίνιοι μεταξύ των οποίων και ένα παιδί 15 ετών. Το Ισραήλ κατηγορήσε τον πρόεδρο της Συρίας, ότι υποκινεί τις διαδηλώσεις για να εκτρέψει σε εθνικιστική κατεύθυνση το αντικαθεστωτικό ρεύμα που αντιμετωπίζει. Σύμφωνα όμως με πολιτικούς αναλυτές οι διαδηλώσεις οργανώθηκαν από το νεανικό κίνημα "Δίκτυο 15 Μαρτίου", που είναι αντίστοιχο των αραβικών κινημάτων και πρωτοστάτησε και στη συμφωνία Χαμάς-Φατάχ.

β. Ιράν

Στις 19 Απριλίου ο Αγιατολάχ Χαμενεί δεν ενέκρινε την παραίτηση του Υπουργού Πληροφοριών στην οποία τον είχε αναγκάσει ο Ραχίμ Μασαεί, που είναι ο Επιτελάρχης και συμπέθερος του κ. Αχμεντινιζάντ και τον προορίζει για διάδοχο του. Στη διαμάχη επενέβη και η Βουλή, της οποίας τα 2/3 (216 βουλευτές) εξέδωσαν ανακοίνωση με την οποία του ζητούσαν να υπακούει στον Χαμενεί, ενώ 12 από αυτούς υπέγραψαν και αίτημα για παραπομπή του με την κατηγορία της παραβιάσεως των νόμων του Κοινοβουλίου.

Ο επικεφαλής της Ιρανικής Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας Φερεϊντάν Αμιτασί δήλωσε στις 8 Ιουνίου ότι το εμπλουτισμένο κατά 20% ουράνιο θα μεταφερθεί στις εγκαταστάσεις του Φορντό όπου θα τριπλασιαστεί η παραγωγή του.

Στις 21 Μαΐου το Συμβούλιο του Συντάγματος, που ελέγχεται από τον Χαμενεί, απαγόρευσε στον κ. Αχμεντινιζάντ να ασκήσει έστω και προσωρινά, τα καθήκοντα του Υπουργού Πετρελαίου τον οποίον είχε αποπέμψει.

Η διαμάχη για τον έλεγχο της εξουσίας μεταξύ του κ. Χαμενεί και του κ. Αχμεντινιζάντ έχει δημιουργήσει δύο αντίπαλα στρατόπεδα. Από τη μια μεριά του κ. Αχμεντινιζάντ με το προεδρικό περιβάλλον και από την άλλη του κ. Χαμενεί με το Κοινοβούλιο και τους φρουρούς της επαναστάσεως. Επί του παρόντος νικητής είναι ο κ. Χαμενεί, έστω και στα σημεία!!!

Στις 24 Μαΐου σημειώθηκε έκρηξη στο μεγαλύτερο και παλαιότερο διύλιστήριο της χώρας, στην πόλη Αμπαντάν, τη στιγμή που ο κ. Αχμεντινιζάντ ετοιμαζόταν να εγκαινιάσει τις νέες εγκαταστάσεις του. Σ' αυτό παράγεται το 25% της συνολικής παραγωγής πετρελαίου της χώρας (1,67 εκατ. βαρέλια την ημέρα) και η ανακαίνιση είχε ως στόχο να την αυξήσει κατά 30%.

Η έκρηξη κατάφερε πλήγμα στις προσπάθειες του Αχμε-

ντινιζάντ για να αυξήσει την παραγωγή πετρελαίου και να παρακάμψει τις διεθνείς κυρώσεις σε βάρος της χώρας του.

γ. Συρία

Συνεχίζεται η αιματηρή καταστολή της εξεγέρσεως από τις δυνάμεις του προέδρου κ. Άσαντ με τους νεκρούς να έχουν ξεπεράσει τους 1.000 και τους τραυματίες τους 10.000. Μέχρι τώρα η διεθνής κοινότητα αντιδρά διστακτικά και ασυντόνιστα. Οι ΗΠΑ πάγωσαν τις καταθέσεις του κ. Άσαντ και επτά συνεργατών του, κατηγορώντας τον ότι δέχεται βοήθεια από το Ιράν για να καταπνίξει την εξέγερση. Ο ΟΗΕ δεν κατάφερε να εκδόσει ψήφισμα σε βάρος της Συρίας, αλλά ούτε και η ΕΕ, λόγω της αντιδράσεως της Γερμανίας. Ο πρόεδρος της Ρωσίας κ. Μεντβέντεφ στη Σύνοδο της G8 ζήτησε να μην επιβληθούν κυρώσεις στη Συρία, αλλά κάλεσε, για πρώτη φορά, τον πρόεδρο κ. Άσαντ να προβεί αμέσως σε δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και να σταματήσει τη βία.

Η διεθνής κοινότητα παρουσιάζεται διστακτική για επέμβαση, γιατί η Συρία διαθέτει έναν από τους μεγαλύτερους στρατούς της ΜΑ, έχει ισχυρούς συμμάχους (Ιράν, Χεζμπολάχ, Χαμάς) και συνορεύει με ένα εκρηκτικό μείγμα χωρών, που μπορεί να εμπλακούν στην κρίση και η ΜΑ να οδηγηθεί σε έναν καταστροφικό γενικευμένο πόλεμο.

Αυτό το γνωρίζει ο κ. Άσαντ και γι' αυτό προσπαθεί να καταπνίξει την εξέγερση, κάνοντας ταυτόχρονα και κάποιες κινήσεις εκδημοκρατισμού. ώστε να μη δημιουργηθούν συνθήκες ανατροπής του από το εσωτερικό,

11. ΑΦΡΙΚΗ

α. Αίγυπτος

Η κυβέρνηση άνοιξε στις 28 Μαΐου τα σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας, ενώ ο ΥΠΕΞ κ. Αραμπί ανακοίνωσε ότι σύντομα θα αποκατασταθούν οι διπλωματικές σχέσεις με το Ιράν.

Ο Γενικός Εισαγγελέας αποφάσισε στις 24 Μαΐου να παραπέμ-

πει σε ποινικό δικαστήριο τον τέως πρόεδρο κ. Μουμπάρακ και τους δύο γιουούς του με την κατηγορία ότι οργάνωσαν τη δολοφονία διαδηλωτών. Η σύζυγός του Σούζαν αφέθηκε ελεύθερη μετά την επιστροφή μιας επαύλεως της στο Κάιρο και την εξουσιοδότηση των αρχών να αποσύρουν 20 εκατ. αιγυπτιακές λίρες (3,37 εκατ. δολάρια) από δύο τραπέζιους της λογαριασμούς.

Η Επιτροπή Δικαστών που ερευνά τα επεισόδια ανακοίνωσε ότι οι νεκροί κατά τη διάρκεια της εξεγέρσεως έφτασαν τους 846 και οι τραυματίες τις 6.500.

Σε φυλάκιση 12 ετών καταδικάστηκε ο πρώην Υπουργός Εσωτερικών Αντλί για διαφθορά και ξέπλυμα χρήματος. Επίσης αντιμετωπίζει και την κατηγορία ότι έδωσε εντολή στις αιγυπτιακές δυνάμεις ασφαλείας να ανοίξουν πυρ κατά των διαδηλωτών. Σε περίπτωση που καταδικαστεί, ενδέχεται να του επιβληθεί θανατική ποινή.

Φονταμενταλιστές μουσουλμάνοι επιτέθηκαν εναντίον Κοπτών Χριστιανών και πυρπόλησαν ένα ναό, στις 9 Μαΐου. Η κυβέρνηση έχει εντείνει τα μέτρα ασφαλείας των χριστιανικών ναών στο Κάιρο.

Οι μεταβολές δεν είναι οι αναμενόμενες γιατί η κατάσταση ελέγχεται από το καθεστώς, το οποίο προσπαθεί να κρατηθεί στην εξουσία, θυσιάζοντας μόνο το γηραιό ηγέτη του και την οικογένειά του.

β. Λιβύη

Ο εμφύλιος συνεχίζεται. Οι δυνάμεις του Καντάφι εξακολουθούν τις επιχειρήσεις εναντίον των αντικαθεστωτικών, παρά τους ισχυρούς βομβαρδισμούς της διεθνούς δυνάμεως, με τους νεκρούς να υπολογίζονται στις 30.000. Η Γαλλία άρχισε να χρησιμοποιεί από 24 Μαΐου και επιθετικά Ε/Π, αλλά ο κ. Ομάμπα αρνήθηκε μεγαλύτερη εμπλοκή των ΗΠΑ, όπως του ζήτησε ο πρωθυπουργός της Βρετανίας κ. Κάμερον. Η Γερμανία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα αναγνώρισαν το αντικαθεστωτικό πολιτικό

όργανο, ενώ το Πεκίνο είχε δύο συναντήσεις με τον επικεφαλής του κ. Τζαλίλ.

Η Διεθνής Ομάδα Επαφής αποφάσισε τη δημιουργία ταμείου χρηματοδοτήσεως των ανταρτών, ενώ η κ. Κλίντον εξήγγειλε ότι θα ξεπαγώσουν τα περιουσιακά στοιχεία του Καντάφι για να βοηθηθεί ο Λιβυκός λαός.

Στις 26 Μαΐου στη Σύνοδο G8 ο Ρώσος πρόεδρος κ. Μεντβέντεφ δήλωσε ότι η Ρωσία είναι έτοιμη να διαπραγματευτεί την απομάκρυνση του κ. Καντάφι.

Το Δ. Δικαστήριο εξέδωσε ένταλμα συλλήψεως του κ. Καντάφι, του δεύτερου γιου του και του επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών.

Ο ηγέτης των ανταρτών επισκέφθηκε στις 14 Μαΐου το Λονδίνο, όπου συνάντησε τον πρωθυπουργό κ. Κάμερον και στις 15 Μαΐου την Ουάσιγκτον όπου συναντήθηκε με αξιωματούχους, όχι όμως και με τον κ. Ομάμπα.

Απέτυχε και η νέα διαμεσολαβητική προσπάθεια του προέδρου της Ν. Αφρικής κ. Ζούμα, ο οποίος επισκέφθηκε στις 3 Ιουνίου την Τρίπολη και συναντήθηκε με τον κ. Καντάφι, που έθεσε ως όρο για την υπογραφή ειρήνης την άμεση διακοπή των βομβαρδισμών ο οποίος δεν έγινε αποδεκτός από το ΝΑΤΟ.

Όλα δείχνουν ότι ο κ. Καντάφι βρίσκεται στο τέλος του, έχοντας στερηθεί και της ευκαιρίας ενός αξιοπρεπούς συμβιβασμού, που θα τον γλύτωνε από την εξόντωσή του ή την παραπομπή του στο Δ.Δικαστήριο.

γ. Υεμένη

Στις 29 Μαΐου οι ισλαμιστές, που πρόσκεινται στην Αλ Κάϊντα κατέλαβαν την πόλη Ζινζιμπάρ, την οποία στις 30 Μαΐου βομβάρδισε η αεροπορία του Σάλεχ.

Ο πρόεδρος κ. Σάλεχ απέτησε για τρίτη φορά την υπόσχεσή του να παραιτηθεί, γεγονός που πυροδότησε νέες βίαιες συγκρούσεις. Από επίθεση των εξεγερμένων στο παλάτι τραυματίστηκε ο ίδιος, ο πρωθυπουργός, ο πρόεδρος της Βου-

λής και άλλοι 120, ενώ σκοτώθηκαν και επτά φρουροί του προέδρου.

Ο πρόεδρος κ. Σάλεχ στις 4 Ιουνίου μεταφέρθηκε στη Σαουδική Αραβία, όπου υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση στο στήθος. Τη διακυβέρνηση της χώρας ανέλαβε ο αντιπρόεδρος κ. Χαντί, ενώ είναι άγνωστο εάν και πότε θα επιστρέψει στην Υεμένη.

Ο κ. Χαντί συμφώνησε με τον Σείχη Σάντεκ Αλ Αχμάρ, ηγέτη των αντιπολιτευομένων ομάδων για κατάπαυση του πυρός.

Όλο αυτό το διάστημα ο κ. Σάλεχ προσπάθησε να εκβιάσει την υποστήριξη των ΗΠΑ και των Δυτικών παίζοντας το χαρτί της Αλ Κάϊντα, αλλά, όπως φαίνεται, δεν το πέτυχε. Έτσι έχασε την ευκαιρία, όπως και ο Καντάφι, ενός αξιοπρεπούς συμβιβασμού.

Εν τω μεταξύ σύμφωνα με Αμερικανό διπλωμάτη οι συνομιλίες μεταξύ των Ταλιμπάν και της κυβέρνησεως καρκινοβατούν, λόγω της διστακτικότητας και των δύο πλευρών.

12. ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Η εξουδετέρωση του Μπιν Λάντεν έχει προκαλέσει δύο τάσεις στις ΗΠΑ. Η μία υποστηρίζει την επιτάχυνση της αποχωρήσεως των στρατευμάτων και η άλλη, με την οποία συντάσσεται και η επιτροπή εξωτερικών υποθέσεων της Γερουσίας, υποστηρίζει ότι όχι μόνο δεν πρέπει να επιταχυνθεί η αποχώρηση των στρατευμάτων αλλά και να ενισχυθούν προκειμένου να εκμεταλλευτούν την αποδυνάμωση των Ταλιμπάν, οι οποίοι πέραν της απώλειας του ηγέτη τους αντιμετωπίζουν και σοβαρά οικονομικά προβλήματα, και να τους αναγκάσουν σε έναν πολιτικό συμβιβασμό.

Το λογικό είναι ο κ. Ομπάμα να ακολουθήσει τη δεύτερη τάση, επιδιώκοντας ταυτόχρονα και την εξουδετέρωση του διαδόχου του Μπιν Λάντεν, αλλά και των αρχηγών των Ταλιμπάν στο

Αφγανιστάν και το Πακιστάν.

β. Πακιστάν

Οι σχέσεις με τις ΗΠΑ που έχουν διαταραχθεί εξ αιτίας της πραγματοποίησης της επιχειρήσεως κατά του Μπιν Λάντεν, χωρίς την άδεια της Πακιστανικής κυβέρνησης ενετάθησαν ακόμη περισσότερο, παρά τις προσπάθειες της κ. Κλίντον, για την γεφύρωσή της, λόγω της συλλήψεως από τις Πακιστανικές αρχές πέντε Πακιστανών

Παράλληλα οι Ταλιμπάν έχουν εντείνει τις βομβιστικές επιθέσεις, ως αντίποινα για τη δολοφονία του Μπιν Λάντεν, προσβάλλοντες ακόμη και στρατόπεδα πρακτόρων της CIA που βοήθησαν στον εντοπισμό του.

γ. Κίνα

Ο κ. Δαλάϊ Λάμα παραιτήθηκε από την πρωθυπουργία της εξόριστης Θιβετιανής κυβερνήσεως και θα διατηρήσει μόνο το θρησκευτικό του ρόλο. Νέος πρωθυπουργός εξελέγη ο κ. Λαμπσάνγκ Σανγκαϊ.

Ένταση στις σχέσεις Κίνας-ΗΠΑ προκάλεσε η παρουσία του Αμερικανού πρέσβη πλησίον της περιοχής, στην οποία ανώνυμοι χρήστες του Ίντερνετ είχαν καλέσει νέους σε διαδήλωση τύπου αραβικής εξεγέρσεως. Η Κίνα ακύρωσε ακαδημαϊκά και πολιτιστικά προγράμματα και οι ΗΠΑ παρενέβαλαν εμπόδια για τη χορήγηση βίζας στα μέλη της κινεζικής κυβερνήσεως.

Η κυβέρνηση αποκάλυψε σχέδιό της για την κατασκευή ενός υπερσύγχρονου διαστημικού σταθμού, που θα τεθεί σε τροχιά γύρω από τη γη σε μια δεκαετία.

δ. Ιαπωνία

Η κυβέρνηση αποφάσισε να θέσει εκτός ενεργείας τρεις αντιδραστήρες στην Κεντρική χώρα.

Η διαρροή ραδιενέργειας από τους αντιδραστήρες της Φουκοσίμα συνεχίζεται, παρόλο που είναι εμβλαπτισμένοι σε νερό. Η εταιρεία Terco ελπίζει ότι θα πετύχει να στεγανοποιήσει τους αντιδραστήρες μέχρι τον Ιανουάριο 2012.

ε. Β. Κορέα

Στις 26 Απριλίου ο τέως πρόεδρος των ΗΠΑ κ. Τζίμι Κάρτερ συνοδευόμενος από τρεις ακόμη τέως προέδρους της Ιρλανδίας, της Φιλανδίας και της Νορβηγίας επισκέφθηκε το Ανόϊ με στόχο να πείσει τον πρόεδρο Κιμ Γιονγκ Ιλ, να επιστρέψει η χώρα του στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τη Σεούλ.

Στις 26 Μαΐου ο πρόεδρος της Β.Κορέας επισκέφθηκε το Πεκίνο και συναντήθηκε με τον πρόεδρο της Κίνας κ. Χου Τζιντάο. Συζητήσαν το θέμα της επανόδου της χώρας του στις εξαμερείς διαπραγματεύσεις για την αποπυρηνικοποίησή της, υπέρ της οποίας έχει ταχθεί και η Κίνα, που αποτελεί το μοναδικό σύμμαχο της χώρας του.

13.ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την 1η Μαΐου 2011 η CIA σκότωσε τον Μπιν Λάντεν στο κρησφύγετό του στην περιοχή Αμποταμπάντ του Πακιστάν, που απέχει 40 χλμ από την πρωτεύουσα Ισλαμαμπάντ. Η επιχείρηση, πραγματοποιήθηκε από τμήμα 24 ανδρών της ομάδας SEAL 6 του αμερικανικού ναυτικού, η οποία έχει εξειδικευτεί στο κυνήγι των εγκληματιών πολέμου και διήρκεσε 40'λεπτά. Για την επιχείρηση, που τηρήθηκε μυστική από τις αρχές του Πακιστάν, χρησιμοποιήθηκαν Ε/Π, τα οποία προσγειώθηκαν στο προαύλιο της έπαυλης στην οποία διέμενε ο αρχιτρομοκράτης με την οικογένειά του. Η σωρός του ρίχτηκε στη θάλασσα, για να μη γίνει ο τάφος του τόπος προσκυνήματος των οπαδών του και δεν δόθηκαν στη δημοσιότητα φωτογραφίες του για να μη γίνου αφίσες.

Στις 16 Ιουνίου η Αλ Κάϊντα ανακοίνωσε ότι νέος ηγέτης της διορίστηκε ο Δρ Αϊμάν Αλ Ζαουάχρι, που ήταν υπαρχηγός του Μπιν Λάντεν. Διεθνείς αναλυτές όμως εκτιμούν ότι η Αλ Κάϊντα είχε ήδη αποδυναμωθεί και κατακερματιστεί και ότι στο μέλλον, μέχρι τη διάλυσή της, θα περιοριστεί σε επιθέσεις μικρής κλίμακος.

Ο θάνατος του Μπιν Λάντεν θα επιφέρει την πλήρη διά-

λυση της Αλ Κάϊντα, αλλά αυτό δεν θα γίνει αυτόματα. Θα απαιτηθεί πολύς χρόνος μέχρις ότου να εξοντωθεί και ο διάδοχός του.

Η Νατοϊκή Διοίκηση στο Αφγανιστάν ανακοίνωσε ότι στις 13 Απριλίου σκοτώθηκε ο δεύτερος στην ιεραρχία της Αλ Κάϊντα στο Αφγανιστάν Αμπντούλ. Αντιθέτως οι Ταλιμπάν διέψευσαν τις πληροφορίες που διέρευσαν οι μυστικές υπηρεσίες του Αφγανιστάν ότι και ο αρχηγός τους μουλάς Ομάρ ήταν νεκρός.

**Η
π ρ ο α ι ρ ε τ ι κ ή
σ α ς σ υ ν δ ρ ο μ ή
π ρ ο ς τ ο π ε ρ ι ο δ ι κ ό
μ α ς μ έ σ ω τ ο υ
λ ο γ α ρ ι α σ μ ο ύ
1 4 2 - 0 0 2 1 0 1 - 0 7 3 4 6 9
A L P H A B a n k
ή μ έ σ ω
τ α χ υ δ ρ ο μ ι κ ή ς
ε π ι τ α γ ή ς,
τ υ γ χ ά ν ε ι ε κ τ ι μ ή σ ε ω ς
ε κ μ έ ρ ο υ ς
τ η ς Ε.Λ.Ε.Σ.Μ.Ε.,
η ο π ο ί α κ α ι σ α ς
θ ε ω ρ ε ί
π α ρ ά γ ο ν τ ε ς
β ε λ τ ι ώ σ ε ω ς τ ο υ**

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ
"ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ"**

Του Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κ. Κλόκαρη

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις Κώστα Επιφανείου, ΤΚ 22451, 1521 Λευκωσία, τηλ. 0037-22753013, 22679 058, fax 00357-22759266, το βιβλίο του Αντιστρατήγου ε.α. Φοίβου Κ. Κλόκαρη, Επιτίμου Υπαρχηγού του ΓΕΕΦ, με τίτλο "Τουρκική Απειλή κατά του Ελληνισμού της Κύπρου".

Στο βιβλίο αυτό ο Στρατηγός, που έχει βαθιά γνώση του Κυπριακού προβλήματος, καταθέτει τις ανησυχίες και απόψεις του για την ασφάλεια και επιβίωση του Ελληνισμού της Κύπρου και κυρίως την αγωνία του για το εθνικό θέμα, στοχεύοντας να προβάλει τους κινδύνους που προκύπτουν από την επιθετικότητα της Τουρκίας και να τονίσει την αναγκαία αλλαγή της Στρατηγικής που ακολουθείται δι' αυτό, προτείνοντας σχετικά βήματα και πρακτικές.

Για να καταλήξει στα συμπεράσματα και προτάσεις του, ο συγγραφέας :

*Προβαίνει σε μία ουσιαστική ανάλυση των θεμάτων ασφαλείας όπως αυτά εξελίχθηκαν από τις συνθήκες που διαμορφώθηκαν ιστορικά στην Κύπρο μέχρι και σήμερα, σε συνδυασμό με την στάση, θέσεις και επιδιώξεις της Τουρκίας για το νησί από το 1950 και μετά, καταλήγοντας ότι η απουσία θεσμοθετημένης Στρατηγικής εθνικής Ασφάλειας (ΣΕΑ), είναι αυτή που επηρεάζει αρνητικά τις πολιτικές που υλοποιούνται με συνέπεια κατά τις διάφορες προσπάθειες επίλυσης του Κυπριακού να εστιάζεται η προσπάθεια στα πολιτικά θέματα, που εκ των πραγμάτων υφίστανται και όχι κυρίαρχα σ' αυτό που θα διασφαλίσει την παραγωγική παρουσία και δραστηριότητα του Ελληνισμού στην Κύπρο και Ανατολική Μεσόγειο.

*Παρουσιάζει την γεωστρατηγική σημασία της Κύπρου που είναι άμεσα συνδεδεμένη με τον παράγοντα ασφαλείας, η οποία δεν απορρέει μόνον από την γεωγραφική θέση της στην Ανατολική Μεσόγειο, τον εκτεταμένο εναέριο και θαλάσσιο χώρο, τις υποδομές στο έδαφός της, αλλά και τα τεράστια κοιτάσματα υδρογονανθράκων που έχουν εντοπισθεί στον εγγύς και ευρύτερο θαλάσσιο χώρο της νήσου. Όλα τα παραπάνω είναι απαραίτητα, όπως λέει ο συγγραφέας, η Κύπρος να τα αξιοποιήσει για να ενισχύσει την πολιτική, οικονομική και στρατιωτική θέση της ως κράτος μέλος της ΕΕ. Ιδιαίτερα στο κεφάλαιο αυτό και με δεδομένη τη σχέση του Ελληνισμού της Κύπρου με την Ελλάδα αλλά και της σημασίας που έχει για την Ελλάδα στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου η Κύπρος, ο συγγραφέας προτείνει :

-Την αναζωογόνηση του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου.

-Τη διεκδίκηση εκ μέρους της Ελλάδος μεγαλύτερου χώρου στην Ανατολική Μεσόγειο.

-Την αντιμετώπιση με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα εκ μέρους της Ελλάδος, της τουρκικής επιθετικότητας στο Αιγαίο και ιδιαίτερα στην περιοχή μεταξύ Ρόδου-Καστελλορίζου-Κύπρου.

-Επαναφορά της Στρατιωτικής Ισορροπίας ιδιαίτερα στον αέρα και θάλασσα που έχει ανατραπεί υπέρ της Τουρκίας.

Σύμφωνα με τον Στρατηγό "Ο Ελληνισμός της Κύπρου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο στρατηγικής κατάρρευσης και αφανισμού από την επεκτατική πολιτική της Τουρκίας, η οποία επιδιώκει την κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και την απορρόφηση του νησιού στο "Στρατηγικό Βάθος" της, για να υλοποιήσει τους φιλόδοξους οραματισμούς της, να κυριαρχήσει ξανά στην Ανατολική Μεσόγειο να επηρεάζει τις διεθνείς εξελίξεις"

Η γλώσσα του βιβλίου είναι απλή, ορθή, χαρακτηρίζεται από σαφήνεια και πληρότητα. Συνέπεια αυτού είναι το κείμενο να είναι κατανοητό, καίτοι είναι ειδικής θεματολογίας βιβλίο και ευχάριστο.

Το βασικότερο όμως είναι η πληρότητα των νοημάτων, η ακρίβεια των ιστορικών γεγονότων και η ορθότητα των προτάσεων του συγγραφέως.

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ
"ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ"
(1964-1966)**

Επιμέλεια :

**Αντιναύαρχοι Π.Ν. Κ. Δημητριάδης - Γ. Δεμέστιχας
Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου**

Με την επιμέλεια των Αντιναυάρχων Π.Ν. Κ. Δημητριάδη και Γ. Δεμέστιχα, εκτυπώθηκε από την "ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ" το βιβλίο "Ίδρυση του Κυπριακού Ναυτικού 1964-1966".

Η έκδοση αυτή αποσκοπεί να εξιστορήσει τη δημιουργία και την συμβολή της Ναυτικής Διοικήσεως Κύπρου (ΝΔΚ) και γενικότερα του ΠΝ στην αμυντική θωράκιση της Κύπρου, κατά την περίοδο 1964-1966, βασιζόμενη σε διασταυρωμένες πληροφορίες, ημερολόγια και επίσημα στοιχεία τα οποία έχουν καταγραφεί από "άτυπη" Επιτροπή Αξιωματικών που υπηρέτησαν στην Κύπρο και μετείχαν στην προσπάθεια ιδρύσεως και ακολούθως οργανώσεως του Κυπριακού Ναυτικού.

Η γλώσσα του πονήματος είναι απλή, κατανοητή με καλό συντακτικό, συμπυκνωμένες έννοιες, ευχάριστη και αφηγηματική.

Με ορθή, κατανοητή και χρονολογική σειρά παρουσιάζεται η εξέλιξη του Κυπριακού από της ενάρξεως του Απελευθερωτικού αγώνος των Ελλήνων της Κύπρου από το 1950 μέχρι και το 1959, και ιδιαίτερα οι πολιτικο-στρατιωτικές συνθήκες που επικρατούσαν την περίοδο του 1960-1964 και οι οποίες επέβαλαν την αμυντική θωράκιση της Κύπρου και τη δημιουργία του Κυπριακού Ναυτικού.

Ακολούθως στο βιβλίο παρουσιάζονται με σειρά οι ενέργειες για την ανάπτυξη-οργάνωση του Κυπριακού Ναυτικού, οι δραστηριότητες της Ομάδος Υποβρυχίων Καταστροφών, η δράση και η συμμετοχή στις Επιχειρήσεις Μανσούρας-Κοκκίνων (Αύγουστος 1964) με συμμετοχή των Περιπολικών Πλοίων Φαέθων και Αρίων, η άφιξη της Ελληνικής Μεραρχίας, η πρόσκτηση των έξι (6) Σοβιετικών Πυραυλακάτων κ.λ.π.

Επιπλέον στο βιβλίο παρουσιάζονται, η δημιουργία και λειτουργία των: Ναυτικής Βάσεως Χρυσούλης, Ναυτικού Κλιμακίου Ξυλοφάγου, Ναυτικού Σταθμού Κυρήνειας και τα Ναυτικά Κλιμάκια Λατσί-Πάφου, τα της υποδοχής του υλικού, η περιγραφή των Τορπιλακάτων, τα Πληρώματα και Κυβερνήτες αυτών και η Διοικητική Μέριμνα.

Σε ξεχωριστό κεφάλαιο του πονήματος παρουσιάζεται με πληρότητα η επιχειρησιακή αξιοποίηση των Τορπιλακάτων (οργάνωση-εκπαίδευση-εγχειρίδια-συντήρηση-ετοιμότητα-επιτήρηση-επιχειρησιακή εκπαίδευση).

Μέσα στο πόνημα παρουσιάζονται αναλυτικά οι κοινωνικές σχέσεις που σταδιακά δημιουργήθηκαν μεταξύ του προσωπικού του Πολεμικού Ναυτικού και Ελληνοκυπριακής κοινωνίας που υποστήριζε και περιέβαλε με αγάπη εκείνους που εθελοντικά και με δύναμη ψυχική τα πατριωτικά τους αισθήματα, ανέλαβαν από ένα κενό να δημιουργήσουν το Κυπριακό Ναυτικό, να συμβάλλουν στην αμυντική θωράκιση της Κύπρου, να συμμετάσχουν στις Επιχειρήσεις Μανσούρας-Κοκκίνων με τα δύο Περιπολικά Πλοία που διατίθεντο τότε (θέρος του 1964) και την θυσία του προσωπικού του ΠΠ Φαέθων (6 νεκροί και 6 τραυματίες από το 21μελές πλήρωμά του που απαρτίζετο από άνδρες του Ελληνικού Βασιλικού Ναυτικού).

Μέσα από το πόνημα και με την εξιστόρηση των γεγονότων προκύπτει ότι το τέλος του 1966, μπορούμε να πούμε ότι η Κύπρος είχε θωρακισθεί, πλην όμως η απόφαση για την απομάκρυνση της Μεραρχίας το 1967 από την Κύπρο και το εγκληματικό πραξικόπημα του 1974 οδήγησαν την κατάσταση στο δραματικό σημείο που βρίσκεται σήμερα το Κυπριακό.

Το πόνημα, πλέον της αναγκαίας ιστορικής αναδρομής για την οργάνωση του Κυπριακού Ναυτικού, πιστεύω ότι αποτελεί έκφραση τιμής και σεβασμού σ' αυτούς που αγωνίσθηκαν για να οργανώσουν το Κυπριακό Ναυτικό κάτω από αντίξοες συνθήκες, έπεσαν ή τραυματίστηκαν υπέρ Πατρίδος στην προσπάθεια διαφυλάξεως και προστασίας της Κύπρου στα γεγονότα του Αυγούστου του 1964.

Παρθενών

Τούτο το κάλος, θεοί εξίμνησαν.
Την φήμη σου Αθηνά Παλλάδα άκουσαν.
Του τελείου της τέχνης οι γνώστες ξηλαφαι
και στους αιώνες, πολιτισμού φάρος ήσο αελαμπής

Κι ο βάνδαλος, ο της βαρβάρου ψυχής, άορκος
και ο οθωμανός, ο συλητής, ο άρπαξ, ο δηωτής,
το κλέος σου εφθόνησαν.
Νάνοι εμπρός σου ένωσαν

Το βέβηλο χέρι τους πάνω σου άπλωσαν.
Σε πλήγωσαν, σε πόνεσαν, σε έκαψαν
και της Ελλάδος το φάος έσβησε για καιρούς.
Ωστόσο συ έμεινες σύμβολο βουβό.

Και σήμερα στο σκότος τούτο, το έρεβος
όπου χιμένος είν' ο φόβος στους θνητούς,
εμάς προγόνους μμούμενοι και πίστη πιο μεγάλη
θα σε υψώσουμε και πάλι στον μύθων την αγάλη.

Καωταντίνος Αργυρόπουλος

